

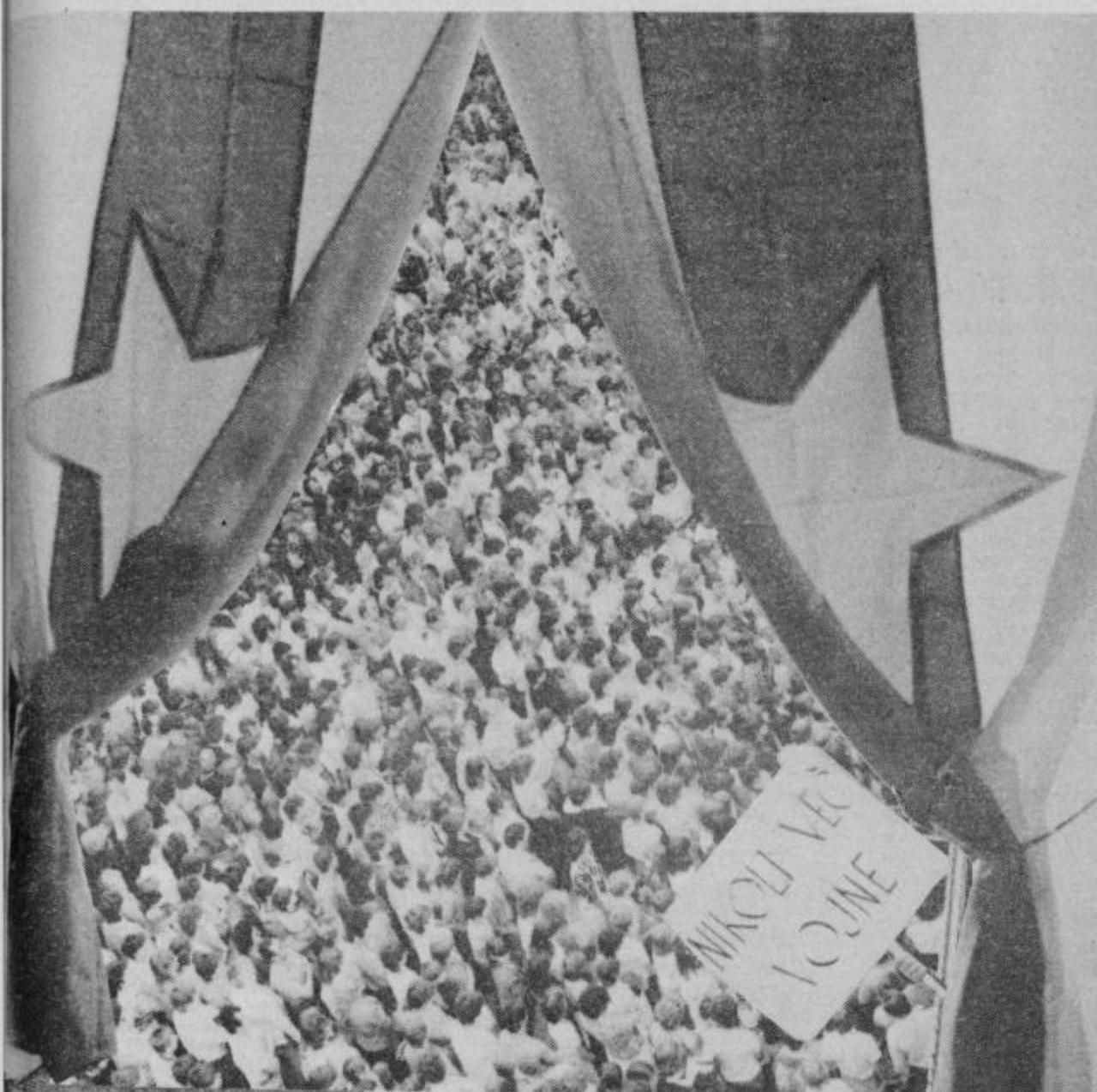
NOVI TEDNIK

40 LET

Številka 47 • cena 120 din

Celje, 27. novembra 1986

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Čestitkam ob Dnevu republike se pridružujemo tudi novinarji in delavci Novega tednika in Radia Celje.

Za nacionalizem se nismo borili

Đorđe Bojanović iz Vojnika je vpet tudi v današnjo stvarnost. Stran 17.

Ocenjevanje gostinskih obratov z zvezdicami v slepi ulici

Zvezdice zgolj za reklamo – nekateri jih tudi skrivajo. Stran 9.

Delavcem Savinje je treba pomagati

Pri pokrivanju izgub računajo na razsodnost združenega dela. Zahteve po odgovornosti. Stran 3.

Danes ciciban – jutri samoupravljalec

Sprejem prvošolca med pionirje je veliki dan zanj. Rumeno cicibanovo rutico bo zamenjala rdeča pionirska, dobil bo titovko z rdečo zvezdo in pionirsko izkaznico. S sprejemom v pionirsko organizacijo ga čakajo tudi nove dolžnosti in nov način sožitja v skupnosti, kjer bo postopoma začel spoznavati tudi zapleteno delovanje samoupravne organiziranosti in odločanja o tako pomembnih zadevah, kot je njegov lastni položaj, njegove želje in zahteve po uveljavljanju in potrjevanju naprej v razredni skupnosti, potem v šoli in tako naprej.

Za ta veliki dan so na šolah pripravili prave velike slovesnosti, ki so jih povezali s praznovanjem dneva republike. Starši so svoje cicibane spremljali, morda so jim celo doma pripravili kakšno prijetno presenečenje. Toda, le malokdo med njimi v res-

nici ve, kako res velik trenutek je to v otrokovem življenju, ko pravzaprav postaja samoupravljalec. Ali kdo ob takih priložnostih še sploh pomisli, kako veliko odgovornost za to dejanje nosi družba odraslih? Pionirjem bomo povedali, da morajo biti pošten, pridni, tovariški in tako naprej. Kako pa ravnamo mi? Ubogemu cicibanu, ki komaj dobro zna prebrati tistih nekaj stavkov pionirske zaobljube, želimo naložiti breme, ki mu sami nismo kos. Velja pa se vseeno zamisliti, kako bomo ta mladi rod v skladu z njihovo zaobljubo vodili po poti, ki smo jo nekoč davno tlakovali s potoki krvi. Najsiboda naše besede in ravnanja še tako v nasprotju, dajmo mlademu rodu vsaj nekaj dobrih vzgledov, da bo njihova pot v svet odraslih in v njihovo lastno bodočnost varnejša.

VIOLETA V. EINSPIELER

Pod geslom »Za boljši jutri«

V Laškem vse nared za referendum o samoprispevku

»V javni razpravi o programu za 4. občinski samoprispevek smo dosegli visoko stopnjo enotnosti in usklajenosti. Pobuda za samoprispevek je bila ugodno sprejeta,« pravi Zlatko Pavčnik, predsednik OK SZDL Laško.

»V razgovorih v času javne razprave nismo želeli ljudi prepričevati, kako je referendum dobra stvar, temveč smo hoteli povedati ljudem, zakaj gremo v referendum in kaj nam pomeni. Za našo občino je samoprispevek pogoj, da se hitreje

približamo razvitejšim, oziroma da najbolj pereče probleme hitreje rešujemo.«

V laški občini sedaj že potekajo priprave na izvedbo referenduma o 4. občinskem samoprispevku, saj je do njega le še dober teden. Imenovali so že volilne odbore, pripravljajo vseh 54 glasovalnih mest, tiskajo vabila in volilne lističe, po vsej občini so že razobešeni plakati, ki vabijo na referendum pod geslom Za boljši jutri. Izšlo je tudi občinsko glasilo naše delo, ki obsega vse informacije o samoprispevku od

postopka, programov do pojasnil, kako bodo zbirali sredstva in kdo je oproščen plačevanja samoprispevka.

»S samoprispevkom želimo reševati tiste stvari, ki jih drugače ne moremo, pravi Zlatko Pavčnik. »Tiste, ki jih lahko rešujemo preko rednih oblik financiranja, ostajajo osnovna skrb in si še naprej prizadevamo, da bi predvsem ta vir sredstev bil čim močnejši. Vendar ta sredstva še ne zagotavljajo takšnega razvoja kot ga dosega bolj razvite občine.«

VIOLETA V. EINSPIELER

Štirideset let celjske košarke

Celje velja ob Ljubljani in Murski Soboti za zibelko slovenske košarke. Le-ta je letos praznovala svoj 40-letnico v Murski Soboti s finalom pokalnega tekmovanja za moške in podelitvijo priznanj najzslužnejšim košarkarskim delavcem. Celjska košarka bo svoj jubilej slavila danes, v četrtek.

Jože Geršak, predsednik KK Libela: »Obletnico kluba bomo proslavili s prijateljskim tekmami. V četrtek se bo ob 15. uri pomerila ekipa Metke iz Celja s košarkaricami iz Rogaške Slatine, ob 16.30 bodo pomerili moči veterani celja in ljubljanskega Slovana, ob 18. uri pa se bodo igralci Libele pomerili z ekipo Mineral Slovan. Ob 19.30 bo podelitev priznanj, nato pa bo še krajše prijateljsko srečanje. V letošnjem kolesarskem letu želimo v Celju sestaviti tudi kvalitetno košarkarsko ekipo, v kateri bi proti Ciboni združili vse naše igralce, ki nastopajo za druge klube, kot močan team, ki bi se zoperstavil najmočnejšemu jugoslovanskemu klubu.«

N.G.

Podeljene nagrade Stanka Bloudka

V Kopru so v torek podelili letošnje nagrade in plakete Stanka Bloudka, najvišja priznanja za dosežke v slovenski telesni kulturi. Med nagrajenci je tudi nekaj zaslužnih sportnih in telesnokulturnih delavcev s celjskega območja.

Med osmimi dobitniki Bloudkovih nagrad je tudi alpinistična odprava PZS v južnoameriški Cerro Torre, v kateri je bil tudi celjski alpinist Franček Knez. V obrazložitvi je med drugim rečeno, da je odprava s prvenstvenim vzponom v vzhodni steni Cerro Torreja dosegla svetovno odmeven uspeh.

Plakete Stanka Bloudka pa so z našega območja prejeli: Franc Ježovnik iz Žalca za izreden delež pri razvoju planinstva in povezovanju planinske dejavnosti s tradicijami NOB in delavskega gibanja.

Silva Krušič iz Žalca za uspešno, več kot 20-letno delo v šolski telesni vzgoji in pri razvijanju množičnosti.

Matjaž Natek iz Šoštanja za dolgoletno delo v telesni kulturi, zlasti v društvi Partizan in košarki ter pri uvajanju celodnevne osnovne šole.

Mirko Polutnik iz Celja za 40-letno strokovno in organizatorsko delo v atletiki.

Jožica Zore iz Slovenskih Konjic za več kot 35-letno delo v telesni kulturi, kjer se je izkazala kot vzgojiteljica, vadiateljica, tekmovalka in organizatorka.

M. K.

ZDRAVILIŠČE DOBRNA

vas vabi na PRAZNIČNI PLES v soboto, 29. 11. ob 20. uri, u restavracijo hotela Dobrna. Gost večera – pevec OLIVER DRAGOJEVIČ. Rezervacije – recepcija hotela Dobrna, telefon 778-000.

Zastava je vnanji simbol nekega gibanja, cilja, boja, združevanja. Prastar simbol je, toda vedno svež, kolikor aktualnejši in naprednejši so cilji. Ob praznikih vihrajo zastave s slemen in pročelij naših hiš. Ali povsod. Recimo v Gaberjih se vidijo tudi s starih hiš, ostarelih kolonij-skih stavb. Na »otoku« ne povsod. Doseženi cilji nimajo simbolov.

(Novi tednik, 22. 7. 1970)

MODERNO + UDOBNO + LEPO =

Elkroj

Sofnanda

Bolje izkoriščene jeklarske peči

V Štorah že deluje nova naprava za kontinuirano vlivanje jekla

Prva faza naložbe v povečanje jeklarske proizvodnje v Štorah je končana, njeno temeljno opredmetenje pa je nova, druga naprava za kontinuirano vlivanje jekla. Tako bo poslednje močnejše bolje izkoristiti zmogljivosti obeh jeklarskih peči v Štorah - na leto pomeni 50.000 ton več vlitiga jekla - nova kontinuirana naprava pa bo omogočala predvsem izdelavo jeklarskih gredic večjih presekov.

Druga prednost nove naprave je, da predstavlja zaprt in zelo avtomatiziran sistem, ki zmanjšuje delež »subjektivnega faktorja«; drugače povedano pomeni boljše kakovost jekla.

V poskusnem obratovanju so že vili 2000 jekla in naprava se je dobro obnesla. Po mnenju dipl. ing. Dušana Burnika, predsednika kolegijskega poslovnega odbora železarne Store, pa je mogoče v okviru vse naložbe jeklarske proizvodnje, vredne 3,3 milijarde dinarjev, vnesti vsaj še naslednje dosežke. V obeh jeklarskih pečeh so zamenjali obzidavo iz ognjeodporne opeke s sistemom vodno hlajenih panelov in obokov peči, kar pomeni pomemben prihranek zaradi opeke, ki so jo morali tudi uvažati, predvsem pa bo bistveno manj potrebnih remontov in zastojev proizvodnje zaradi njih. Obe peči sta že zaradi tega produktivnejši, hkrati pa so tako za potrebe prve faze posodobitve kot naslednje, druge v valjarni, zgradili zaprt sistem hladilne tehnološke vode.

Jeklarska proizvodnja v Štorah se tako zaradi nove naložbe od sedanjih 130.000 ton na leto povečuje na 180.000 ton, uvozna odvisnost železarjev se zmanjšuje, saj ne bodo uvažali več gredic iz Poljske, Bolgarije in Sovjetske zveze, ker bodo tudi sicer premehali izdelovati betonsko železo. Svojo poslovno prihodnost vidijo zgolj v kakovostnih jeklarskih in valjarskih izdelkih, večjih presekih, še posebej za potrebe domače kovaške industrije in v prožnem prilagajanju proizvodnih programov. To pa je cilj druge faze naložbe, ki sicer v tehnološkem pogledu ne bo zahtevnejša od prve, prav gotovo pa finančno, meni dipl. ing. Dušan Burnik.

Druga faza, ki jo projektirajo, obsega posodobitev valjarne in pomeni še eno ogrevno peč za jeklarske gredice, ustrezen transportni sistem, valjčnice, škarje in adjustažo. Vse to bo omogočalo valjanje gredic večjih presekov.

Celotna naložba v bistvu pomeni zaokrožitev jeklarskega Štorah in širitev asortimana valjarne, to pa je pogoj za poslovno prožnost. Računajo, da bodo po končani naložbi še v valjarno sposobni proizvodni program glede na potrebe tržišča menjati v nekaj minutah, ne pa, da bi zanj porabili kar cel »šiht«, kot je to danes.

V Štorah ob sedanjih delovnih zmagi ne pozabijo omeniti sposobnosti domače strojegradnje - naložbo je na ključ prevzela mariborska Metal-

na, ki se je kljub trimesečni zamudi in ob komaj petinski uvozni opremi vendarle izkazala. Četudi bo druga faza naložbe v posodobitev jeklarske in valjarske proizvodnje v železarni Store finančno izjemno zahtevna, pa zaupajo v svoje poslovno finančne usmeritve, saj pospešeno obračunavajo amortizacijo kot kapital za naložbe in

razvoj. Letos jo bodo obračunali verjetno v vrednosti 4,2 milijarde (ob devetmesečju 3,25 milijarde), prihodnje leto pa že v vrednosti 7,5 milijarde dinarjev. Zadnje čase pač redko lahko zapišemo podatek, zato ga s toliko večjim veseljem: obratna sredstva, zaloge, imajo stoodstotno pokrite z lastnimi finančnimi viri. MITJA UMNİK

Izgube presegajo polovico akumulacije

Industrijska proizvodnja se, po podatkih Službe družbenega knjigovodstva, v polovici občin celjske regije povečuje in sicer v Celju, Smarju, Slovenskih Konjicah in v Laškem, medtem ko v Šentjurju, Mozirju, Žalcu in Velenju, upada. Izvoz regijskega gospodarstva je ob devetmesečju znatno zaostajal za načrtovanim. Najboljše izvozne rezultate so zabeležili v Slovenskih Konjicah in Smarju, najbolj občutno pa, tako kot ob polletju, tudi v tem obdobju, zaostaja Žalec.

Porabljena sredstva ponovno zaostajajo za rastjo celotnega prihodka in sicer za pet indeksnih točk, kar je omogočilo izboljšanje razmerja med celotnim prihodkom in porabljenimi sredstvi za tri odstotke ter visoko, kar 114 odstotno rast dohodka. Kljub nadpovprečni rasti sredstev za osebne dohodke, je po devetmesečnih podatkih nesorazmerje med rastjo dohodka ter sredstev

za osebne dohodke in skupno porabo oziroma sredstev akumulacije manjše kot ob polletju. Rast dohodka regijskega gospodarstva zaostaja za republiškim povprečjem za pet indeksnih točk, medtem ko rast akumulacije presega povprečje v republiki za sedem indeksnih točk.

Izgube iz tekočega poslovanja se še naprej povečujejo in so v primerjavi z lanskim devetmesečjem za 237 odstotkov večje oziroma za dobro polovico večje kot v letošnjem prvem polletju. Največje izgube so v elektrogospodarstvu in premogovništvu ter v lesno predelovalni industriji. Ob tem izgube regijskega gospodarstva predstavljajo že 60 odstotkov akumulacije, ki so jo ustvarile uspešne organizacije združenega dela na celjskem območju.

Celotni prihodek, ki je presegel rast porabljenih sredstev, je najbolj porastel v Laškem in sicer za 109 odstotkov, medtem ko je na zad-

Nova peč v libojški keramični

Ob dnevu republike bodo v keramični industriji v Libojah namenu tudi uradno predali novo, sodobno peč za žganje glinaste posode, ki je veljala 250 milijonov dinarjev, uvozili pa so jo iz Zvezne republike Nemčije.

Peč sicer že poskusno obratuje in kljub temu, da so staro med tem ustavili in hkrati montirali novo, proizvodnja v tem času ni bila bistveno manjša. Novo sodobno plinsko peč, ki jo bodo po dograditvi plinovoda tudi priključili nanj, so Libojčani kupili izključno iz lastnih sredstev. Peč je še zlasti pomembna zato, ker bodo z njo precej prihranili pri energiji in tudi proizvodnja bo za približno tretjino večja kot je bila doslej, saj je stara peč za žganje doslej predstavljala ozko grlo v proizvodnji. JANEZ VEDENIK

njem mestu Žalec, kjer je porasel le za 77 odstotkov. Dohodek regijskega gospodarstva pa je v letošnjih devetih mesecih za 114 odstotkov višji kot v enakem obdobju lani.

Ob tem so resolucijske usmeritve najbolj upoštevali v Celju in Laškem. V Sloven-

skih Konjicah se je kakovost poslovanja poslabšala, čeprav v občini še vedno dosega nadpovprečno donosnost pri poslovanju. Najbolj nedonosno pa gospodarita šmarska in velenjska občina, ki se jima približujeta še Žalec in Mozirje. V. E.

Vedno slabše gre

V žalski občini ne dosegajo zastavljenih ciljev. Vse več izgub

Tudi po devetih mesecih v žalski občini ne morejo biti zadovoljni z rezultati gospodarjenja. Fizični obseg industrijske proizvodnje je še naprej upadal, prav tako izvoz, še zlasti na konvertibilno področje, sredstva za akumulacijo in reprodukcijo so še naprej realno upadala, povečalo pa se je tudi število izgubarjev, saj se je tistim, ki so z izgubo poslovili v polletju sedaj pridružil še Likov tozd Savinja iz Šempetra.

V devetih mesecih je bil fizični obseg industrijske proizvodnje za 3,9 odstotka manjši kot v enakem lanskem obdobju, pa čeprav so jo skoraj v vseh industrijskih panogah v primerjavi z enakim lanskim obdobjem povečali. Skupen obseg industrijske proizvodnje močno znižuje za dobrih 32 odstotkov nižja proizvodnja v Sipi in v Ferralitovem Strojnem obratu ter v tozdu Tkanine prebolske tekstilne tovarne, kjer je bila proizvodnja za dobrih štirinajst odstotkov manjša kot v enakem lanskem obdobju.

Gospodarstvo žalske občine je ustvarilo za 24 milijard dinarjev dohodka ali 88 odstotkov več kot lani, kar pomeni, da je bil ustvarjeni realni dohodek manjši kot v lanskih devetih mesecih, saj ne gre pozabiti inflacijskih

gibanj. Delež dohodka industrije v skupnem ustvarjenem dohodku se je zmanjšal, kar je posledica podpovprečno ustvarjenega dohodka v Elektroprenosu Podlog, Sipi, Lik Savinja tozd Pohištvu Šempeter ter v tozdu Tkanine tekstilne tovarne Prebold. Se v enakem lanskem obdobju so te organizacije združenega dela ustvarile skoraj tretjino vsega dohodka, letos pa le še 14,4 odstotka.

Tudi izgube so se povečale. Z izgubo so poslovili Lik Savinja tozd Pohištvo Šempeter (457.354.000 dinarjev), Sip - tovarna kmetijskih strojev Šempeter (176.341.000 dinarjev), Elektroprenos Podlog (142.848.000 dinarjev), mlekarja Arja vas (70.932.000 dinarjev) in Hmežadova delovna organizacija Gostinstvo turizem (67.685.000 dinarjev).

JANEZ VEDENIK

Žalec s Kruševcem

Gospodarsko sodelovanje med pobratenima občinama Kruševac in Žalec se mora okrepiti. Tako so poudarili ob obisku delegacije žalskega izvršnega sveta v Kruševcu in tudi ob obisku predstavnikov ozda Kruševac promet v žalski občini.

Na tem obisku so že sklenili pogodbe s Sipom iz Šempetra in KIV v Vranskega. Trgovska organizacija Kruševac promet bo namreč za začetek na svojem področju prodala za dobrih sedemdeset milijonov izdelkov teh dveh tovarn. Možnosti pa obstajajo še za druge organizacije združenega dela. Konkretnejši pogovori o tem bodo stekli prihodnje leto.

Sedaj pa potekajo tudi razgovori o tem, da bi Rubin iz Kruševca v Žalcu odprl svoje skladišče za Slovenijo ter uredil manjšo prodajalno izdelki tega znanega proizvajalca. Pogovore o gospodarskem sodelovanju bosta vodila oba izvršna sveta, občinska konferenca SZDL pa bo pripravila program sodelovanja še na drugih področjih. JANEZ VEDENIK

Posodobljena proizvodnja

V Gorenju rekordno hitro posodobili proizvodnjo keramičnih ploščic

V Gorenju Keramika, delovni enoti tozda Gradbena oprema delovne organizacije Notranja oprema Gorenje so v slabih štirih mesecih posodobili proizvodnjo keramičnih ploščic, ter tako dosegli pomembno delovno zmago, ki je za bodoči razvoj tega kolektiva še kako pomembna. Z novo proizvodno linijo so na račun skrajšanega časa izdelave keramičnih ploščic znatno povečali proizvodnjo, izboljšali kvaliteto, zmanjšali stroške ter tudi omogočili lažje pogoje dela.

Delovna enota za proizvodnjo keramičnih ploščic je tudi v preteklosti po poslovnosti sodila med uspešnejše v družini Gorenja. Ob starem načinu žganja in glaziranja keramičnih ploščic so letno tudi količinsko presegali proizvodnjo, za katero je bila proiz-

vodna linija dimenzionirana, zato, ter tudi zaradi padca rentabilnosti in težkih pogojev dela pa so se tudi odločili za posodobitev, ki jih je stala 527 milijonov dinarjev. Pristop k posodobitvi, projekte so pripravili sami in v Procesni opremi Gorenja, so pozitivno ocenili tudi člani ameriškega IFC sklada, ki so za posodobitev namenili 1,2 milijona dolarjev posojila.

Čas glaziranja, žganja in pakiranja keramičnih ploščic se je s prejšnjih desetih do enajstih ur zmanjšal na 45 minut, tako da bo tozd doseženo proizvodnjo milijon 50 tisoč kvadratnih metrov ploščic povečal na milijon 300 tisoč kvadratnih metrov. Pri sedanjih proizvodnji v novi proizvodni liniji italijanske firme Siti, ki je vodena z mikropcesorji in nadzorovana tudi s televizijskimi kamerami, pa je precej

nižja tudi poraba plina. Odpade tudi letna uporaba štirideset tisoč negorljivih kaset, linijo, s pomočjo katere ogrevajo tudi proizvodno halo, pa sedaj namesto devetih delavcev v izmeni upravlja le dva (30 delavcev so lahko prerazporedili na druga dela v Gorenju).

Znatno so se izboljšali tudi pogoji dela, saj razen prahu tudi ni več dvigovanja težkih bremen, ker je ves proces avtomatiziran. Z vsem tem bodo v kolektivu precej znižali stroške.

Posebej je treba poudariti, da so celotno investicijo izpeljali v štirih mesecih, ne da bi pri tem, tako kot je zahteval dobavitelj opreme, ustavili proizvodnjo. To so dosegli z dodatnim in tudi z udarniškim delom zaposlenih, ter tako hkrati dosegli začetne cilje pri letošnji proizvodnji.

Posodobitve so veseli vsi v Gorenju, najbolj pa zaposleni v Keramiki, ki opravljajo težko, štirizmenskno delo pri proizvodnji keramičnih ploščic. Zapisati je namreč treba, da zaradi specifične tovrstne proizvodnje peči za glaziranje in žganje ne ustavijo niti za en dan v letu. R. PANTELIC

Uspelo posvetovanje projektantov

Cinkarniški komercialisti so na posvetovanju jugoslovanskih gradbincev-projektantov, ki je bilo konec prejšnjega tedna na Rogli, seznanili predstavnike prek sto jugoslovanskih delovnih organizacij z uporabnostjo lastnih proizvodov v gradbeništvu.

Čeprav je zanimanje za Cinkarnino proizvodnjo gradbenih materialov skoraj gotovo poraslo, so v tem celjskem kolektivu ugotovili, da bi bil učinek posvetovanja in predstavitve Cinkarninega proizvodnega programa gradbenih materialov še večji, če bi se posvetovanja poleg projektantov udeležili tudi izvajalci gradbenih del.

Na posvetovanju so Cinkarnarji s pomočjo besede in videa predstavili številnim udeležencem celotni proizvodni program Cinkarne. Projektanti so bili s predstavitvijo zadovoljni, saj jim bo poznavanje tehničnih karakteristik in uporabnosti gradbenih materialov koristilo pri projektiranju gradbenih del. Največ zanimanja je požela predstavitev cinkoktit pločevine in sistema ravnih streh z zasaditvijo rastlin oziroma tako imenovanih zelenih streh.

Ob tem se je pokazalo, da imajo projektanti še premalo izkušenj o uporabnosti teh materialov. Zato ni presenetljivo, da je bilo na okrogli mizi, ki jo je ob zaključku posvetovanja organizirala Cinkarna, največ vprašanj v zvezi z uporabnostjo gradbenih materialov, predvsem glede na odvisnost od vremenskih in naravnih pogojev, ki se v Jugoslaviji bistveno razlikujejo. Cinkarnarji so za udeležence posvetovanja pripravili tudi zbornik referatov, ki so ga udeleženci ocenili kot zelo uporabnega za projektantsko delo. MIRA GORENŠEK

Ljubljanska banka
Splošna banka Celje

*Delovnim ljudem,
varčevalcem in poslovnim
sodelavcem čestitamo
za praznik republike*

Neredi pri prevozih premoga

Zasebni prevozniki zaprli cesto. Neredi pri tehtnici v Prelogah

S teleksom, v katerem obveščajo devet velikih organizacij, odjemalcev premoga, da bo odslej organizacija kamionskega odvoza premoga iz rudnika povrjena izključno prevoznikom Rekovke delovne organizacije APS in tistim zasebnikom, ki bodo s to delovno organizacijo sklenili pogodbo, so v Rudniku lignita Velenje rešili skoraj teden dni trajajočo dilemo, kako s prevozi premoga vnaprej. Mnenja, ali je takšna rešitev ustrezna, so še vedno deljena.

Stvari so se zaostrele prejšnji teden, ko so zasebni prevozniki zaprli pot voznikom Rekovke delovne organizacije APS, ki so imeli prednost pri prevozi. Ob zastoji so bila potrebna tudi resna posredovanja, da manjših zastojev pa je prihajalo vse do začetka tega tedna, v obdobju, ko so sklenili problem rešiti z dodeljevanjem številke prevoznikom.

Povedati je treba, da do konfliktov med Rekovimi prevozniki in zasebnimi prevozniki pred tem ni prihajalo, za skrajnost, kot je zapora ceste, pa so se zasebniki odločili potem, ko so morali v vrsti čakati tudi po celo noč, pa se pri tem s svojimi vozili zaradi prednosti rudniških vozil niso premaknili niti za meter naprej.

Takšne vrste in čakanje na premog so bile že v preteklosti običajne, predvsem ob koncu leta, ko je prevoznikov zaradi pritiska porabnikov več, premoga pa manj, kot je bil primer tudi prejšnji teden, ko so v rudniku nakopali manj debelih vrst premoga, po katerem je največje povpraševanje. Zasebni avtoprevozniki dodajajo k temu tudi to, da večina potrošnikov čaka z nakupom skoraj do zime, omenjajo pa tudi, da je v sedanjem času

tudi pecečen pritisk tistih z rudarskimi (deputatnimi) kartami, katerih dveletna veljavnost se izteka in ki imajo menda pri dodelitvi premoga prednost.

Karkoli, zaradi neredov, ki so se pojavljali pri odvzemu na lokalni tehtnici pri jašku Preloge in s tem ogrožali normalno in varno proizvodnjo, so se v RLV odločili za omejen ukrep. K temu v rudniku dodajajo tudi to, da je kapaciteta lokalne tehtnice približno 1100 ton na dan, zato so organizacijo prevozov poverili Rekovim DO APS. Nekateri večji odjemalci, denimo Kovinotehna in Dom Smreka Maribor, se s tem strinjajo, seveda, če bodo dobave normalne tekle. Pripombe pa imajo v Eri, največjemu odjemalcu z na-

šega področja, ki oskrbuje še del koroške regije in Celja, kjer menijo, da bodo zaradi tega ukrepa deležni le četrtine vseh predvidenih dobav.

Letos mora Rudnik lignita iz Titovega Velenja za potrebe široke potrošnje zagotoviti 700 tisoč ton lignita. Že do oktobra so nakopali 592 tisoč ton (upoštevana ni industrija, ki tudi uporablja komercialne vrste premoga in kateri so zagotovili okoli 90 tisoč ton). V novembru so se verjetno načrtu že močno približali (natančnih podatkov še ni) in nobenega dvoma ni, da do konca leta obveznosti ne bi izpolnili in tudi presegli, kar potrjuje, da je poraba premoga vse večja.

Predlagajo, da se jim dodeli (tudi ostalim dobaviteljem) mesečna količina, oni sami pa bodo določali, kdo je deležen prednosti pri dobavi.

Ker se v času nastajanja tega poročila z Rekom o tem še niso dogovarjali, sem za mnenje o tem zaprosil vodjo prodaje premoga v Rudniku lignita Borisa Močilnika, ki je povedal, da dobava potrebnih količin Eri in ostalim ne bo problem, da jim bodo premog zvozili z železniškimi vagoni tudi na postajo v Titovo Velenje, od koder ga bodo lahko razvozili s kamioni, da pa pri lokalni tehtnici v Prelogah predvsem zaradi varnosti proizvodnje takšne gneče, zaradi katere prihaja tudi do neredov, ne morejo več odpustiti.

R. PANTELIČ

Udarniško Gorenje

Prejšnjo soboto je blizu devet tisoč delavcev Gorenjevih delovnih organizacij in delovnih skupnosti delalo že letos tretji sobotni udarniški delovnik, kar je še en dokaz pripravljenosti vseh delavcev, da tudi v drugi, razvojni fazi, nosijo glavno breme sanacije Gorenja. Z velikimi naporji se tako vsi zaposleni zavzemajo za doseg svojih proizvodnih in izvoznih nalog.

L. OJSTERŠEK

Knjiga o spomenikih

V torek so v žalski knjižnici predstavili zanimivo knjigo z naslovom **Spomeniki in spominska obeležja NOB v občini Žalec**. Knjigo je izdal občinski odbor ZZB NOV v počastitev 40 letnice osvoboditve in zmage nad fašizmom ter 45 letnice vstaje.

V uvodu te zanimive knjige je prvoborec in častni občan občine Žalec Anton Kotnik zapisal, naj bo knjiga trajen spomin na revolucionarno delavsko gibanje, umrle borce-padle partizane-mučnike in streljane zapornike, na žrtve nemških koncentracijskih taborišč. Podatki v knjigi so usklajeni s podatki na spominskih ploščah in spomenikih krajevnih skupnosti v žalski občini. V nekaterih seznamih je prišlo do podvajanja imen, ker so ga vnesli v seznam v tisti krajevni skupnosti, kjer je bil kdo rojen, v drugi krajevni skupnosti pa zaradi tega, ker je tam živel, sodeloval in bil aretiran. Ne glede na to, pa bo knjiga dragoceno tudi za mnoge svoje preminulih in še zlasti za mlade rodove. Za vsako krajevno skupnost je opisana kratka, a jedrnata zgodovina predvojnega revolucionarnega delavskega gibanja, opisani so dogodki med NOB ter navedena spominska obeležja, ki so danes postavljena v teh krajih, zapisani pa so tudi življenjepisi žrtev NOB.

V knjigi so tudi naslikana

JANEZ VEDENIK

Drobtinice in priznanja

V Šentjurju so prejšnji teden proslavili 20-letnico organiziranega otroškega varstva v občini.

Spomnili so se težkih začetkov ustanavljanja prvega vrtca, ki je v teh letih prerasel v razvejano vzgojnovarstveno organizacijo z najrazličnejšimi oblikami in programi predšolske vzgoje otrok. Jubilej so proslavili s slavnostno sejo sveta vzgojnovarstvene organizacije, na kateri so zaslužnim za razvoj otroškega varstva podelili priznanja. Prejeli so jih: Stana Šešerko, Ernest Rečnik, Vinko Jagodič, Antonija Vodeb, Anica Leskovar, Cvetka Jager, Milena Jan, Kristina Ulaga in kolektiv VVO. V kulturnem domu v Šentjurju je bila ob tej priložnosti proslava, na kateri so otroci predstavili, kako živijo in delajo v vrtcu, na ogled pa so bili tudi njihovi likovni izdelki. V posebni brošuri z naslovom **Drobtinice** so predstavili 20-letno zgodovino organiziranega otroškega varstva, Tolo iz Šentjurja pa je prevzel pokroviteljstvo nad vsemi vrtci v občini.

TC

Mladim je treba prisluhniti

Posvet Mladi in naša družba, ki je bil pred kratkim v Celju, je pokazal, da pedagoški in svetovalni delavci želijo spoznati in razumeti mladega človeka. Različni interesi današnje mladine, podaljšana doba šolanja, dolga odvisnost od staršev, nova kultura mladih terja družbeno proučevanje in upoštevanje znanstvenih spoznanj pri delu z njimi.

Dr. Mirjana Ule je predavala na temo Značilnosti sodobne jugoslovanske mladine. Raziskave med mlado populacijo v naši državi so pokazale, da to ni enovita skupina mladih, razlike med

posameznimi republikami so velike, vendar ne po nacionalni pripadnosti. Mladi imajo veliko stopnjo nacionalne zavesti, niso pa nacionalistično naravnani.

Mag. Bojana Dekleva je govorila o sodobnih pogledih na delikvenco med mladimi. Ugotavlja, da sicer delikvenca ni nov pojav, se pa v družbenem razvoju spreminja. Predsodki o prestopništvu in prestopnikih ovirajo ustrezno ravnanje, zato so sodobna spoznanja nujna za pravičen pristop. Prestopništvo med mladimi je pogosto napačno obravnavano. Večje kršitve družbenih norm so značilne za bolj strukturirane družbe. Hitre družbene

spremembe porajajo več kršitev, kar se odraža tudi pri kršitvah med mladimi. Zato lahko prestopništvo med mladimi obravnavamo samo v kontekstu vseh družbenih deliktov.

Izmenjava mnenj na posvetu je končala z ugotovitvijo, kako nujna so znanstvena spoznanja za praktično delo z mladimi, da mlad človek ostane subjekt vzgoje in izobraževanja, potreben je samo še hitrejši pretok informacij, ki ga lahko zagotovijo ustrezno organizirani in strokovno dovolj razgledani pedagoški in drugi strokovni sodelavci šol.

ANTONIJA MARINČEK

OBČINSKA IZOBRAŽEVALNA SKUPNOST CELJE

v skladu s 4. členom Pravilnika o podeljevanju priznanj Občinske izobraževalne skupnosti Celje
RAZPISUJE
za leto 1987 podelitev

1. Roševih priznanj
2. Priznanj Občinske izobraževalne skupnosti Celje

Roševo priznanje se podeli posamezniku za posebne uspehe in dolgoletno delo na področju vzgoje in izobraževanja. Kandidat mora imeti najmanj 10 let dela na področju vzgoje in izobraževanja. Pri izbiri imajo prednost kandidati, ki izpolnjujejo čim več naslednjih kriterijev:

- doseganje izjemnih pedagoških uspehov,
- poznavanje in uporabljanje sodobnih vzgojnoizobraževalnih metod,
- vnašanje novosti v vzgojnoizobraževalni proces,
- prenašanje izkušenj na mlajše, mentorstvo učencem in študentom kadrovskih šol ter pripravnikom,
- povezovanje vzgojnoizobraževalnega dela z okoljem,
- mentorstvo v organizacijah učencev in interesnih dejavnostih ter doseganje nadpovprečnih rezultatov v teh dejavnostih,
- aktivnost v družbenopolitičnih organizacijah in samoupravnih organih.

Priznanje Občinske izobraževalne skupnosti Celje se podeljuje posameznikom, organizacijam združenega dela, krajevnim skupnostim, družbenim organizacijam in društvom za posebne uspehe pri razvijanju vzgojnoizobraževalne dejavnosti v občini Celje in za posebno uspešno sodelovanje pri izvajanju celovitega procesa vzgoje in izobraževanja.

Kandidate lahko predlagajo:

- organizacije združenega dela,
- krajevne skupnosti,
- samoupravne interesne skupnosti,
- družbenopolitične organizacije,
- družbene organizacije in društva.

Predlog mora poleg imena in drugih osnovnih podatkov vsebovati še podrobno obrazložitev.

Rok za prijavo je do vključno 31/12-1986. Predloge pošljite na naslov Občinska izobraževalna skupnost Celje, Gregorčičeva 5 a

Resolucija obvezuje

Konkretna je, optimistična, a še vedno v mejah možnosti Laškega

Dosedanje razprave o osnutku občinske resolucije so v laški občini pokazale tudi na pravilno usmeritev srednje in dolgoročnih razvojnih načrtov občine, ki jim v celoti sledi tudi osrednji razvojni načrt za prihodnje leto. Nekateri razvojni kazalci so v resoluciji postavljeni celo nad tisti, ki so jih opredelili v srednjeročnih planskih dokumentih. Vzrok za to je v ugodnih gospodarskih gibanjih, ki že drugo leto zapored napovedujejo oživljanje laškega gospodarstva.

Te relativno ugodne razmere je potrebno povsem izkoristiti, menijo v občini, vendar se ne gre slepiti, ker še vedno nosijo pretežno breme gospodarskega razvoja le nekatere delovne organizacije. Na srečo gre za tiste pomembnejše. Zato ostaja ena glavnih nalog zapisanih v resoluciji, da nenehno spremljajo razmere v manj uspešnih kolektivih in pravočasno ukrepajo z ustreznimi sanacijskimi programi. Načrtno in sistemsko spremljanje gospodarstva in pa pravočasna pomoč so že dali dobre rezultate predvsem v Cementarni in Boru.

Med temeljnimi usmeritvami so poudarili zlasti še težnjo po racionalnejšem in ekonomičnejšem gospodarstvu z razpoložljivimi sredstvi. Pri določanju poslovne politike pa naj bodo vsem nosilcem planiranja vodilo tržne zakonitosti, ekonomski kriteriji pa naj odločajo o novih vlaganjih. Izpostavili so tudi zahtevo po zaposlovanju strokovnjakov in razvoju lastnega znanja, ki naj se konkretno izraža tudi v preusmeritvi obstoječih programov v donosnejše in izvozno konkurenčne. Da bi zagotovili priliv strokovnjakov so v resolucijo zapisali, da bodo dve tretji-

ni potreb po delavcih krili s kadri, ki imajo več kot drugo zahtevnostno stopnjo poklicne izobrazbe in to iz pripravnikiških vrst, vsaj 20 odstotkov študentov pa bodo razpisali za izobraževanje na višjih in visokih šolah, najmanj dve študenti pa morajo razpisati na 100 zaposlenih.

Prednostne naloge v prihodnjem letu so kratko a dokaj konkretno opredelili. Med te sodijo pospeševanje kmetijske proizvodnje, tesnejše povezovanje gozdarstva z lesno industrijo v občini, uvajanje sodobne informacijske tehnologije in oblikovanje koncepta celovite turistične ponudbe. Ti programi bodo imeli prednost pri financiranju iz sredstev izobraževalne skupnosti.

Predvidene razvojne stopnje za prihodnje leto: družbeni proizvod naj bi povečali za 4,5 odstotka, industrijsko proizvodnjo za 3,5 odstotka, kmetijsko proizvodnjo za 4 odstotke, izvoz naj bi bil večji za desetino, produktivnost pa bi povečali za 3 odstotke.

Glede na to, da je še premalo razvito drobno gospodarstvo, bodo razvoj obrtnih dejavnosti pospeševali z ustrezno davčno politiko, posebnih davčnih olajšav bodo deležne storitvene dejavnosti.

Resolucija določa tudi nadaljnje aktivnosti za čiščenje Save in Savinje, racionalizacijo dela v skupnih in strokovnih službah družbenih dejavnosti katerih razvoj naj bo usklajen z razvojem gospodarstva v občini.

Pri razreševanju nekaterih, zlasti še prostorskih vprašanj, želijo okrepiti sodelovanje s sosednjimi občinami in republiškimi organi ter organizacijami.

VIOLETA V. EINSPIELER

Lepše mestno jedro

V Celju obnavljajo pročelja številnih stavb

Celjska Samoupravna stanovanjska skupnost vsako leto vlaga precejšnja sredstva v obnovo starih zgradb in stanovanj v starem mestnem jedru, zadnja leta pa vse več tudi v obnovo starih zgradb v drugih krajevnih skupnostih.

Letos bodo v Celju namenili 75 milijonov dinarjev samo za obnovo pročelij hiš. Večjo investicijo predstavlja obnova stolpa in vzdrževalna dela na Titovem trgu 3, v stavbi, kjer sta Dom JLA in kino. Poleg tega obnavljajo vogalno stavbo v Cankarjevi 2 (ob križišču s Stanetovo) in v Stanetovi 14. V programu je še Stanetova 31. V glavnem gre za delne prenoje, ker v teh zgradbah že imajo minimalne pogoje za bivanje (sanitarni voz in drugo).

Sicer pa je za to srednje-ročno obdobje zapisano, da bodo poskušali obnoviti vsa pročelja in Cankarjevi ulici od pošte do križišča s Stanetovo ulico. Za ureditev vseh pročelij v ulici so se odločili, ker je takšen način dela bolj učinkovit. Žal pa bo dovolj denarja le za ulične strani zgradb, dvoriščne pa bodo ostale nedotaknjene.

V okviru kompleksnih prenov celjska Samoupravna stanovanjska skupnost na leto obnovi 3 do 4 zgradbe oziroma 40 stanovanj. Takšna prenova je ponavadi zelo draga, saj je potrebno ojačati temelje, da je zgradba potresno varna, poleg tega pa je stanovanecem treba urediti minimalne pogoje bivanja. V Celju je bilo narejenih že kar precej takšnih prenov, letos pa so se lotili zgradb na Tomšičevem trgu 8, Zidanškova 1, 3, sem pa bi lahko šteli tudi novi zgradbi na Muzejskem trgu 5 in 6. Pripravljajo pa se kompleksne prenoje Zidanškove 4, Slomškovega trga 5, Tomšičevega trga 17 in 1, Gubčeve 4, provizorijev v Dečkovem naselju in zgradbe na Dobrni 41.

Treba je zapisati, da so se doslej lotevali najzahtevnejših obnov v mestnem jedru. Posebno zahtevna je obnova

pročelij, ki so v glavnem spomeniško zaščitena.

»Prav zato se na vsako obnovo temeljito pripravimo in že prej naredimo modele in odlikke za posamezne dele pročelij, ki so poškodovani,« pravi Ignac Dvornik, vodja vzdrževanja pri celjski Samoupravni stanovanjski skupnosti. »Tako smo tudi uspeli skrajšati čas prenov. Sicer pa so delne prenoje za izvajalce nekoliko zahtevnejše, saj jih opravljamo tako, da stanovanjci ostanejo v zgradbah, medtem ko jih pri kompleksnih prenovah začasno preselimo drugam.«

Kot najbolj soliden izvajalec obnov, še posebej pročelij, se je izkazal Remont, ki ima tudi delavce sposobne narediti oziroma obnoviti zahtevnejše elemente na pročelijih. Ekonomska situacija pa je prisilila Ingrad,

novanjskega bloka na Otoku 100 milijonov dinarjev. Za ta denar so postavili poševno streho in na terasi uredili tudi nova stanovanja ter seveda obnovili pročelje in instalacije za centralno ogrevanje in kanalizacijo.

Poleg sredstev amortizacije, se sorazmerno kar precej denarja nateče iz prispevkov od bruto osebnih dohodkov zaposlenih v Celju, vendar je treba povedati, da se plače in s tem prispevki počasneje višajo kot pa se višajo cene gradbenih storitev. Sredstva, ki jih zberejo s stanovanj, zadoščajo le za najhujša vzdrževalna dela v zgradbah in so premajhna za kakšne večje gradbene posege.

SREČKO SROT

Kompleksna prenova starih stanovanjskih zgradb je precej draga zadeva in kvadratni meter stanovanjske površine v takšni zgradbi je za povprečno polovico dražji kot pa v kakšnem novo zgrajenem stanovanjskem bloku. V Celju so se doslej lotevali najbolj zahtevnih (slabo grajenih) zgradb, vendar pa ugotavljajo, da delajo kar ekonomično v primerjavi z, na primer Ljubljano, kjer so podobne obnove dva do trikrat dražje kot novogradnje.

Gradis in Obnovo, da se zadnja leta tudi bolj vključujejo v obnovo starih zgradb v celjski občini.

Za delne prenoje bodo letos pri celjski Samoupravni stanovanjski skupnosti namenili 75 milijonov dinarjev, za kompleksne prenoje 48 milijonov dinarjev, še 130 milijonov din pa bodo zbrali iz sredstev amortizacije. Vendar pa je potrebno zapisati, da s sredstvi iz amortizacije financirajo tudi sanacije ravnih streh, kar je precej draga zadeva. Tako so na primer samo letos namenili za obnovo »Jugomont« sta-

jo in predlagajo svoje ideje. Tovrstna dejavnost je danes v Preboldu dobro razvita tudi po njegovi za-

Tekstilna tovarna Prebold je bila med prvimi v Jugoslaviji, ki je pričela proizvajati jeans tkanino, ki v ničemer ni zaostajala za tovrstnimi tkaninami svetovnoznanih proizvajalcev. Stroj za indigo barvanje so izdelali kar delavci iz tovarne sami. Največ zaslug za to in za to, da ni bilo treba razmetavati deviznih sredstev, je imel Zvonko Brinar. Zvonko je bil tudi eden izmed pobudnikov za proizvodnjo medvlaga za srajčne ovrtnike. Takšne

medvlage danes proizva-ja le nekaj tovarn v svetu. Med njimi je tudi preboldska, ki je združena v mednarodno združenje Etacol v Švici.

Zvonko Brinar je vedno trdil, da se ne izplača kupovati tujih licenc.

OBRAZI

Morda je bilo to pred leti še najbolj enostavno, toda dolgoročno gledano, se to ni izplačalo. Brinar je bil pobudnik za ustanovitev lastne razvojne službe v tekstilni tovarni in danes inovatorji v »črni mački« nimajo bistvenih problemov. Tudi takrat ne, ko inovacije ocenijo, ugotovijo njene gospodarske koristi in je treba inovatorja ustrezno nagraditi. Inovativno dejavnost v tekstilni tovarni danes jemljejo kot nekaj samo po sebi umevnega in vsaj v tem kolektivu ni čutiti nevoščljivosti.

Zvonko Brinar je za svojo dejavnost na inovativnem področju prejel že najvišje republiško in občinsko priznanje, še zlasti pomembno pa je, da so po njem jemali vzgled tudi mladi delavci, ki so tekstilcem prihranili velike vsote denarja.

JANEZ VEDENIK

Odlikovana humanost

Občinski odbor Rdečega križa Celje je v preteklem tednu pripravil srečanje krvodajalcev celjske občine. Da je bila prireditev svečana, so pripravili tudi kulturni program, kjer so nastopili: mešani pevski zbor iz Aera, člani KUD Zarja iz Trnovelj, za veselo razpoloženje pa je poskrbel harmonikar.

Krvodajalstvo je dejanje, ki ni merljivo z denarjem. Da pa na Celjskem prehaja v tradicijo, imajo zasluge poštvovalni zdravstveni delavci in aktivisti Rdečega križa. Trenutno je v celjski občini okrog 6000 krvodajalcev, medtem ko je letnih odvzemov krvi okrog 350.

Za svoje poštvovalno delo je občinski odbor Rdečega križa Celje tudi letos odlikoval humane krvodajalce.

Za petkratno darovanje krvi je dobilo priznanje 212 krvodajalcev, za desetkratno 114, za petnajstkratno 82 in za dvajsetkratno 38 krvodajalcev.

Srebrno plaketo za petindvajsetkratno darovanje krvi je dobilo 35 krvodajalcev, za tridesetkratno 38, za petintridesetkratno 23, za štiridesetkratno 16 in petintridesetkratno 5.

Zlato plaketo za petdesetkratno darovanje krvi so prejeli: Franc Gerzina, Jakob Selic in Jože Vravnik.

Na letošnjo krvodajalsko slovesnost so bili povabljeni (38 po številu) tudi tisti krvodajalci, ki so darovali v preteklosti kri več kot petdesetkrat in so še vedno aktivni. Med njimi so tudi devetdesetletniki.

Z.S.

S samoprispevkom do prizidka

Dvoizmenski pouk ni rešitev za šolo v Rimskih Toplicah, kjer je večina vozačev iz prometno manj razvitih zaselkov

Osnovna šola Anton Aškerc v Rimskih Toplicah, ki so jo zgradili s sredstvi samoprispevka, je edina šola v občini Laško, kjer imajo dvoizmenski pouk. Pred leti so z novo šolo rešili osnovne prostorske probleme in upali, da bodo sčasoma napravili tudi prizidek ter z njim dolgoročno rešili problem prostorov in posodobitve pouka.

Z novim programom dela in življenja v osnovni šoli, ki smo ga pričeli uvajati v Sloveniji pred štirimi leti, je ta problem postal še večji. Sedanji prostori ne ustrezajo povsem republiškim normativom in standardom, zlasti jim primanjkuje kabinetov in specializiranih učilnic.

Pripravo za gradnjo prizidka so vključili v program 3. občinskega samoprispevka in s tem denarjem že tudi pripravljajo gradbene načrte. V programu 4. občinskega samoprispevka pa je prizidek k tej šoli v skupnem občinskem programu, za katerega naj bi vsi občani namenili 0,4 odstotke od skup-

no zbranih sredstev iz bodočega samoprispevka.

S tem denarjem bi zgradili prizidek, ki bo imel štiri manjše učilnice s kabineti za razredno stopnjo, tri specializirane

S samoprispevki so v laški občini izboljšali in posodobili delo na vseh osnovnih šolah. Začeli so z osnovno šolo v Brezjah, nadaljevali v Rimskih Toplicah, Laškem in Radečah in nenazadnje so s sredstvi 3. občinskega samoprispevka dobili tudi novo telovadnico v Radečah, ki je pomembna pridobitev za celotno telesnokulturno dejavnost v občini. S sredstvi amortizacije pa so uspeli v vseh teh letih posodobiti tudi podružnične šole, ki ne zaostajajo ne prostorsko ne po opremljenosti za centralnimi šolami v občini.

učilnice (za kemijo, fiziko in likovni pouk) ter večnamenski prostor. Predračunska vrednost je 250 milijonov dinarjev.

Prehod na enoizmenski pouk je nujen. V to osnovno šolo

namreč hodijo učenci, ki so razredno stopnjo zaključili v podružničnih šolah v Jurklostru, Lažišah, Sedražu in Zidanem mostu. Zato je več kot polovica učencev vozačev in ti imajo vedno pouk dopoldne.

Z večnamenskim prostorom v prizidku bi rešili tudi ta problem. Ta prostor pa potrebujejo tudi za druge dejavnosti. Šola v Rimskih Toplicah je namreč središče dogajanja v krajevni skupnosti. Tu so seje organov krajevnih skupnosti, tu so prireditve in najrazličnejše proslave krajevnega značaja.

Zato bi bil prizidek pomembna pridobitev za ves kraj, ne samo za šolo.

S prizidkom bi v Rimskih Toplicah dolgoročno rešili prostorske probleme, ker ne pričakujejo, da se bo v naslednjih letih bistveno povečalo število otrok. Na šoli imajo 345 učencev, od tega 180 na nižji stopnji in 256 na predmetni stopnji. S specializiranimi učilnicami pa bi učenci tudi na tej osnovni šoli pridobili možnost za laboratorijsko delo.

VIOLETA V. EINSPIELER

Praznik v Vrbju

V KS Vrbje v žalski občini so s slavnostno sejo skupščine krajevnih skupnosti zaključili večdnevno praznovanje krajevnega praznika.

Na seji je govoril sekretar o novne organizacije ZK, O. Zagor. Največ besed je namenil problemom, ki tarejo krajevno skupnost. Čeprav imajo velike načrte in dosti vije, pa vseh vrzeli v finančnih sredstvih le ne morejo zapolniti z udarniškim delom in samopriskevki. Podelili so tudi krajevna priznanja OF, ki so jih prejeli Zdravko Tekavc, Stan Miklavžin, Mirko Bales, Franc Klančičar. V kulturnem programu je nastopil pevski zbor Juteksa ter mlada gledališka skupina, ki jo vodi Ljerk Belakova.

T. TAVČAR

Več znaš, več veljaš

Da se človek uči celo življenje, se zavedajo tudi pri delavski univerzi v Slovenski Konjicah, kjer so k oblikanju družbenega, strokovnega in splošnega izobraževanja pridali še tečaj za »tretje življenjsko obdobje«.

Kakor pravi andragoginja pri delavski univerzi, Alenka Sodini, se za udeležbo upokojencev v še vitalnem obdobju skoraj ni potrebno bati. Taki kažejo tudi izkušnje tam, kjer so takšne oblike izobraževanja že uvedli. Po predhodnem pogovoru z upokojenci, bodo pri delavski univerzi predvidoma organizirali tečaj iz gospodinjstva, oblikovanja keramike, pletilski tečaj in še kakšnega, če se bo izkazalo za potrebno. Skratka: upoštevali bodo želje in potrebe kandidatov in na osnovi zasnovali celoten program, ki bo trajal do konca šolskega leta in sicer v Slovenski Konjicah in Zrečah.

Sejem in smučarski ples

Po Žalcu in Celju so sejem rabljene opreme v petek, soboto in nedeljo pripravili tudi v Mozirju. Obisk je bil dober, pravtako pa je bil dober obisk tudi smučarski ples, ki ga je v soboto zvečer v dvorani TVD Partizan v Mozirju pripravila delovna organizacija RTC Golte. Poleg plesa so obiskovalcem te prireditve pripravili še predstavitev ponudbe term Topolišča, predstavili pa se je tudi akrobatska smučarska reprezentanca Jugoslavije.

Zveza šteje čez tisoč članov

Konec tedna je bila v Žalcu prva letna konferenca Zveze organizacij za tehnično kulturo Žalec. Konferenca zveze, ki šteje že več kot tisoč članov, so se udeležili delegati posameznih društev.

Iz poročila predsednika Ervina Koširja in tajnika Rada Ambroža izhaja, da so začetne težave, ki so jih imeli z registracijo zveze in številnimi drugimi formalnostmi, srečno prebrodili, obenem pa tudi izpolnili delovni program, ki so ga sprejeli ob ustanovitvi. Se vedno se otepajo s prostorsko stisko, vendar vse kaže, da bo ta problem rešen že letos. V minulem obdobju so pripravili vrsto srečanj mladih tehnikov in sicer na občinski in regijski ravni, sodelovali pa so tudi na republiškem in zveznem tekmovanju. Pri tem so dosegli tudi več lepih uspehov. Tudi program dela za prihodnje obdobje je usmerjen k širjenju tehnične kulture, pridobivanju novih članov in njihovem strokovnemu izobraževanju. Prav zaradi tega bodo organizirali več seminarjev za inštruktorje za radioamaterstvo, avio in brodomodelarstvo ter raketarstvo. Organizirali bodo tudi vrsto srečanj in tekmovanj, tistim, ki bodo dosegli dobre

Predsednik Zveze za tehnično kulturo občine Žalec Ervin Košir podeljuje priznanje predstavniku OŠ Peter Sprajc-Jut.

uspehe in se uvrstili v nadaljnja tekmovanja pa bodo nudili strokovno in tehnično pomoč. Tudi sicer bodo pomagali posameznim društvom in klubom v delovnih organizacijah in osnovnih šolah, sodelovali bodo na področju SLO in družbene samozagrade. Ob koncu so podelili najbolj prizadevnim plakete in priznanja. Srebrni plaketi Borisa Kidriča, ki je zvezno priznanje, sta prejela ZSAM Žalec in Ernest Zupanc, priznanja Zveze

T. TAVČAR

Zvonko Brinar

Zvonko Brinar je direktor tozda Tkanine preboldske tekstilne tovarne. Je eden izmed tistih v tem kolektivu, ki se ves čas zaveda pomena inovacijske dejavnosti. Med prvimi je bil v kolektivu, ki je sodelavce navduševal, naj ob delu razmišlja-

Pri Belokranjki dobite vse

Zasebna trgovina v Črnomlju uspeva

Zasebnih trgovin je na našem območju vedno več. Pred leti pa je bila med prvimi v šentjurski občini Anica Hvalec, ki je v Črnomlju odprla trgovino s tekstilom.

Na Kozjansko je prišla iz Bele krajine in ker je že po arcu trgovka, kot pravi sama, ji ni bilo pretežko začeti na novo. Odločila se je za trgovino s tekstilnimi izdelki, kar ni ravno pogosto pri zasebnikih. Vendar za živila ni imela dovolj prostora, ker takšna prodaja zahteva posebne pogoje. Poleg tega pa je bilo kozjansko območje brez tovrstne trgovine, potrebe prebivalcev pa vedno večje.

Anica Hvalec se je v teh letih na Kozjanskem že udomačila, ni pa pozabila domačega kraja, kar dokazuje že napis nad vrati trgovine. »Pri Belokranjki« je izbira vedno pestra, številne kupce pa privabljajo zlasti nizke cene, ki so občutno nižje kot v drugih trgovinah. »V začetku sem imela precej težav, ker me veletrgovci in proiz-

vajalci še niso poznali, težko je bilo navezati prve stike, sedaj pa je že nekoliko lažje. Vendar moram nenehno potovati od tovarne do tovarne in iskati cenejše, pa nič manj kvalitetne izdelke. V velikih trgovinah si tega ne morejo privoščiti, zato tovrstnega blaga tudi nimajo. Celotno trgovino vodim sama, pri prodaji pa mi pomagajo štiri dekleta,« pravi Anica Hvalec.

Tudi kupci so kmalu odkrili prijetno majhno trgovino, v kateri lahko kupiš vse od volne do plašča in posteljnine in to po cenah, ki se

zdi skoraj neverjetne. Dnevno se Pri Belokranjki zvrsti tudi po sto in več kupcev, ki se z avtobusi pripeljejo tudi iz Prekmurja. Se najbolj zadovoljni pa so Kozjanci, ki imajo takorekoč pred nosom dobro trgovino.

In kako je pri nas poskrbljeno za zasebnike, ki se odločijo odpreti trgovino? Anica Hvalec pravi, da pravih spodbud ni in da je vse odvisno od zagnanosti posameznika. »Davčna politika sicer ni tako omejujoča kot bi kdo mislil, bolj me jezi, da se moje delo premalo ceni, saj mi priznajo manjši osebni dohodek kot pa ga imajo moje uslužbenke, ki prejema po 100 tisočakov na mesec,« pravi Anica Hvalec.

Ko govori o načrtih, je kar nekam žalostna, ko ugotavlja, da ne bo nikogar, ki bi jo v trgovini nasledil. Hči namreč pravi, da ne bo trgovka in da ne bo garala od jutra do večera ter živela le za trgovino. Anica Hvalec pa bo, vztrajala, dokler bo pri močeh. T. CVIRN

Nov dom lovske družine Laško

Laški lovci so se že večkrat izkazali s prizadevnim delom, tokrat pa slavijo še eno delovno zmago; v soboto, 29. novembra ob 9. uri dopoldne bodo slovesno odprli nov dom v Laškem ob Cesti na Svetino 21.

Člani Lovske družine Laško so dom zgradili večji del z udarniškim delom objekt pa predstavlja pomembno prelomnico v delu te družine, ki doslej ni imela svojih prostorov za sestanke in druge dejavnosti.

Slovesnost ob otvoritvi doma bodo združili tudi s praznovanjem 40-letnice obstoja in prizadevnega dela te lovske družine. Za to priložnost so zbrali nekaj najzanimivejših in najpomembnejših podatkov o delu družine od ustanovitve do danes. Kroniko lovske družine bodo predstavili tudi na slovesnosti, katere pokrovitelj je laška Pivovarna. S. S.

Dinar na dinar – trgovina v Jerneju

V kraju upajo na pomoč in razumevanje združenega dela

V Jerneju, tej manj razviti krajevni skupnosti v konjiški občini, si z vsemi silami prizadevajo, da bi rešili problem trgovine v kraju. Graditi naj bi pričeli spomlad prihodnje leto. Sliši se preprosto, a se že kar lep čas zapleta. Tako je vprašanje, kaj je s trgovino v Jerneju, prišlo tudi na eno izmed sej skupščine občine. Odgovor nanj je na zadnji seji posredoval gradbeni odbor za zidavo poslovnega stanovanjskega objekta Jerneju.

Zdajšen trgovsko stanovanjski objekt v Jerneju je potreben temeljite obnove, ker obstaja nevarnost, da pride do nadaljnjih poškodb, ali pa da se celo poruši. Težko je načeto nosilno zidovje, prav tako stropovi, okna in fasada. Temeljite obnove so potrebne tudi elektroinstalacije, razen tega v objektu sploh ni ustreznih sanitarij. Lastnik objekta je stanovanjska skupnost Slovenske Konjice, ki je na podlagi zahteve krajanov in ob podpori družbeno politične skupnosti od Kongrada zahtevala strokovno mnenje o sanaciji. Le-ta je že predlagal tri možne rešitve: objekt obnoviti, ga popolno rekonstruirati ali pa na isti lokaciji postaviti novega. Obnova objekta po oceni Kongrada ne bi bila smotrna, ker ne predstavlja trajne rešitve, rekonstrukcija ali pa zidava novega, pa bi bili finančno enakovredni. Na podlagi takšnega strokovnega mnenja je padla odločitev, da bodo v Jerneju zgradili nov objekt. Izdelan je tudi projekt za poslovno

stanovanjski objekt, v katerem bi bili dve stanovanji, klasična trgovina s potrebnimi skladišči in prostori za krajevno skupnost. Pri financiranju naj bi sodelovali uporabniki prostorov, s tem, da bi poklicali na pomoč še delovne organizacije. Vrednost naložbe je, po julijemskem predračunu, nekaj več kot 73 milijonov dinarjev, pri čemer niso upoštevani stroški instalacij in zunanje ureditve.

Uporabniki prostorov so svoj delež že zagotovili, delovne organizacije, kjer so zaposleni delavci Jerneja, pa še ne. Zato v Jerneju tudi niso začeli z gradnjo, vendar so trdno odločeni, da bodo z akcijo nadaljevali, da bi pridobili manjkajoča sredstva. Se enkrat pa bodo preverili, ali je mogoče znižati stroške izgradnje glede na velikost in namembnost objekta, stoji zapisano v odgovoru na delegatsko vprašanje.

MATEJA PODJED

V SPOMIN

Mara Lipičnik

V dvainsedemdesetem letu starosti je sredi novembra umrla Mara Lipičnik. Upokojeno učiteljico, ki je vse svoje življenje posvetila vzgoji in delu z otroki, smo pospremili na pokopališče v Smartnem v Rožni dolini.

Mara je življenjska pot vodila iz rodnega Bleda v Maribor, kjer je leta 1935 maturirala na tamkajšnjem učiteljskem. Zaradi tega, da ne bi preveč obremenjevala svoje ovdovele matere, je v tistih težkih časih sprejela priložnostno delo na šoli v Repnjah na Gorenjskem, kjer je za minimalno nagrado delala dve leti. Kasneje jo je pot pripeljala na Dobrno, kjer je dobila svoje prvo delovno mesto in si tudi ustvarila družino. Vojna vihra, ki s svojimi strahotami ni nikomur prizanesla, je prizadejala veliko gorja tudi Mari in njeni družini. Že leta 1941 so njenega moža okupatorji izselili v Karlovac, kmalu za njim pa je v pregnanstvo odšla tudi Mara z dvema majhnima otrokoma. Kljub temu, da so v pregnanstvu veliko pretrpeli, je Mara takoj po osvoboditvi pričela znova delati v svojem poklicu. Delo z najmlajšimi v Smartnem v Rožni dolini in kasneje v celjski osnovni šoli Ivanke Urnjek ji je veliko pomenilo.

Prosti čas, kolikor ji ga je ob treh otrokih sploh še ostajalo, je Mara izkoristila za kulturno udejstvovanje. Pripravljala je kulturne prireditve v Smartnem in aktivno delovala v krajevni borbovski organizaciji – najbolj pa so ji za vse hvaležni prav njeni učenci.

CILKA POLŠAK, FRANCKA TOPLAK

Prijatelji Pikapolonice zbirajo papir

Od 10. oktobra dalje je vsakih štirinajst dni na sporedu Radia Celje posebna oddaja Prijatelji Pikapolonice, spodbudila in finančno podprla pa jo je Ljubljanska banka Splošna banka Celje.

Namen oddaje je jasen: spodbujati mladinsko varčevanje, še posebno v okvirih šolskih hranilnic na vsem

celjskem območju. Tako so doslej svoje hranilniške izkušnje že predstavili učenci varčevalci in njihovi mentorji iz osnovnih šol celjske, šmarske, šentjurske in konjiške občine, do konca leta se bosta zvrstili še dve oddaji, in sicer 4. ter 18. decembra ob istem času, pet minut čez 9. uro dopoldne, gostje pa bodo hranilničarji iz laških

in žalskih osnovnih šol.

Oddaja Prijatelji Pikapolonice pa spodbuja tudi zbiranje odpadnih surovin, zlasti papirja. Šole tekmujejo za lepe nagrade: računalnik in računalniško opremo in doslej so se v tekmovanje že vključile osnovne šole iz Radeč, Prebolda, Polzele, Braslovca, iz Celja dve, F. Krajnc Polule in Ivana Kovačiča-Efenke ter osnovna šola Pohorski odred iz Slovenskih Konjic. Bistveno večji pa je odmev iz šol in od učencev na nagradna vprašanja, ki jih v vsaki oddaji zastavljajo Prijatelji Pikapolonice, saj moramo nagradence zbrati kar med 200 in več odgovori. Prav bi bilo, da bi se zlasti v akcijo zbiranja papirja vključilo še več osnovnih šol. UM

Pokal Dneva republike v Trbovlje

V počastitev Dneva republike je laško društvo upokojencev organiziralo srečanje balinarjev iz Radeč, Trbovelj in Laškega.

Med sabo so se pomerile ženska in moška ekipa iz Laškega, moška ekipa iz Trbovelj in ženska iz Radeč. V finalu je moška ekipa iz Trbovelj premagala žensko ekipo iz Laškega in tako osvojila pokal Dneva republike. VVE

Letovanje v Baški uspelo

Odbor za organizacijo letovanja otrok v Baški pri Združenih osnovnih šolah Celje je na svoji zadnji seji sprejel zaključno poročilo o letošnjem letovanju.

Ugotovili so, da ni bilo finančnih težav in da so vzgojitelji svoje delo dobro opravili. Odbor je pohvalil Pionirski dom, ki letovanje organizira in gradbeni odbor, ki je pravočasno zaključil obnovo doma, da so otroci letos sploh lahko letovali v Baški. V ta namen so porabili 65 milijonov dinarjev, prenovo pa naj bi končali v petih letih.

Odbor je na seji razpravljala tudi o organizaciji letovanja prihodnje leto. Prva skupina otrok naj bi prišla v Baško že 15. junija, nato pa bi se skupine menjale vsakih 14 dni, v vsaki od petih izmen pa bi lahko letovalo 100 otrok. Dom bo na voljo tudi za šolo v naravi in za otroke, prizadete s cerebralno paralizo. Odbor je pri tem menil, da bodo morale biti v prihodnje socialne službe na šolah bolj prizadevne pri pošiljanju otrok na letovanje. Letos se ga namreč ni udeležilo 70 že prijavljenih otrok, večinoma iz socialno šibkih družin. To pa gotovo ni v skladu z družbenim interesom in z zbiranjem solidarnostnih sredstev v posameznih interesnih skupnostih. TC

Zoran Kovač

Prejšnji teden so se njegovi najbližji, sodelavci, učenci in prijatelji poslovili od Zorana Kovača, dolgoletnega ravnatelja glasbene šole v Žalcu. Na žalski glasbeni šoli

se je zaposlil leta 1962. Takrat šola še ni imela lastnih prostorov, pa tudi kadrov ni bilo dovolj. Zoran Kovač si je ves čas prizadeval, da bi stanje izboljšal in to mu je uspelo. Poleg tega so v tem času odprli tudi oddelke glasbene šole v Preboldu, na Vranskem in na Polzeli. Potrebe so bile vedno večje in Zoran je ves v ognju ustvarjanja pripravljala načrte za razširitev sedanje glasbene šole. Žal mu je zahrbtna bolezen preprečila, da bi dočkal tudi to.

Zoran Kovač je bil človek, ki si je ves čas prizadeval, da bi bilo delo glasbene šole čutiti tudi navzven. Morda je tudi temu botrovala odločitev o ustanovitvi mladinskega pihalnega orkestra leta 1980. Orkester je nastopal na številnih prireditvah doma in na tujem, mladi glasbeniki, ki so bili združeni v njem, pa so dozore-

V SPOMIN

vali ob avtoriteti ter strokovnem vodstvu Zorana. Tudi sicer je žalska glasbena šola dosegla nekaj pomembnih uspehov, ki so v prvi vrsti zaslugi Zorana Kovača. Mnogi mladi glasbeniki iz žalske občine so se uvrstili na republiška in zvezna tekmovanja glasbene mladine, kjer so osvajali najvišja mesta. Zoran Kovač je vzgojil tudi vrsto ljudi, ki jim sedaj glasba pomeni poklic, saj so njegovi učenci celo predavatelji na glasbeni akademiji, tako da v bistvu nadaljujejo njegovo delo.

Zorana bodo pogrešali, toda glasbena šola v Žalcu bo živela naprej. Tudi po zaslugi človeka, ki je živel zanjo in se v njej izživel.

JANEZ VEDENIK

SLOVIN DO IBP TOZD ŽALEC

Celjska c. 8, 63310 ŽALEC

razpisuje, po sklepu DS TOZD, z dne 28. 10. 1986, licitacijo za prodajo vozila v voznem stanju

ZASTAVA kombi 850 AF (furgon), letnik 1981, CE 189-952, začetna cena brez prometnega davka 180.000 din.

Prometni davek plača kupec. Licitacija bo v petek, dne 28. 11. 1986, na sedežu TOZD, s pričetkom ob 12. uri. Uro pred pričetkom licitacije je potrebno vplačati 10% varščino. Ogled vozila je možen dan pred pričetkom licitacije, od 12. do 14. ure in na dan licitacije, dve uri pred pričetkom.

Lesnina TOZD Lesna industrija BOR Laško

VABI k sodelovanju delavce z znanji:

- več lesarjev I
- mizarji
- več lesarjev II
- pomožni mizarji
- več NK delavcev

ki ste pripravljeni v lesarstvu opravljati razna dela. Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Nudimo vam primerni OD in možnosti izpopolnjevanja v lesarstvu.

Pismene prijave pošljite v kadrovske splošni sektor Lesnina TOZD BOR Laško, Rečica 100, ali pa pridite k nam osebno na razgovor.

Vabljeni!

KLIC V DUŠEVNI STISKI

24-554

med 15. in 22. uro vsak dan

Akcija za obnovo cerkve Sv. Miklavža

Kulturna skupnost laške občine je pričela akcijo za obnovo cerkve Sv. Miklavža nad Laškim, ki sodi med pomembnejše sakralne spomenike v laški občini.

Kulturna skupnost si že nekaj let prizadeva, da bi preprečila propadanje cerkve, vendar je jasno, da je potrebna celovite strokovne prenoje. Z namenom, da se dokončno dogovorijo o prenovi tega kulturnozgodovinskega spomenika, so se prejšnji teden v Laškem sestali vsi odgovorni in zainteresirani za prenovu. Poleg predstavnikov laške občine in celjskega zavoda za spomeniško varstvo so se sestanika udeležili tudi predstavniki mariborskega škofijskega ordinariata in laškega nadzupniškega urada.

Ocenili, so, da bo prenova stala okoli 10 milijonov dinarjev. Računajo, da bi polovico sredstev lahko zagotovili iz občinske in republiške kulturne skupnosti ter s prispevki vernikov z laškega območja, za ostalo pa bi zaprosili združeno delo.

VVE

Ljubezniv odnos do računalnika

Na Atari ujeta znanje in čas v knjižnici Edvard Kardelj

Delavcem knjižnice Edvard Kardelj v Celju se je uresničila želja, rodila pa se je iz potrebe, da so za hitrejši in sodobnejše poslovanje dobili dva računalnika Atari, ki zaenkrat v svojih »možganih« se skrivata dobršen del znanja in sposobnosti. A delavci knjižnice s pomočjo strokovnjakov v računalništvu pri NUK, z lastnim izobraževanjem in obiskom na seminarjih, vse bolj odkrivajo sposobnosti Atarija. »Do računalnika imamo v naši knjižnici že zdaj ljubezniv odnos, saj bomo sodelavci«, je v prispodobi dejal ravnatelj knjižnice Dane Debič.

Knjižnica je dobila en računalnik Atari v dar od Narodne univerzitetne knjižnice v Ljubljani, drugega pa so kupili z denarjem Kulturne skupnosti Celje. Oprema, ki jo imajo zdaj, je vredna okoli 300 milijonov dinarjev. V kratkem bodo kupili še trdi disk z 20 megabiti, kar pomeni 20 milijonov znakov, nanj pa bi lahko katalogizirali 50 tisoč knjižnih enot.

V začetku prihodnjega leta naj bi bila računalniška oprema že v službi delavcev knjižnice in v pomoč upo-

rabnikom. Na računalnik bi za začetek ujeli tisto knjižnično gradivo, ki gre najbolj v promet, razmišljajo v knjižnici in gradijo na izkušnjah mariborske knjižnice.

V knjižnici upajo in predvidevajo, da bodo s pomočjo celjske raziskovalne skupnosti in strokovnjaka v računalništvu, s katerim so sklenili pogodbeno razmerje, permanentno izobraževali delavce v knjižnici, kajti tečaji in seminarji lahko nudijo samo osnovno znanje. Z znanjem, ki ga imajo zdaj, bi zmogli, na primer, urejati besedila, kar pomeni, da bi lahko delali pregledne spiske gradiv, beležili novosti v knjižnici in podobno, vendar je to še premalo za redno in strokovno popolno delo. »Začeli pa bomo sodelovati z računalnikom, kakor hitro bomo dobili od NUK programskega paketa«, pravi Dane Debič.

Kako pa bo novo nakopičeno znanje čutil bralec, uporabnik? To vprašanje se ponuja kar samo po sebi.

Če bodo v knjižnici uspeli povezati dva računalnika, tako kot spet uči izkušnja v Mariboru, bo računalnik bralca »zajel« z vsemi njego-

vimi podatki in željami vred in želena literatura bo brž znana. Postopek bo izredno hiter. Bralec bo lahko dobil tudi podatke s posameznega področja; zdravstva, šolstva, kulture itd. Zdaj je ta postopek dolg in zamuden, ker je treba brskati po katalogih.

Čprav je pridobitev dveh računalnikov pomembna prelomnica v zgodovini knjižnice, pristopajo v tej ustanovi k računalništvu pravzaprav dokaj skromno, saj so Atariji mikro računalniki in pomenijo le začasno rešitev. Ostaja vprašanje, kako se bo lahko knjižnica z mikro računalnikom povežala v širši knjižnično informacijski sistem, čeprav ti računalniki lahko delajo tudi kot terminali. V svetu, kjer imajo knjižničarsko informacijski sistem v celoti avtomatiziran, delujejo veliki računalniki, z mnogo večjim spominom. Vendar v knjižnici Edvard Kardelj upajo, da bodo tudi z manjšimi računalniki posodobili delo in bralec ponudili hitro pomoč pri iskanju gradiva v domači knjižnici, NUK in univerzitetnih knjižnicah.

MATEJA PODJED

40 let knjižnice na Polzeli

Krajevna knjižnica na Polzeli, ki deluje pod okriljem DPD Svoboda je slavila prejšnji teden štirideset letnico delovanja. V knjigi »Polzela« piše o ustanovitvi knjižnice takole: »P. osvoboditvi je prišel na Polzelo za ravnatelja Milan Gerželj. Ko prosvetni delavec se je posvetil tudi gledališki dejavnosti in ko režiser postavil na oder delo Težka ura. Sočasno pa je organiziral zbiranje slovenskih knjig, ki so se še ohranile po domovih, s pomočjo mladink, ki jih je organizirala Pepca Korber, so zbrali čez osemdeset knjig. Tako je bila otvoritev knjižnice v prostori Krajevnega ljudskega odbora dne 17. novembra 1946. Da je bilo izredno zanimanje za knjige, nam pove podatek, da je bilo že isto leto 78 obiskovalcev.«

Knjižnica se je iz leta v leto bogatila, večala število bralcev in menjala prostore. Sedaj deluje v Kulturnem domu Svoboda vodi pa jo knjižničarka Hilda Pfeifer. »Naša knjižnica je me krajevnimi knjižnicami v žalski občini med bogatejšimi. Imamo 6864 knjižnih enot, od leposlovnih, poljudnoznanstvenih in strokovnih. Redno jo obiskuje vsak teden od 40 do 50 bralcev, občasni bralci, to so dijaki in študentje, pa je krepko čez sto, je povedala prizadevna knjižničarka. Predsednik DPD Svoboda Stanko Novak je dejal, da bodo ta pomembni jubilej knjižnice obeležili v začetku decembra z več kulturnimi prireditvami.

T. TAVČAR

Anton Novačan »Jeruzalem-Kairo«

Spomini 1942-45 pred stoletnico pisateljevega rojstva

Slavistično društvo Celje je prejšnjo sredo v prostorih knjižnice Edvarda Kardelja v Celju z majhno slovesnostjo počastilo izid knjige Antona Novačana, z naslovom Jeruzalem-Kairo. Knjiga je pred dnevi izšla pri Slovenski matici v Ljubljani s podnaslovom Spomini 1942-45.

Spremnio besedo h knjigi je napisal Bruno Hartman, ki je dober poznavalec Novačanovih del, saj jih proučuje že 30 let.

Delo je posebej zanimivo za Celjane, zlasti starejše, ki se bodo nekaterih oseb, opisanih v dnevnikih, še spominjali.

Anton Novačan je bil literat, politik in diplomat in je mlajšim slovenskim

generacijam malone neznana osebnost. V slovenski književnosti je imel odmevno ime bodisi kot pesnik bodisi kot pripovednik krajših vrst tja do konca dvajsetih let, ko se je v slovensko dramatiko učvrstil z dramo Herman Celjski. Potem pa sta ga diplomacija in politika odtegnili od žarišča dogajanja na Slovenskem.

Izdaja Novačanovega dnevnika temelji na izvodu, ki ga je Novačanova vdova natipkala po rokopisu, ki ga hrani Narodna univerzitetna knjižnica v Ljubljani. Spomini odkrivajo nam manj znani svet jugoslovanske in še posebej slovenske politične emigracije, njeno politikanstvo, izvirajoče še iz predvojnih časov, primorskih Sloven-

cev, ki so se oteli zavezniškega ujetništva, palestinskih domačinov in priseljencev izidov, angleške policije, uprave in diplomacije. Novačanovo besedilo je zanimivo tudi za literarnega zgodovinarja, saj je mogoče v njem slediti zlasti genezi Petega evangelija v Palestini in Egiptu, pisčevemu nenehnemu vračanju k snovi o Celjskih in njihovi problematiki, vrednotenju slovenske književnosti in piscev.

V Vojniku, kjer je pisatelj pokopan, bodo prihodnje leto v tamkajšnji knjižnici, ob stoletnici Novačanovega rojstva, uredili spominsko sobo.

MATEJA PODJED

Dušan Lipovec v Žalcu

V Savinovem razstavnem salonu v Žalcu so minuli petek odprli razstavo likovnih del Dušana Lipovca, doma iz Kamnika.

Uvodno besedo je imela Anka Krčmar, ki je poudarila, da slikar Dušan Lipovec sodi med mlajše slovenske umetnike, za njim pa dolg likovni razvoj, bogate izkušnje in kopica razstav. V javnosti se je pojavil že kot študent pred petnajstimi leti. Sedaj živi in dela v Kamniku, se ukvarja s slikarstvom in grafiko. Krajina je vseskozi temeljni vzgib Lipovčevega slikanja.

V kulturnem programu je nastopil pianist Benjamin Šaver. Razstava bo odprta do 6. decembra, vsak dan od 8. do 11. in od 15. do 18. ure. Na sliki: Pogled na del Lipovčeve razstave v Savinovem razstavnem salonu v Žalcu.

T. TAVČAR

Svet SLOVENSKEGA LJUDSKEGA GLEDALIŠČA CELJE

objavlja
prosta dela in naloge

tehničnega vodje

Pogoji:

- Višja ali ustrezna izobrazba
- 10 let delovnih izkušenj
- sposobnost organizacije in vodenja dela tehnične enote
- dobro poznavanje posebnosti dela v gledališču
- poskusno delo 90 dni

Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev sprejemamo 15 dni po objavi. O izbiri bodo kandidati obveščeni 15 dni po končanem objavnem postopku.

Nocoj koncert v Unionu

V okviru tradicionalnega vsakoletnega slovenskega festivala »Revolucija in glasba« bo leto tudi v Celju ena od prireditev.

V četrtek zvečer ob 19.30 se bo v dvorani kina Union predstavil Pihalni orkester ravnstevnih železarjev, ki bo pod vodstvom dirigenta Alojza Lipovnika zaigral vrsto popularnih skladb. To je eden najvidnejših pihalnih orkestrrov v Sloveniji, ki poleg velenjske in trboveljske godbe večkrat uspešno nastopa tudi na pomembnih mednarodnih tekmovanjih in srečanjih.

Visoko kakovostno ravnanje s ravnstevnimi godbeniki dosegli z načrtnim vzgajanjem mladine, visoko stopnjo organizacijskih prijemov ter s poseganjem po sodobni godbeni literaturi. Zato nocojšnji koncert v Unionu vsekakor obeta prvovrstno glasbeno prireditev v Celju. Koncert bo istočasno tudi osrednja občinska prireditev v počastitev Dneva republike.

Izšel je Celjski zbornik

Pri kulturni skupnosti Celje je pred dnevi, v nakladi 500 izvodov, izšel Celjski zbornik z izredno bogato in pestro vsebino, ki bralca s strokovnimi članki in prispevki vodi po Celju in okolici in mu ponuja trajen vir podatkov na kulturnem, ekološkem, ekonomskem in družbenem področju.

To je že 21. zvezek Celjskega zbornika, če ne štejemo še nekaj posebnih izdaj. Anka Askerc, predsednica skupščine kulturne skupnosti Celje, je na predstavitvi Celjskega zbornika v prostorih knjižnice Edvarda Kardelja, minuli torek z zadovoljstvom poudarila, da smemo biti v Celju upravičeno ponosni na dolgoletno, nepretrgano izhajanje te publikacije.

Na naslovnici prinaša letošnji zbornik naslovni list Trubarjeve knjige »Ta drugi deil tiga novega testamenta«, iz leta 1560, ki ga sicer hrani Knjižnica Edvarda Kardelja v Celju. Tako tudi Celjski zbornik obeležuje 400-letnico smrti Primoža Trubarja, hkrati pa 40-letnico ustanovitve Študijske knjižnice v Celju. Prvih 60 strani v zborniku je namreč

posvečenih predstavitvi, razvoju in perspektivam knjižnice. Sledijo članki družbeno-ekonomskih narave o problematiki Celja in okolice, ki strokovno opredeljujejo ekološko bilanco Celja, izrabo vodnega pogona v porečju Voglajne in drugi. Dragoceni so tudi prispevki zgodovinarjev, ki posegajo v obdobje narodno osvobodilne vojne in prva povojna leta. Prav tako so zanimivi članki, ki posegajo v našo preteklost. Med drugim je iz njih razbrati priporočilo za revitalizacijo starega mestnega jedra Celja. Sledi sklop člankov iz kulturne zgodovine in družbenega življenja. 23 avtorjev, med katerimi je, razveseljivo, ob stalnih sodelavcih vse

več tudi mlajših, je za objavo pripravilo 27 prispevkov. »Pri prispevkih ostaja kot dediščina za objavo novemu uredništvu, saj zdajšnjemu z izidom letošnjega zbornika poteka mandat,« pravi odgovorni urednik Gustav Grobljenik.

Se eno ugotovitev velja zapisati ob izidu Celjskega zbornika. Da publikacija, izredno bogata in strokovno utemeljena vsebina velja le 1000 dinarjev in da jo gre še posebej priporočiti kulturnim animatorjem v delovnih organizacijah, ki bodo na tak način omogočili večim ljudem dostop do dokumentiranih podatkov o Celju in okolici.

MATEJA PODJED

Pevcev še vedno premalo

Zmaga Kumarjeva, etnomuzikologinja z narodopisnega inštituta pri SAZU bo pripravila program ljudskih pesmi našega območja za zbor kulturno umetniškega društva Anton Askerc iz Marijagradca.

Pod vodstvom novega zborovodje, Danija Pijavca, ki je obiskoval seminar vodenja skupinskega ljudskega petja, bo ta zbor pripravil program ljudskih pesmi pod delovnim nazivom Pesmi od zibelke do groba.

Za uresničitev tega zanimivega programa pa v zboru še vedno primanjkuje pevcev. Zato KUD Anton Askerc še vabi k sodelovanju vsakega, ki ga zanima tovrstno zborovsko petje.

VVE

Ocenjevanje gostinskih obratov z zvezdicami v slepi ulici

Zvezdice zgolj za reklamo - Nekateri jih tudi skrivajo

Splošno združenje gostinstva in turizma Slovenije ter medobčinske gospodarske zbornice se trudijo z ocenjevanjem gostinskih obratov že od leta 1976 dvigniti raven gostinskih storitev. Mišljenja o tem, koliko so v desetih letih ta ocenjevanja prispevala k dvigu kvalitete so deljena a v marsičem tudi enotna. Predvsem velja, da kriteriji za ocenjevanje, ki so sicer določeni s pravilniki, niso bili vedno povsod enaki, da dodeljevanje in »snemanje« zvezdic z gostinskih obratov tudi ni povsem uresničilo osnovnega namena, namreč, da bi razen kakovosti z zvezdicami ovrednotili tudi »ceno« boljše ali slabše ponudbe. Tako je tudi na Celjskem, kjer posebna komisija medobčinske gospodarske zbornice zaključuje svoje letošnje delo.

Na osnovi samoupravnega sporazuma o označevanju kvalitete gostinskih obratov, ki opredeljuje merila za ocenjevanje, ocenjuje obrate posebna komisija pri Medobčinski gospodarski zbornici Celje. Komisija, ki jo vodi **Jože Demšar**, strokovnjak za področje kuharstva, sestavljajo še tajnik komisije **Edo Gaberšek** z Medobčinske gospodarske zbornice, **Marija Deu** iz Zdravilišča Dobrna, **Janko Javornik** iz Dravinjskega doma Slovenske Konjice, **Miloš Frankovič** iz žalskega Hmežada, komisiji pa se v vsaki šestih občin priključijo še predstavniki obrtnega združenja posamezne občine. Z nekaterimi teh, ki so se udeležili zadnjega ocenjevanja v občini Šmarje pri Jelšah, sem se pogovarjal o rezultatih letošnjega ocenjevanja, o problemih, ki jih ima komisija pri delu ter predvsem o tem, kako z ocenjevanjem vplivati na boljše raven ponudbe. Svoje mnenje o ocenjevanju so dodali še gostinci in celjski tržni inšpektor **Vincenc Dolžan**.

Strogi kriteriji

Glede na kakovost storitev v posameznih obratih dobijo leti določeno število točk, kar se izraža v številu zvezdic ocene (od nič do pet). Javno se označujejo le obrati s številom zvezdic od tri do pet. Samoupravni sporazum o označevanju kvalitete je podpisala večina družbenih gostinskih organizacij na celjskem območju pa tudi vsa obrtna združenja v šestih občinah (ocenjevanje v Titovem Velenju in Mozirju izvaja Savinjsko šaleška gospodarska zbornica), tako da zadržkov s te strani ni. Večina se torej strinja z ocenjevanjem, pripombe pa imajo na način ocenjevanja. Za mnenje smo zaprosili **Jožeta Verbančiča**, direktorja hotela Evropa v Celju in **Irmo Koštomaj**, gostilna Belaj, predstavnika družbenega in zasebnega sektorja iz Celja, kjer so ocenjeni z štirimi zvezdicami, torej z visoko oceno za kakovost.

Jože Verbančič: »Moje stališče do načina ocenjevanja je odklonilno. Menim namreč, da bi morali ob sedanjih splošnih problemih v gostinstvu tisti, ki razmišljajo, kako dvigniti kvaliteto, nuditi tudi določeno strokovno pomoč. Zdi se namreč, kot da komisija v glavnem opravlja delo inšpekcij,

namesto, da bi to delo prepustili njim. Vemo namreč, da so kazni za ugotovljene nepravilnosti precejšnje. Pri delu vsake komisije, sestavljene iz kadrov konkurenčnih firm, je tudi nekaj subjektivizma. Prav tako se mi ne zdi prav, da komisija hoteloma A kategorije, Donatu in Savi v Rogaški Slatini, ki je bila, mimogrede, lani proglašena za Šampiona turizma, zaradi slabega dne nekega delavca odvzame po eno zvezdico, zaradi česar trpi ves kolektiv. Nisem proti graji, kritiki, vendar pa v določenih primerih lahko slabosti odpravljamo tudi drugače, s sankcijami inšpekcij ali v kolektivnih na osnovi internih aktov.«

Irma Koštomaj: »V našem gostišču smo za ocenjevanje, če to prispeva k izboljšanju gostinskih storitev in s tem tudi pridobitvi boljših turističnih uslug. Celjska komisija ima precej stroge kriterije, zdi pa se mi, da premalo upošteva delo vseh inšpekcijskih služb, ki so sicer zadolžene za normalno poslovanje. Komisija bi morala v gostiščih ocenjevati kvaliteto hrane, pri tem pa je treba seveda kaj poizkusiti. Bolj bi moralo biti upoštevano mnenje gostov, ali so ti zadovoljni s ponudbo ali ne, ali je pijača prav ohlajena ali ni ipd., manj pozornosti pa posvečati sanitarnim in drugim zadevam, za kar so zadolžene druge službe.«

Še inšpekcije in sveti potrošnikov

In kaj o ocenjevanju, kriterijih in letošnjem delu menijo v komisiji?

Jože Demšar: »O splošni oceni kvalitete gostinske ponudbe morda kasneje, za uvod nekaj o kriterijih za ocenjevanje, ki so opredeljeni v pravilnikih. V začetku, ko smo imeli le en pravilnik, ki je veljal za zasebni in družbeni sektor, so bili kriteriji res strožji, sedaj, ko imamo posebna pravila za ocenjevanje različnih gostinskih obratov, pa niso več. Če bi dosledno upoštevali vse določbe pravilnika, bi bilo stanje precej bolj porazno kot je, zato tudi mnenje, da imamo preestroge kriterije, ne drži. Ocenjujemo vse, od izgleda, ambience, parkirnih prostorov, zunanega okolja do střebe, urejenosti osebja, kleti, shramb, kuhinj, sanitarij itn. Res je, da

največ pozornosti posvečamo tistemu, česar gost včasih ne vidi, vendar pri tem nismo najstrožji. V kak lokal gremo tudi dvakrat, trikrat, opozarjamo na napake in šele potem vzamemo zvezdico.«

Edo Gaberšek: »Podobno velja za oba hotela v Rogaški Slatini. Tam smo bili že mesec dni prej, preden smo vzeli zvezdice, štirinajst dni pred nami pa je bila tudi republiška sanitarna inšpekcija, ki je ugotovila iste nepravilnosti. Strinjamo se s tem, da najprej opozarjamo in da se marsikaj lahko reši znotraj posamezne organizacije, toda tega v Rogaški takrat niso naredili. Letos se je stanje izboljšalo in republiška komisija, ki je obiskala Rogaško, je obema hoteloma spet pripela po pet zvezdic, ocenjevala pa je tudi celjski Merx, kjer je potrdila našo oceno štiri zvezdice.«

Ob obisku republiške komisije gre za novost v ocenjevanju, ki naj bi prispevala k objektivnosti. Bodo takšni obiski v bodoče postali praksa?

E. Gaberšek: »Prav zaradi objektivnosti smo se letos dogovorili za izmenjavo komisij. Razen republiške druge na našem območju letos ni bilo, mi pa smo bili v Mariboru, Slovenski Bistrici, vabljeni smo v Novo Gorico. Takšna izmenjava bo v bodoče redna. Tako bo verjetno tudi manj pripomb, da ocenjevanje ni objektivno.«

Zvezdice zgolj za reklamo

Kar pogosto mnenje med gostinci je, da komisija premalo ocenjuje že pripravljeno hrano, ponujeno pijačo itn.?

E. Gaberšek: »Drži. Prvič zato, ker takšna »pokušina« že v zasnovi ocenjevanja ni predvidena, razlog pa je predvsem v stroških. Prepričani smo tudi, da bi nam kot članom komisije vse ponudili na najboljši način in v najboljši obliki, okusu ipd. Morda bi to lahko rešili z neko anonimno republiško komisijo.«

J. Demšar: »K temu je treba dodati še to, da dnevno ocenimo kar lepo število obratov in nemogoče bi bilo, da bi povsod jedli, pili. A tudi brez tega je mogoče oceniti, kakšna je urejenost, postrežba, kakovost ponudbe in tudi ponujenega. Tudi v kuhinji, pri pripravi hrane je namreč moč oceniti, za kakšno kakovost gre, ter potem dati pripombe, povedati zakaj in do česa smo kritični in svetovali, kje iskati pomoči. In kakšno je splošno stanje v šestih občinah po letošnjem ocenjevanju?»

J. Demšar: »V bistvu ni dosti sprememb v primerjavi z lani. Zaenkrat je neocenjen še del zasebnikov iz občine Zalec, sicer pa bi omenil Rogaško Slatino, Tepanje, Dobravo v Zrečah, Dravinjo v Konjicah, pa Evropo, Celeio in morda še katerega hotelov, kjer držijo raven ponudbe (op. a. hotele, kjer so letos preverjali ocene). Med zasebniki velja posebej omeniti Stormana s petimi zvezdicami, v prid pozitivne kvalitete gostinske ponudbe je tudi nova restavracija Triglav na Dobrni. Na splošno velja, da kvaliteta ne pada, vendar pa, da je ponudba v nekaterih gostinskih obratih stara tudi 15 ali več let.«

Gosta pa naj bi v lokal vabilo tudi večje ali manjše število zvezdic, povezano seveda s kakovostjo ponudbe in tudi ceno?

Janko Javornik: »Zaenkrat je tako, da je recimo pet zvezdic prej velika obeznost ali brema, ki visi nad vrati, kot pa kakšna posebna spodbuda, ki bi bila izražena v višjih cenah. V zahodnih državah gledajo na to povsem drugače, saj tam število zvezdic res nekaj pomeni.«

Skrivanje zvezdic

In kaj na to pravijo v inšpekcijskih službah. **Vincenc Dolžan**, tržni inšpektor občinskega inšpektorata Celje se že petnajst let ukvarja z gostinsko problematiko: »Se pred štirimi, petimi leti smo se tudi inšpektorji udeleževali skupnih pregledov z zbornično komisijo, vendar je to sodelovanje kmalu zamrlo. Vprašalniki, po katerih naj bi se točkovalo, so bili sestavljeni izključno po konceptu zbornice, tako da pri izpolnjevanju ni sodelovala niti tržna niti sanitarna inšpekcija, ki sta že v okviru svojih pristojnosti zadolženi za preglede

obratov, naprav, opreme, ponudbe, ocene izpolnjevanja pogojev za kategorizacijo, izbire jedi, pijač, pregleda cen, kakovosti storitev, ter za kompleten sanitarno tehnični režim. Menili smo, da mnogo teh stvari pri ocenjevanju manjka, motilo pa nas je, da so bili takrat obrati tudi vnaprej obveščeni o ocenjevanju.

Najpomembnejše pri vsem pa je, da način ocenjevanja z zvezdicami ni rešen s prepisi, ki bi potem tudi dovoljevali kakršno koli kontrolo cen. Če ne namreč še vedno oblikujejo delovne organizacije po svojih splošnih aktih o oblikovanju cen (pravilniki) te splošne akte pa morajo imeti sprejete na osnovi Zakona o sistemu cen (zvezni predpisi). Poslovna skupnost za gostinstvo in turizem pripravljata cene v okviru štirih kategorij, pri tem pa vidim določeno napako predvsem v tem, da formira cene za vse te obrate ne glede na njihove pravilnike in ne glede na število zvezdic. Marsikatera organizacija bi namreč dobila manj pribitka (za pokrivanje splošnih in poslovnih stroškov), če bi upoštevali posamezne zvezdice splošnih in poslovnih stroškov, če bi upoštevali posamezne zvezdice. Že na tak način bi bilo ocenjevanje lokalov z zvezdicami bolj smiselno.«

Kaj pa v bodoče, boste sodelovali pri ocenjevanju?

»Ocenjevanje naj bi kljub temu, takšno pa je tudi priporočilo naših republiških resornih organov, postalo naša obveznost. Že zato, ker se gostinci sklicujejo na zvezdice, nimajo pa nikaršne osnove iz tega ocenjevanja za oblikovanje cen. Inšpekcijski organi tudi nismo redno obveščeni o ocenah gospodarske zbornice, morali pa bi biti, saj recimo, ko preverjamo propagandne materiale, zasledimo tudi, da se posamezni lokali v njih pohvalijo z določenim številom zvezdic, mi pa seveda ne vemo, ali ocena še drži. Potrošnik je lahko tako zaveden, kar še posebej velja za tujce, kjer so navajeni, da zvezdice res pomenijo tako »kategorijo« kot tudi kakovost ponudbe.«

Kako pa inšpektorji ocenju-

jete sedanjo raven naše gostinske ponudbe?

»Sanitarno tehnični ponudbeni pogoji se izboljšujejo, opaža se tudi specializacija v določeni ponudbi pa tudi novi komercialni pristopi, k tistemu, kar je vzpodbudno in kaže na izboljšanje, pa lahko prištevamo tudi obnovo starih lokalov. Med slabim velja najprej omeniti opuščanje priprave hrane v gostilnah, predvsem zato, ker je zaslužek zaradi stroškov premajhen. Zmanjšujejo se tudi normativi pri jedilih, vztraja se pri nedovoljenem točenju pijač, pojavljajo pa se tudi razne žgane pijače »domačega« izvora, ki niso deklarirane. Gostinci tudi skrivajo cenike ali pa jih ne označijo, kot bi bilo potrebno. To je vsekakor nerazumljivo, saj je cenik ogledalo ponudbe, kjer bi lahko poleg cene in opisa jedila morda še našli sliko tistega, kar bomo dobili na mizo.«

Toliko o ocenjevanju gostišč gostinci, člani zbornične komisije in inšpektor. Vsemu povedanemu velja dodati, da je sedanje ocenjevanje in kategorizacija gostinskih lokalov z zvezdicami v slepi ulici iz katere je še mogoče najti izhod. Najprej pri samem načinu ocenjevanja, kjer bi lahko in morali z drugačno organizacijo pritegniti k sodelovanju inšpekcijske organe, predstavnike svetov potrošnikov in obrtnih združenj. Tako bi tudi gostinci ne mogli več govoriti, da ocenjevanje ni objektivno. Osnova temu, da bi imelo ocenjevanje v lokalih z bolj kakovostno ponudbo tudi ekonomske učinke, pa bi moral biti zakonski predpis.

Samoupravne sporazume (pa tudi zakone) v naši družbi namreč kaj radi kršimo, kar se v tem primeru odraža predvsem v tem, da gostinci, ki nimajo vsaj štirih zvezdic, teh sploh ne pripenjajo na pročelja obratov. In kdo jim kaj more? Po zagotovilu odgovornih menda nihče nič. Ob takšnem skrivanju zvezdic je res škoda denarja in tudi truda komisij(e), ker takšna, sedanja oblika ocenjevanja očitno še ni povsem prava pot k dvigu kakovosti naše gostinske ponudbe.

RADO PANTELIČ
Foto: EDI MASNEC

CESTNO PODJETJE CELJE TOZD ASFALT KAMNOLOM, VELIKA PIREŠICA

Komisija za delovna razmerja objavlja naslednja dela in naloge:

1. enostavna dela v kamnolomu (2 izvajalca)
2. odprema mineralnih surovin (1 izvajalec)
3. upravljanje in vzdrževanje stroja separacije (ključavničar, testiran varilec, 1 izvajalec)
4. kurjenje v bitumenskih cisternah (1 izvajalec)

POGOJI:

Pod 1. točko se zahteva popolna ali nepopolna osemetka.

Pod 2. točko končan program za IV. izobrazbeno stopnjo - prodajalec in 2 leti delovnih izkušenj s področja prodaje gradbenega materiala.

Pod 3. točko končan program IV. izobrazbene stopnje, kovinsko predelovalne usmeritve (ključavničar, test varjenja) in 1 leto delovnih izkušenj pri vzdrževanju postrojenja.

Pod 4. točko se zahteva končan program IV. izobrazbene stopnje (energetik-strojniki) z izpitom in 2 leti delovnih izkušenj pri upravljanju z energetskimi napravami.

Kandidati lahko pošljejo svoje pismene prijave s priloženimi dokazili v 15. dneh od dneva objave na naslov CESTNO PODJETJE, CELJE, LAVA 42 - Kardrovska služba.

KOMPAS
JUGOSLAVIJA

Ob prazniku Dneva republike čestitamo in želimo obilo delovnih uspehov vsem našim letošnjim gostom, ki so nas obiskali v organizaciji Kompas Celje:

OŠ Hudinja
NIVO Celje
OŠ Prebold
TEŠ Šoštanj
SDK Titovo Velenje
CSS Titovo Velenje

Penzion
»PRI LOJZEKU«
Slavko Mihelin
Altshausen
ZR Nemčija

Kam torej s teletom?

Zakaj Kmetijska zadruga Slovenske Konjice ne odkupi telet? To vprašanje je prišlo prejšnji mesec iz delegatskih klopi na seji zborov skupščine občine. Nanj pa je delegatu dal izčrpen (pismen) odgovor upravnik temeljne zadrugne organizacije Franjo Tepej. In ker bo zanimal še prenekaterega kmeta do katerega povratna informacija bolj težko pride, ga povzemamo.

Ni res, da zadruga ne odkupi telet, odgovarja Franjo Tepej. Res pa je, da ne more in ne sme odkupiti tistih telet, ki jih želi lastnik prodati za zakol, pa mu veterinarska služba ne izda ustreznega potrdila, pri čemer se sklicuje na odlok o prepovedi klanja telet.

Problem, na katerega se nanaša delegatsko vprašanje, občasno izhaja vse od izida tega odloka, pri čemer se kmet, lastnik ponujenega teleta, jezi na odkupovalca v zadrugi, ta se jezi na veterinarja, ki pa se spet sklicuje na odlok! Poudariti velja, da gre v teh primerih pretežno za tista teleta, ki so sicer telesno zdrava, pa zaradi genetskih lastnosti niso sposobna za gospodarno nadaljnje paitanje, ker prepočasi priraščajo. To so predvsem teleta starih, križanih pasem, pogosteje so to teleta ženskega spola. Znano je, da je na višinskih legah Pohorja (Zreče in Vitanje), še dosti pasemsko nečistih hlevov, zato se ta problem pojavlja pretežno na odkupnem mestu v Zrečah in v Vitanju.

Pridati je treba, da v zadrugi spravijo v promet vsa čistopasemska in druga teleta, ki so po oceni in izgledu sposobna za nadaljnjo rejo. Taka teleta se večinoma selijo v druge kmečke hleve na območju zadrug. Za potrebe kmetov-živilorejcev jih zadruga odkupi celo z drugih področij.

Res je, nadaljuje Franjo Tepej, da se občasno pojavlja problem plasmaja takih telet, ki so po mnenju veterinarske službe zdravstveno neoporečna in torej po omenjenem odloku ne smejo v klavnico, vendar pa po oceni kmeta – rejca in po strokovni oceni zadrugnega delavca niso primerna za nadaljnjo plemensko ali pitovno rejo, ker bi le-ta bila negospodarna.

V zadrugi menijo, da bi v takih primerih kljub odloku lahko imeli več zaupanja v kmeta, ki želi tako tele izločiti, kot tudi v zadrugnega delavca, ki takega teleta odsvetuje za nadaljnjo rejo.

Delavci v zadrugi torej vidijo problem in ga skušajo tudi humano in gospodarno reševati, na pomoč pa kličejo tudi veterinarske delavce, ki odločajo o nadaljnji usodi takih telet.

MATEJA PODJED

Tudi krava v računalniškem spominu

V sozdu Merx spodbujajo razvojno-raziskovalne naloge

V sozdu Merx so se odločili, da v investicijskem in razvojnem sektorju poskušajo koordinirati vso razvojno dejavnost in spodbujajo razvojne usmeritve tudi v vseh delovnih organizacijah sozda. Tako imajo trenutno -na seznamu- pet razvojno-raziskovalnih nalog za celotno področje kmetijstva, vseh skupaj pa preko 26.

Uvajanje računalniške obdelave podatkov in oblikovanje poslovno-informacijskega sistema za potrebe zasebnega sektorja kmetijstva je naloga, katere ambicije segajo dosti visoko, saj naj bi v praksi preizkušen model v sozdu Merx kasneje lahko verificirali tudi na slovenski zadrugi zvezi. Hkrati pa ta naloga pomeni učvrstitev in posodobitev naveze med zadrugno organizacijo in

kmetom-kooperantom. Predvsem pa bi takšen sistem lahko dobro služil kmetijskim pospeševalnim službam, katerih naloga je vendarle doseganje čim večje tržnosti na posameznih usmerjenih kmetijah.

Pospeševanje konjereje je v usmeritvah sozda Merx že nekaj časa opredeljeno, vendar želijo pri razvojni razmišljanji o tej temi, preizkusiti predvsem ekonomsko-tržne možnosti paitanja konj v kooperacijski vzreji. Paitanje konj pa je še posebej izvozno zanimivo, kar so že preizkušali v praksi v KZ Celje in si njega dni prislužili kar nekaj deviz. Vsekakor kaže takšno izvozno konjerejo postaviti na čvrste temelje in predvsem tržne razmere temeljito preštudirati.

Evidentiranje in organizacija intenzivnega izkoriščanja pri-

delavnih zmogljivosti v zasebnem sektorju kmetijstva je naloga, s katero želijo v sozdu Merx zaokrožiti celovit sistem odnosov s kmeti-kooperanti, ne samo v dokumentacijsko-evidenčnem smislu, ampak predvsem tržno-pospeševalnem za večjo pridelavo in prirejo.

Tudi o uporabi odpadne krvi za prehrano domačih živali razmišljajo kot o zanimivi razvojno-raziskovalni nalogi, ki naj prispeva k izboljšanju ekonomike v klavniški industriji.

O gobah ostrigarjih, ki se enakovredno lahko v prehrani primerjajo zaenkrat še z bolj slavimi šampinjoni, so začeli sicer v sozdu Himezad, vendar so se v okviru medsebojnega sodelovanja med obema sozdoma dogovorili, da bo trženje in prodajo prevzela trgovska mreža sozda Merx. Pri tej nalogi je prišlo do določenih zakasnitev, enkrat so jo že umaknili s svojega seznama nalog, pa jo sedaj ponovno vrnili med razvojno-raziskovalne naloge s področja kmetijskega trženja. Tudi goba ostrigar je izvozno zanimiva.

Povzetek zapisanih nalog področja kmetijstva v razvojnih razmišljanjih sozda Merx pa ne pomeni, da je seznanlog vnaprej okviren in, da ni mogoče prožno dopolnjevati, trdijo v sektorju razvoja investicij, kjer si še posebej

V torek, 25. novembra se sozdu Merx s slavnostno sejo delavskega sveta obeležila 10. obletnico sozda. Dan Merxa, ki ga sedaj praznujejo že šestič zaporedje, na slavnostni seji so najslužnejšim delavcem podelili priznanja in odlikovanja. L. tošnji edini dobitnik zlate značke sozda Merx je Fran Petauer, direktor marketinškega sektorja sozda. Zlati znak je prejel za izjemne zasluge pri uresničevanju poslovno-komercialne politike sozda Merx.

lijo, da bi zmogli še bolj spodbujati razvojno-raziskovalno vzdušje in volje predvsem vseh delovnih organizacij, ki tvorijo agroživilski sozdovski sistem Merxa.

MITJA UMNA

Ljubečna Celje

Porolit 6
za
oblaganje
zidov

valnik
390 x 60 x 245
teža za kom
3,5 kg
poraba na 1 m²
10 kom
število na paleti
264 kom

Inf. tel. 33-421

Rekorden prirast v hlevu

Kraševčeva iz Kostivnice sta vzredila več kot 400 kilogramov težko svinjo

Čeprav sta svinjereja in živinoreja glavni kmetijski dejavnosti na Kraševčevi domačiji v Kostivnici pri Kalobju, pa je letošnji prirast v svinjskem hlevu presenetil celo gospodinj Valčka. Pravi, da dve leti stare svinje niso posebej skrbno vzrejali, a kljub temu je dosegla rekordno težo. Nekaj nad 400 kilogramov težka in dobrih meter osemdeset centimetrov debela svinja je ponos domačega dvorišča.

Na kmetiji, ki je sicer velika 10 hektarov, a imata Adolf in Valčka le 4 hektare obdelovalne zemlje, posvečata največ pozornosti prav svinjereji in živinoreji. Ker sta za delo sama, sta si tudi ti dejavnosti pravično porazdelila. Valčka skrbi, da je v svinjskem hlevu vse v redu in da njenih šest »varovančev« prinese ob koncu leta v hišo kar največ dohodka, Adolfova skrb pa so že dolga leta domače krave. Pravi, da je tudi z njimi veliko dela, pa žal, manj denarja. Kraševčeva bi namreč rada oddajala mleko, ki se ga na kmetiji kar precej nabere, vendar pa je najbližja zbiralnica mleka v dobrih 5 kilometrov oddaljenem Dobju. »Vsakodnevna vožnja mleka do zbiralnice bi me veljala približno toliko, kot bi ob koncu meseca dobil za oddano mleko«, je povedal gospodar Adolf.

Prav zaradi tega, ker se jima prodaja mleka ne splača in najbrž bi ju čas potem še bolj priganjal, sta se Kraševčeva odločila, da gojita tudi svinje. Zavedata se, da mleka tako sicer ne izrabita najbolje, a boljše kot nič je vseeno. Sicer pa sta svinjereja in živinoreja tudi najbolj primerni dejavnosti za Kraševčevo kmetijo. Zemlja, ki je lepo zlo-

žena v okolici domačije, je namreč vse prestrma, da bi se dalo na njej strojno opraviti vsa potrebna dela.

Pa še na nekaj ne smemo pozabiti! V vseh letih, kar Kraševčeva kmetujeta v Kostivnici, sta se svojega dela močno navadila in zdaj, ko lahko ob vsaki potrebi pokličeta tudi veterinarja, se ne bi za nič na svetu ukvarjala s čim drugim. »Telefon v hiši nama veliko

pomeni in danes se mu ne bi za noben denar odpovedala«, prvi gospodinja Valčka, ki se še spominja, kako težko je bilo včasih priklicati veterinarja.

No, za konec pa vendarle dodajmo, da je veterinarja sicer lahko priklicati, veliko težje pa potem pride do Kraševčevih. Potožila sta namreč, da se v krajevni skupnosti že dolgo trudijo za boljše ceste, pa vendarle ni nič boljše kot je bilo pred leti. Do hiše namreč še vedno vodi razrita pot, ki jo sicer vsako leto popravljajo, toliko denarja, da bi jo dokončno utrdili in uredili, pa jim le ne uspe zbrati.

IVANA FIDLER
FOTO: EDI MASNEC

Čeprav svinja tehta več kot 400 kilogramov, pa sta jo Valčka in Adolf prignala na dvorišče, pred objektiv našega fotoaparata. In kljub temu, da smo pričakovali od nje vse prej kot živahnost, se ni prav nič lenobno obnašala. Še posebej potem, ko ji je gospodinja Valčka ponudila nekaj hrane...

Po sklepu sveta delovne skupnosti – komisije za izobraževanje in kadrovske zadeve

KPD za mladoletnike in Zaporov Celje

objavlja prosta dela in naloge:

1. Pooblaščen uradna oseba – voznik motornih vozil

Razpisne zahteve:

- končan program srednjega 4 letnega izobraževanja penološke ali druge ustrezne smeri
- opravljen izpit za voznika motornih vozil D kategorije
- 1 leto delovnih izkušenj

Delo združujemo za nedoločen čas, delovna doba se šteje s povečanjem 12/16 mesecev.

2. Inštruktor-vzdrževalec vodovodnih in toplovodnih naprav

Razpisne zahteve:

- končan program srednjega 4 letnega izobraževanja tehnične ali druge ustrezne smeri
- 2 leti delovnih izkušenj

Delo združujemo za nedoločen čas, delovna doba se šteje s povečanjem 12/16 mesecev.

Kandidate obveščamo, da bodo v postopku sprejema preizkušene strokovne kvalifikacije oziroma z delom pridobljene delovne zmogljivosti ter druge posebne zahteve, ki so potrebne za sklenitev delovnega razmerja s kazenskim zavodom in sicer po postopku, določenem v samoupravnih in organizacijskih aktih zavoda.

Pismena dokazila o izpolnjevanju pogojev (diplomo oziroma zaključno spričevalo, vloga in življenjepis) naj pošljejo kandidati v roku 15 dni po objavi na naslov: KPD za mladoletnike in Zaporov Celje, Linhartova 3.

Prav tako morajo kandidati priti na osebni razgovor (sicer vlog ne bomo obravnavali) v kadrovske službe zavoda in sicer vsak dan od 8.-11. ure dopoldan, razen sobote.

Kandidati bodo o izbiri obveščeni v roku 30 dni.

Himezad AGRINA
blagovnica
himezad
ŽALEC

Vaš nakup od vijaka
do traktorja

POPOLNA IZBIRA

Telefon 713-211

VAŠ OSKRBOVALEC

Himezad

AGRINA

Ob Dnevu republike čestitajo delovnim ljudem in občanom

Skupščina občine Celje
Izvršni svet skupščine občine Celje
Občinski komite ZKS Celje
Občinska konferenca SZDL Celje
Občinski svet ZSS Celje
Občinska konferenca ZSMS Celje
Občinski odbor ZZB NOV Celje

JUGOSLAVIJA
ROGAŠKA
BORIS KIDRIČ
STEKLARNA

Steklo, ta čudoviti material, ki ga človek pozna že preko šest tisoč let, je omogočilo tehnični in kulturni razvoj bolj kot katerikoli drug material, in tako na široko odpira pot v bodočnost. Steklarjem iz Rogoške Slatine pa so na široko odprta tudi vrata najzahtevnejših tržišč v Evropi in Ameriki, saj je zaščitni znak »R« na njihovih izdelkih jamstvo za visoko kakovost ter estetsko in umetniško dognano stvaritev.

**STEKLARJI
IZ ROGAŠKE SLATINE
SE PRIDRUŽUJEJO ČESTITKAM
OB 29. NOVEMBRU,
PRAZNIKU REPUBLIKE**

V Štorah bodo izdelovali investicijsko opremo

Prav tako ne želijo povsem pretrgati poslovnih vezi s Fiatom

Jutri, v petek bodo v železarni Štore namenu izročili novo napravo za kontinuirano vlivanje jekla. S tem dejanjem končujejo prvo fazo posodobitve jeklarstva in valjarstva, sama naložba pa je po vrednosti dosegla 3,3 milijarde dinarjev. Druga faza, ki je sedaj v projektiranju, pa bo pomenila posodobitev valjarne; tehnološko sicer ne bo zahtevnejša, prav gotovo pa finančno.

Na včerajšnji novinarski konferenci so odgovorni predstavniki železarne Štore tudi pojasnili, kako je s končanim postopkom likvidacije tovarne traktorjev.

Železarna Štore je v skoraj desetih letih poslovanja tovarne traktorjev na domači kmetijski trg poslala nekaj več kot 23.000 traktorjev in še 14.000 traktorjev v izvoz, v Italijo, preko svojega poslovnega in kooperacijskega partnerja Fiata. Dejstvo je, da je danes na njivah še precej traktorjev iz železarne Štore, zlasti tistih z dvojnimi pogonom, in železarna obljube o dolgoročni oskrbi z rezervnimi deli ne misli prelomiti. To so obljube ob začetku likvidacije tovarne traktorjev in takšne obljube ostajajo v veljavi tudi sedaj, ko je končan tudi ves postopek likvidacije tovarne traktorjev.

»Odločitev za prenehanje proizvodnje traktorjev v železarni Štore ocenjujemo tudi danes za pravilno in tudi v pravem času,« meni predsednik kolegijskega poslovnega odbora železarne dipl. ing. Dušan Burnik, in dodaja, da »vlečenje« likvidacije tovarne traktorjev prav gotovo povzročilo finančno bistveno neugodnejše

posledice. Če pa bi skušali tovarno likvidirati še prej, pa bi bili zanesljivo tudi manj energični.

V železarni pravijo, da je ves postopek dobro, hitro in učinkovito vodilo Temeljno sodišče v Celju. Vsi tozdi v železarni so prevzeli objekt in premoženje bivše tovarne, za »dediča« pa se dogovarjajo, da bi bil tozdi Vzdrževanje, ki bi bil nosilec proizvodnih dejavnosti v bivši tovarni traktorjev. Tudi sicer

so imeli železarji v načrtu, da za potrebe tega tozda zgradijo nov objekt, v katerem bi izdelovali rezervne dele za potrebe metalurgije. Objekta seveda sedaj ne bo potrebno zgraditi, vsekakor pa bo potrebno še veliko umskega in tehnološkega ter razvojnega razmišljanja, kako v nekdanji tovarni traktorjev organizirati proizvodnjo razne strojne opreme za energetske in metalurške železarske potrebe.

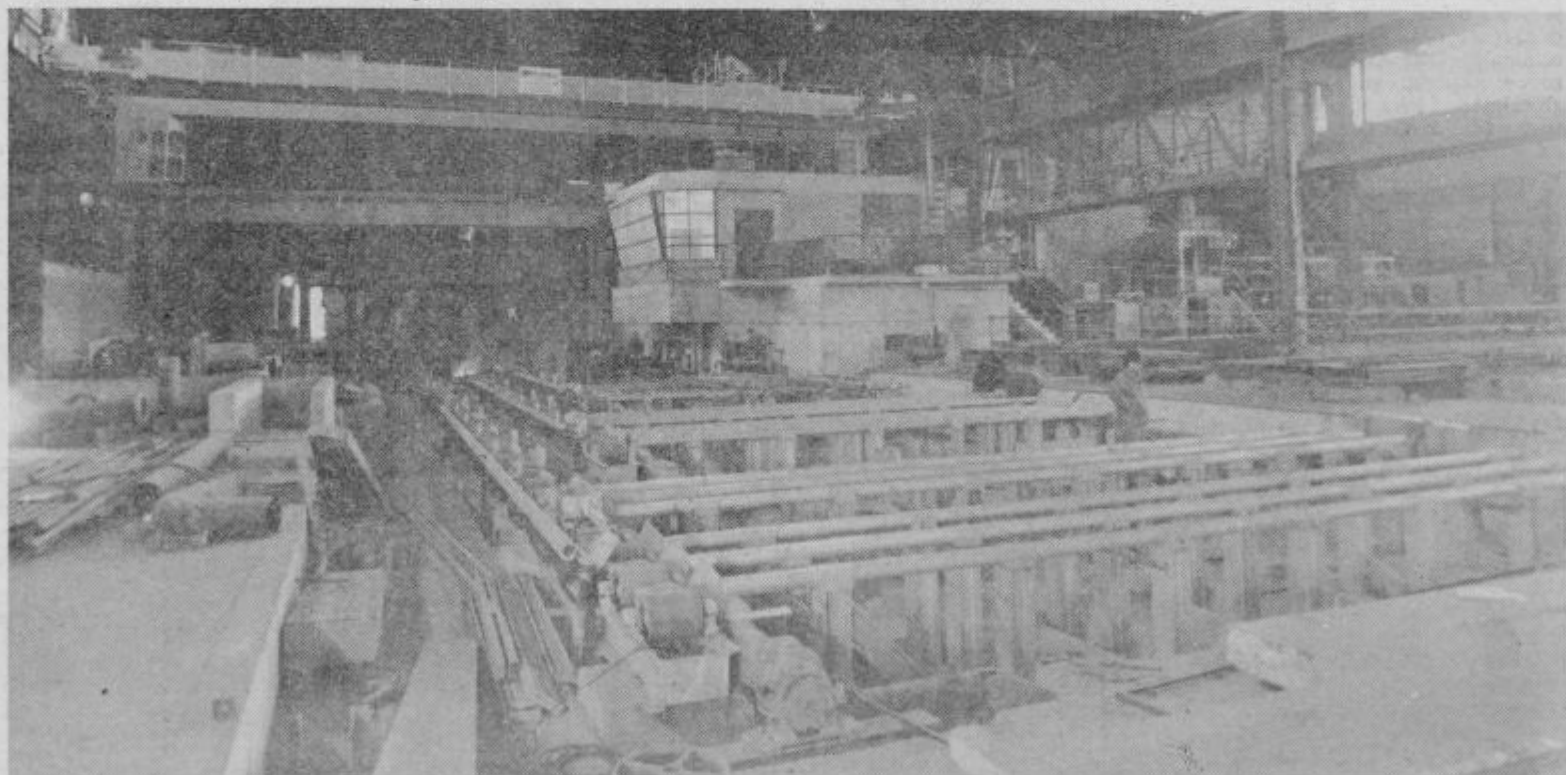
Načrtujejo tudi, da bi tozdi Vzdrževanje v drugi fazi naložbe v posodobitev v tem objektu izdelal kompletno novo ogrevno peč za jeklarske gredice, prav tako, da bi pri tej naložbi prevzel montažna dela v valjarni II. Po mnenju dipl. ing. Dušana Burnika naj bi to pomenilo tudi usmeritev v proizvodnjo investicijske opreme, prav tako naj bi poslovanje tozda Vzdrževanje vključevalo inženiring dejavnost in proizvodnjo elektroindukcijskih peči, gorilnikov za industrijske peči in gorilniške opreme. V objektu bo potrebno zgraditi še dodatne žerjavne proge za prenos težjih strojnih sklopov in delov, vendar nameravajo preobrazbo izvršiti sočasno z uvajanjem novih proizvodenj.

Železarji iz Štor se iz proizvodnje za kmetijsko mehanizacijo ne mislijo povsem umakniti, prav tako ne želijo povsem prerezati

»popkovino« s Fiatom, kajti poslovne izkušnje so predragocene, da bi jih zavrgli. Tako še vedno iščejo s fiatom možnosti nekakšne kooperacijske proizvodnje, v kate-

V železarni so še letos izdelali 40 specialnih traktorjev, predvsem za potrebe vinogradnikov in druge posebne namene. Gre za težje traktorje in pri takšni proizvodnji bi radi ostali še naprej, v kolikor jim uspe tudi s Fiatom oblikovati kooperacijsko sodelovanje, podobno tistemu med Cimosom in Citroenom.

ri bi na ekonomski računici kooperacijsko sodelovali pri proizvodnji kmetijske ali druge mehanizacije s svojimi ulitki. To pa bo še zlasti mogoče po posodobitvi livarne II, ki bo končana že spomladi prihodnjega leta.

Montaža nove naprave za kontinuirano vlivanje jekla, ki bo železarjem iz Štor omogočila od sedanjih 130.000 ton na leto izdelati v prihodnje 180.000 ton jekla.

V Kovinotehni je veleprodaja njena glavna žila

Na poslovnih dnevih so pripravljali izhodišča za poslovno filozofijo v praktičnih in razvojnih usmeritvah

Začetki tehničnih trgovin v Celju se gajo v začetek prejšnjega stoletja, vendar se danes pojem tehnične trgovine v Celju istoveti z imenom Kovinotehna, ki je dobila svoje ime leta 1954. Od tedaj praznujejo njeni delavci in sodelavci Dan Kovinotehne vsako leto konec novembra. Vse doslej je bila ta tradicionalna in vsakoletna prireditve vezana na srečanje delovnega kolektiva, nagajevanje najbolj prizadevnih in zaslužnih delavcev, pa tudi na srečanje upokojenih delavcev Kovinotehne.

Te tri sestavine Dneva Kovinotehne Celje so ostale tudi letos, vendar so letošnji okvir tradicionalnega Dneva Kovinotehne bistveno razširili in poglobili vsebino. V bistvu Dan Kovinotehne prerašča, še posebej z letošnjimi poslovnimi dnevi in srečanji, v komercialne in poslovne dneve. Razloge za takšno poglobitev vsebine Dneva Kovinotehne gre iskati predvsem v ekonomskih razmerah, v katerih mora ta 1500-članski delovni kolektiv iskati in potrjevati svojo ekonomsko in poslovno uspešnost. Tako meni poslovni koordinator v Kovinotehni **Franci Pesar**, ki poudarja izreden pomen in uspešnost zlasti letošnjih treh konferenc: poleg komercialnih dnevov, namenjenih kupcem izdelkov črne in barvne metalurgije, so se posebej prejšnji teden srečali predstavniki notranje, veleprodajne trgovine, maloprodajne mreže in zunanjetrgovinski predstavniki. Prav za zadnje srečanje velja ocena, da je bila v tem času najpomembnejša, saj je celjska Kovinotehna med vsemi cilji in nalogami najbolj ponosna prav na širitev zunanjetrgovinske mreže. Pri tem skušajo biti karseda racionalni in se poslužujejo skupnih zunanjetrgovinskih predstavništov. Tako bodo že s 1. januarjem 1987 imeli svoje zunanjetrgovinske »tipalke« v Keniji, kjer so solastniki mešanega podjetja, na Kitajskem, skupna

predstavništva imajo v Moskvi, odpirajo podobno predstavništvo v Varšavi, pravkar pa je svoje delovno mesto v skupnem predstavništvu zasedel Kovinotehni predstavnik v Pragi. Z novim letom bodo imeli predstavnika tudi v Münchnu, itd.

Veleprodajna konferenca je posebej obdelala zlasti štiri vprašanja: kako izvajati komercialno dejavnost in uresničevati koncept razvoja poslovnih centrov v Jugoslaviji, kako komercialnim potrebam prilagoditi informacijski sistem kot tržnostne tipalke, razčistiti odnos med komercialno in financami ter določiti izhodišča za planiranje v prihodnjem letu.

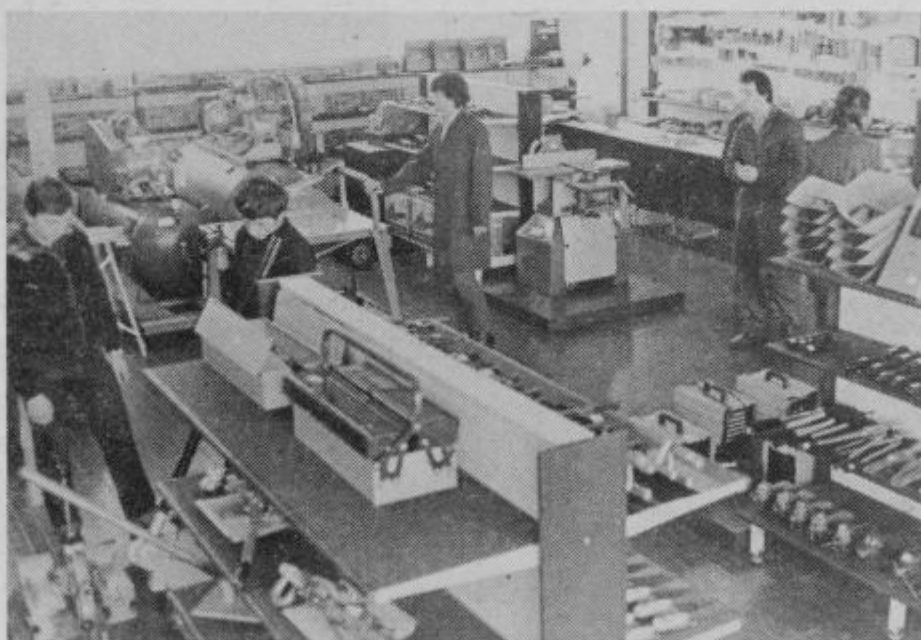
Konferenca predstavnikov maloprodaj-

ne mreže Kovinotehne je potrdila poslovni zasuk že iz leta 1983, ko je maloprodaja

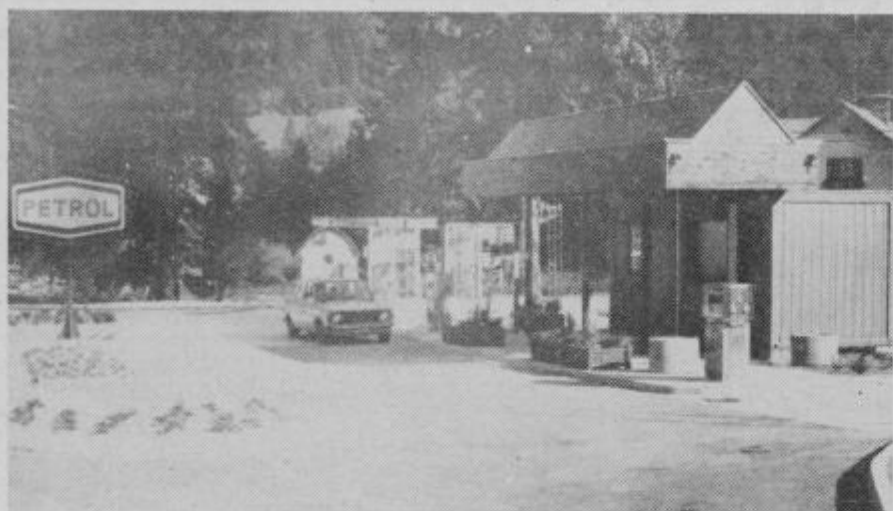
Zunanja trgovina Kovinotehne ustvarja 80 odstotkov vse akumulacije delovne organizacije, pri čemer se skoraj vsa akumulacija vlaga v širitev in razvoj maloprodajne mreže. Tudi zaradi takšnega odnosa in prepletenosti usod veleprodaje in zunanje trgovine z maloprodajo se po besedah **Francija Pesarja** krepi enotnost delovne organizacije. V Kovinotehni so že zdavnaj spoznali, da je delovna organizacija ekonomska enota, medtem ko je tozd bolj metoda samoupravljanja.

v okviru poslovne usmeritve Kovinotehne dobila enakopraven status, še posebej v odnosu do veleprodaje. Končno je malo prodaja tudi s svojim deležem pri veleprodaji Kovinotehne pomembno udeležena. In povsem logično je, da se zatikanje pri maloprodaji pozna pri uspešnosti veleprodaje, zato je medsebojna odvisnost obeh »tipov« trgovine tudi znotraj delovne organizacije Kovinotehne potrebna stalne skrbi in pozornosti.

V Kovinotehni radi poudarijo, da v letošnjem poslovnem letu niso zgradili nobenega »novega gradu«, da pa so na kakovosti poslovanja veliko pridobili. Prav poslovna srečanja ob Dnevu Kovinotehne so potrdila takšno oceno in spodbudila neke vrste tekmovalno, tekmovalno vzdušje, kajti ni malo v sedanjih razmerah poslovanja ugotoviti, da po vseh kazalcih kakovostnega poslovanja, Kovinotehnina veleprodaja napreduje. Ali, kot pravijo: zgodilo se je približno tako, kot da je začela bolje funkcionirati glavna »žila«.

*Delavci
Kovinotehne Celje
se pridružujejo
čestitkam za
praznik republike*

V začetku septembra so delavci Petrola, tozd Trgovina Celje slovesno odprli nov bencinski servis v Solčavi. Čeprav to ni najpomembnejša investicija letošnjega leta, pa je odprtje novega bencinskega servisa zelo pomembno. Bencinski servis v Solčavi, ki je veljal 40 milijonov dinarjev, so pomagali zgraditi Zavod za rezerve SR Slovenije in skupščina občine Mozirje.

Pomembnost bencinskega servisa Solčava se kaže predvsem v boljši oskrbi krajanov z bencinskimi derivati. Doslej so domačini kupovali potrebne naftne derivate na Ljubnem, to pa pomeni približno 30 kilometrov vožnje. Tudi delovni čas na bencinskem servisu v Solčavi je prilagojen potrebam krajanov in razvoju turizma v kraju. Poleti je servis odprt od 7. do 15. ure, pozimi – od oktobra do maja – pa trikrat tedensko.

SOZD

PETROL
TOZD TRGOVINA CELJE

*Delavci Petrola,
tozd Trgovina Celje
se pridružujejo
čestitkam
ob 29. novembru –
Dnevu republike*

**surovina
tozd celje**

V celjskem tozdu Surovine Maribor je zaposlenih 63 delavcev, ki se ukvarjajo predvsem z zbiranjem in predelavo sekundarnih surovin. Prav zaradi tega, ker večino zbranih surovin tudi predelajo, dodelajo in pripravijo za kasnejšo predelavo, se je tozd Surovina Celje pred kratkim tudi registriral kot proizvodna dejavnost.

Pri svojem poslovanju pa imajo delavci tozda Surovina Celje čedalje večje težave. Pesti jih razkorak med nakupnimi in prodajnimi cenami, ki se vse bolj viša v škodo prodajnih cen ter manjše povpraševanje po sekundarnih surovinah. Včasih je bilo povpraševanje po sekundarnih surovinah skozi vse leto približno enako, sedaj pa je vse več nihanj. Med zbiralci sekundarnih surovin pa je tudi veliko večja konkurenca kot je bila nekaj let nazaj.

Sicer pa zbirajo in predelujejo predvsem železo, barvne kovine, papir, plastiko in steklo. Slednje že nekaj let izvažajo na italijansko tržišče, saj doma po njem ni povpraševanja. Izvozne prodajne cene so vse prej kot stimulativne, saj v Italijo že dve leti prodajajo po enakih cenah. Ostale sekundarne surovine, ki jih prodajo doma, pa poprej prešajo in razrežejo na ustrezne klasifikacije, tako da so pripravljene za predelavo v papirnicah, železarnah in ostali predelovalni industriji.

O poslovanju tozda Surovina Celje povejmo še to, da na našem območju delujejo štiri poslovne enote. Svoje prostore imajo delavci Surovine v Žalcu, Šmarju, Laškem, Celju in tudi v Brestanici pri Krškem. Poslovno enoto iz Brestanice nameravajo kmalu preseliti v Krško, prav tako pa jih čaka še nekaj del pri urejanju poslovnih enot v Celju in Žalcu.

Zaradi pomanjkanja prostorov in neustreznih delovnih pogojev so del dejavnosti iz Celjske poslovne enote že pred časom preselili v Žalec. Tako sedaj v Žalcu predelujejo kovine, v Celju pa je ostala glavna dejavnost predelava papirja. V celjski poslovni enoti imajo tudi skladiščne prostore za zbrane sekundarne surovine, pripravljeni pa so tudi na prodajo drugo in tretje razrednih odpadnih materialov.

V celjski Surovini je, kot smo že uvedoma zapisali, zaposlenih 63 delavcev. Pred kratkim so si pričeli prizadevati za izboljšanje kadrovske sestave zaposlenih, saj je sedaj zelo slaba. Zaposlujejo predvsem mlade ljudi, v svoje vrste pa bi želeli pridobiti čimveč kvalificiranih delavcev. Ob tem pa je potrebno zapisati še to, da se v Surovini zavedajo, da je njihovo delo težko in da delajo delavci v slabih delovnih pogojih. Prav zaradi tega se trudijo, da bi jih lahko vsaj čimbolj stimulativno nagrajevali.

*Delavci tozd Surovina Celje
čestitajo ob prazniku,
29. novembru – Dnevu republike*

Elektrosignalovih 35 jubilejnih let

Elektrosignal sodi v Celju med manjše delovne organizacije, saj je v njem zaposlenih le 135 delavcev. To pa še ne pomeni, da niso prisotni na tržišču. Nasprotno, kljub vsem težavam, ki se vsako leto pojavljajo, dobijo dovolj dela, tako da so polno zasedeni.

Največ sodelujejo s celjskimi delovnimi organizacijami, kjer praktično skoraj ni nobene, ki ne bi bila njihov partner. Ker je konkurenca velika se zavedajo, da bodo lahko uspevali samo s kvaliteto. Med večimi deli, ki so jih v zadnjem času opravili, je sodelovanje pri obnovi nuklearke v Krškem, zdaj pa sodelujejo z Libelo v Somborju, s tekstilno tovarno Prebold v Slunju, EMO v Slovenj Gradcu itd.

Stalno je tudi sodelovanje z raziskovalnimi inštitutoma Jožef Stefan v Ljubljani

in Iskro v Kranju.

Kljub težavam, ki smo jih omenili, da v Elektrosignalu dobro gospodarijo in se tako ob koncu leta ne bojijo rdečih števil.

Veliko pozornost posvečajo inventivni dejavnosti, kjer pa so možnosti zaradi izrednega napredka tehnike v tujini manjše kot na drugih področjih.

V prihodnje želijo priti do izdelka, ki bi bil interesanten za širše področje, saj zdaj delajo vse, to pa vedno ni dobro. Moti jih slab material, nestabilne cene, neredna dobava in podobno, to pa pomeni, da imajo težave v svojem proizvodnem procesu.

Zanimanje med mladimi za delo v njihovem kolektivu je veliko, žal pa jih ne

morejo sprejeti pa čeprav gre za visoko kvaliteten kader.

Ponosni so tudi na sodelovnje pri montaži malih elektrarn, ki jih trenutno največ gradijo v zgornji Savinjski dolini, osvajajo pa tudi naprave za električno signalizacijo.

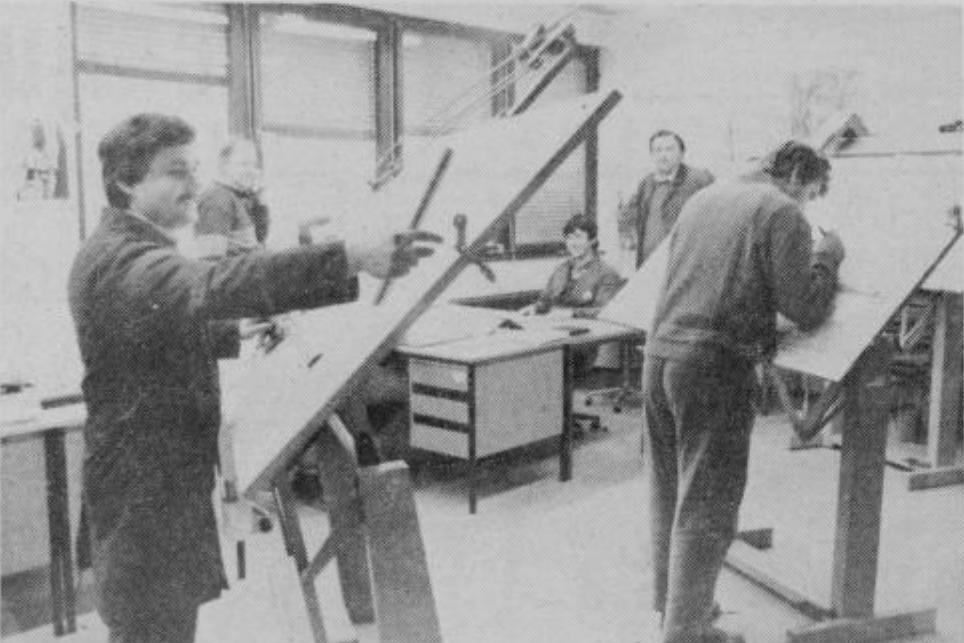
V Elektrosignalu pridobivajo delo preko gradbenih podjetij in z lastnim prizadevanjem, zato imajo organizirano v okviru tehničnega sektorja obdelavo trženja in projektivo, za potrebe proizvodnje pa v okviru sektorja razvoja in proizvodnje servisne dejavnosti ne tržijo.

Sicer pa so v Elektrosignalu glavne dejavnosti:

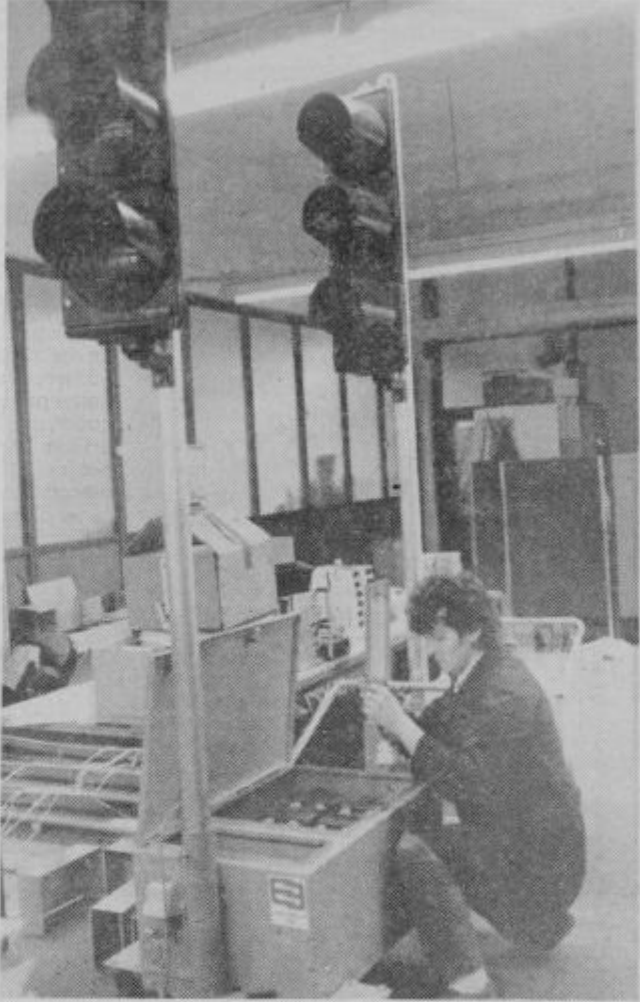
- montažna dejavnost,
- projektiva,
- razvoj in proizvodnja ter
- trgovina in servisi.

Viktor Zupanc, direktor Elektrosignala: »Smo mlad kolektiv in veliko pozornost posvečamo izobraževanju ter inovatorstvu. Marsikaj so naši ljudje sposobni narediti, vendar so težave v tem, ker je na tem zahtevnem področju težko najti kaj novega, saj je tehnika v svetu izredno napredovala.«

V sodobnem svetu brez projektive ne gre in zato imajo solidno poskrbljeno tudi v Elektrosignalu.

V Elektrosignalu skrbijo tudi za prometno signalizacijo, ki je trenutno med njihovimi najbolj popularnimi programi.

Delavci Elehtrosignala čestitajo vsem delovnim ljudem in občanom ob Dnevu republike

DAN REPUBLIKE

ČESTITA

KANUS KANUS KANUS
KANUS KANUS KANUS KANUS
KANUS KANUS KANUS KANUS

KANUS KANUS KANUS KANUS KANUS
KANUS KANUS KANUS KANUS KANUS
KANUS KANUS KANUS KANUS

KANUS KANUS KANUS KANUS

1966

začetek

1967
1968
1969
1970
1971
1972

Ivan Debelak je bil dolgoletni vodja enote v Celju, sedaj pa je direktor Erinega tozda Veloprodaja. Sicer pa segajo začetki Erinega trgovanja v Celju v leto 1966.

O tem pravi Ivan Debelak naslednje: »Začeli smo skromno – najprej s tranzitno prodajo premoga, potem pa smo našo ponudbo postopoma razširili še na prodajo gradbenega materiala in zlasti keramike. Potrošniki so nas sprejeli, pridobili smo jih – zato smo v Celju tudi ostali.«

Era je imela svoje prve poslovne prostore v pisarni v Gledališki ulici.

v celju

1973

Ljubljanska cesta

1974
1975

1976

opekarniška cesta

1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985

Potrošniki v Celju Ero najbolj poznamo od takrat, ko so imeli svoje prostore v Opekarniški ulici. Vendar pa so bili ti prostori neprimerni, saj se jim je podirala streha nad glavo.

Stari poslovni prostori kaj hitro niso več zadoščali. S preselitvijo so Erini delavci prišli do večjih poslovnih površin, vendar žal le za tri leta.

Leon Podlinšek, vodja skladiščno prodajnega centra Era Celje ob odprtju novih poslovnih prostorov pravi: »V skladiščno prodajnem centru bomo potrošnikom zagotovili dober nakup, za kupce bomo pripravljali čimbolj zanimive akcije, ki bodo popestrile našo ponudbo. Seveda ne bodo samo zanimive, ampak se bodo kupcem tudi splačale. Ponudili bomo gradbeni material, vodovodne ter toplovodne instalacije, še posebej pa keramiko. Tudi premoga nam, vsaj v začetku, ne bo primanjkovalo. Ob torkih in četrtnih pričakujemo kupce od 17. ure.«

otvoritev 28. 11. '86

1986

Ob odprtju novega skladiščno prodajnega centra v Trnovljah lahko Erini delavci rečejo, da so dvajsetletna prizadevanja obrodila sadove. Obiščite jih, presenečeni boste!

vseskozi smo upoštevali geslo

GRADIMO Z VAMI

Prekinjana nit delegatskega odločanja

Ne v zakonih - v pravi obveščenosti, nadzoru nad odločitvami in odgovornosti zanje je prava pot

Že kot pregovor zveni misel, da je sistem dober, le uresničujemo ga slabo. Najpogostejše je povezana z delegatskim skupščinskim sistemom. Da je treba tudi sistem dopolniti, je ugotovila že kritična analiza političnega sistema, ustavne spremembe pa obetajo okrepitev odločilne vloge temeljnih delegacij in natančnejšo opredelitev pristojnosti zborov delegatskih skupščin in odgovornost izvršnih in upravnih organov. Da so spremembe potrebne, še zlasti pri samem delovanju delegatskega sistema, nam je zagotovila tudi Milena Sedovnik, ki je že drugo mandatno obdobje delegatka v zboru združenega dela skupščine Socialistične republike Slovenije ter predsednica konference delegacij v Kovinotehni.

Delegati Kovinotehne ste v celjski občini znani po dobrem delu. V čem je skrivnost uspešnosti?

Sedovnik: Nobene skrivnosti ni - samo dobra organiziranost. V sektorju kadrovskih, pravnih in samoupravnih del imamo tajništvo samoupravnih organov. V njem pripravljajo za seje delegacij materiale, delegacije sklicujejo, skrbijo za zapisnike in medsebojno seznanje. Delegati imamo vso podporo strokovnih služb, vodilnih in vodstvenih delavcev, ki so nam vedno pripravljeni priiskrbeti dodatne informacije, razlage. Kadar se sestane konferenca delegacij, na njej vedno sodeluje vsaj eden izmed članov kolektivnega poslovnega organa. Pri samem delu pa se držimo dogovora, po katerem se najprej sestanejo delegacije po temeljnih organizacijah, konferenca pa le takrat, kadar je potrebno usklajevati pripombe.

Je pripomb veliko?

Sedovnik: Odvisno od problematike. Kadar je ne-

posredno povezana z našim delovnim področjem, je razprava živahna in pripombe številne, še zlasti, če problematika ni dobro predstavljena in podprta s strokovnimi argumenti. Cesar ne moremo razjasniti sami v delovni organizaciji, skušamo v občini. Na vprašanja in predloge zahtevamo odgovore.

Ste z odgovori zadovoljni?

Sedovnik: Ne vedno, vendar odgovori praviloma so. Povsem drugače je na višji stopnji - med občinsko in republiško ravni. Med njima ni stika. Skupina delegatov v zboru združenega dela slovenske skupščine ne zastopa zbora združenega dela občinske skupščine, njegovih delegatov in s tem okolij, od koder prihajajo. Do tega prihaja predvsem zaradi neusklajenih dnevnih redov.

Torej je povezava med občinskimi organi in delegacijami le dobra?

Sedovnik: Boljša kot med občino in republiko. Menim, da bi se morali občinski or-

gani večkrat srečevati z bazo ali če hočete, se vanjo spuščati. Saj pridejo do delovne

organizacije, a običajno samo takrat, kadar začutijo, da kakšen predlog ne bo spre-

jet. Udeležba na samo takšnih sejah sproži ravno nasproten odziv od pričakovanja. »Mislijo nas prisiliti«, bo vsakdo rekel. Na naše seje bi torej morali prihajati pogostejše, tako da bi začutili, da jim na občinski ravni ni vseeno. To bi povečalo medsebojno zaupanje.

To bi moralo veljati tudi za naslednjo raven delegatskega odločanja.

Sedovnik: Najhujša je res prekinitev med občino in republiko, pa tudi med skupinami delegatov ni pravih povezav. Bojim pa se, da je tako tudi naprej, v odnosu republike do federacije. Navsezadnje v Jugoslaviji čutimo posledice teh pretrganih vezi.

Katerih vezi?

Sedovnik: Če imamo delegatski sistem, bi ga morali uresničevati od baze do federacije. Če bi šle pobude in odločitve od neposrednih delavcev in občanov navzgor, ne bi bilo prekinitev in marsikaj, pri čemer se sedaj spotikamo, bi lahko popravili.

Je to sploh uresničljivo?

Sedovnik: V tej gospodarski situaciji, ko je vse treba odločiti na hitro, skoraj ne. Takšne odločitve so pogosto slabe in skupaj s posledicami širijo nezaupanje.

Se gospodarske težave in nezaupanje odražajo tudi pri delu delegatov v delovni organizaciji?

Sedovnik: Gospodarske razmere zahtevajo uspehe,

zahtevajo rezultate. To nujno vpliva tudi na delavce delegate, ki morajo svoje sile prvenstveno usmerjati v osnovno poklicno delo. Vse ostalo je šele na drugem mestu, skupno z delegatskim odločanjem. Ne pozabimo, da zahteva tudi to delo veliko prizadevnosti - že samo čitanje materialov vzame ogromno časa.

Osnovno poklicno delo verjetno ni glavna ovira na poti delegatskega odločanja.

Sedovnik: Delegatu moramo omogočiti, da bo imel dejanski vpliv. Nobena skrivnost niso ponavljanja glasanj v republiški skupščini, češ, da prva obrazložitev ni bila dovolj dobra. Po urah in urah zasedanj se delegat odloči za vsak predlog, samo da je že enkrat konec. Drugič se bo morda že pri prvem glasanju odločil tako, kot od njega pričakujejo - ker je izgubil voljo. Voljo pa lahko izgubi tudi zaradi nepoznavanja problematike, o kateri odloča.

Menite, da delegati niso usposobljeni za odločanje?

Sedovnik: Imamo zapleten sistem socialističnega samoupravljanja in delegatskega odločanja. Res mislim, da mu delegati nismo dozorili, ker nismo dovolj usposobljeni za vsa področja, o katerih odločamo. Sama sem na primer ekonomistka in o ekonomskih vprašanjih lahko odločam. O zdravstvu, o šolstvu in vsem ostalem, kar zahteva strokovno poznavanje, pa le formalno.

Vseh področij nihče ne pozna. Kdo je torej sploh lahko delegat?

Sedovnik: Saj to ne bi bilo potrebno, če bi bile informacije, na osnovi katerih se odločamo, jasne in nedvoumne. Vsako stvar je mogoče predstaviti jasno ali zapleteno. Pri nas je bolj pogosto, pa nudimo delegatu tisoč podatkov, ne pa informacije.

Če v tem gozdu podatkov ne vidi drevesa, če ne vidi, kaj pomenijo in kaj bo prinesla odločitev, pa se pri tem še zaveda svoje odgovornosti, potem je delegatu težko. Marsikdo pa dobro ve, kako je treba ravnati, da bomo nekaj »skoz spravili«.

Pomembno vlogo bi pri tem lahko opravilo zaupanje v predlagatelje.

Sedovnik: Danes upravičeno ne zaupamo, saj se marsikaj razvija drugače, kot govorimo. Potem se seveda vprašamo, če ima smisel odločati ali ne. Manjka nam nadzorna funkcija. Če sprejememo neko odločitev - delegatsko ali poslovno bi morali vedno preveriti, če je bila uresničena in če ne, kdo je za to odgovoren. To bi moralo segati do zveze. Zato vidim ravno v odgovornosti in nadzoru področji, kjer bi morali sistem podrobneje dodelati.

To je treba narediti, sicer pa mislim, da ne spremembe zakonov, ne ustave ne bodo kaj prida spremenile, če ljudi ne bomo prepričali, pridobili, jih pošteno informirali in uresničevali njihove odločitve. Vse to pa je v razmerah, ko smo izkoriščali samo pravice, ki jih prinaša sistem, nismo pa videli dolžnosti, težko.

»Vsi pač ne moremo biti v dolini«

Obiskali smo partizansko domačijo Šelekarjev na Boču

Pod vrhom Boča, nekako sedemsto metrov visoko, v vasi Drevenik, leži kmečka domačija, pri Šelekarju se reče po domače. Danes je vse bolj v rabi pravo ime, kmetija Julke in Mihe Polajžar, kakor hitro pa kdo poveže Polajžarjevo domačijo s časom vojne vihre, je to spet Šelekarjev dom, ki je zlasti v letu 1944 nudil bočkim partizanom varno zavetje in toplo ognjišče. In živez za preživetje v tistih težkih časih.

Najvišje ležeča kmetija na tej strani Boča stoji danes prav takšna, kot je bila pred sto in nekaj leti, le da se ji krepko poznajo odtisi desetletij, hudih zim, ki tam pod Bočem kažejo še posebno ostre zobe. Šele aprila je sonce dovolj močno, da premaga debelo snežno odejo in da se je potem lažje spustiti v dolino. Svet pod vrhom Boča je kar zajeten kos leta odrezan od ostalega sveta.

Miha Polajžar, ki je stopil v osmo desetletje, in njegova žena Julka, ki si bo kmalu naložila sedmi križ, še vedno kmetujeta in kot kooperanta sodelujeta s šmarskim Kmetijskim kombinatom. Višinska kmetija, ki ji zakonodaja ne priznava davčnih olajšav, kljubuje vsej trdoti kmečkega dela, ko tam zraste oves, koruza, krompir in ko se po skromnih krpicah ravninske zemlje pase živina, sedem ali osem krav, v hlevu gospodujeta dva vola. In v Polajžarjevih sodih bi bilo več vinca, če bi bila divjad malo bolj plašna in bi ostajala v hosti. Tudi koruzni pridelek bi bil potem večji. Pa cesta, ki se iz doline vijuga proti vrhu! Za cesto, ki bi se ji komaj smelo tako reči, odštevata krajevna skupnost Kostivnica krepke denarce, haska pa nobenega.

Miha in Julka Polajžar na domačem pragu.

Po razriti in razdejani cesti smo zvozili do Polajžarjeve domačije. Oba sta bila doma, kje neki bi naj bila. Morda le še v hosti.

Tam, kjer so se štiriinštiridesetega leta borili Bočki partizani, z Nemci, ustaši. V bližini Šelekarjeve domačije, ki je imela zanje vedno odprta vrata. Julka je bila takrat sama. Mož Miha je bil pred tem mobiliziran v nemško vojsko, potem pa mu je, leto dni pred koncem vojne, uspelo priti do partizanov, med borce ene od prekomorskih brigad.

Pravzaprav ni bila sama. V zibelki je ležal dojenček, njun prvi otrok, hčerka. Julka je bila, čeprav še mlada, po svoji skrbi za naše borce, prava partizanska mama. Na Šelekarjevi kmetiji so se pogosto zadrževale večje vojaške enote, ki so vse pogostejše prihajale na Boč. Pri Julki se je takrat kuhalo, partizanke so pri njej prale, šivale, borci so čistili orožje. In kot je zapisal Franc But-Branko v svoji knjigi Zapisi o osvobodilnem gibanju pod Bočem, je bila Polajžarjeva domačija podobna manjšemu vojaškemu taborišču.

Gospodarska partizanska komisija je tu dodeljevala partizanskim enotam že prej pripravljeno živino za zakol in ostalo prehrabeno blago. Polajžarjeva kmetija je bila tudi zbirno mesto za razne begunce, ki so jih od tod kurirji vodili naprej proti Kozjanskemu. Julka se živo spominja hajk, trkanja in razbijanja po vratih sredi noči, kaj bi se ne. Niso bili pred vrati vedno partizani. Nemci so jo imeli ves čas na sumu, predvsem pa ustaši. Ko pripoveduje o tem času, ni zgovorna in vanjo je treba drezati z vprašanji. Ne trka se po prsih, skromno borčevsko priznavalnino je uspela »iztržiti« šele pred osmimi leti. Vse to, kar je tisti čas počela, se ji je, in se ji še danes zdi, samo po sebi umevno, kot nekaj kar je morala početi. Zato je Franc But-Branko v že omenjeni knjigi tudi povedal: Prav je, če zapišemo, da je dala Julka partizanski borbi več, kot bi kdo od nje pričakoval ali zahteval. Bila je naša z vsem svojim prepričanjem in dejanji.

»Mleko bi spravili v denar, a kaj, ko je bencin tako drag. Odkupna postaja je spodaj, v dolini, v Kostivnici. Računice ni,« pove, ko stopimo v sedanji čas. Kljub vsemogočim tegobam, ki nas vse skupaj tarejo, sta Julka in njen Miha zadovoljna. Dovolj jima je, da sta še vedno skupaj, da sta h kruhu spravila vseh sedem otrok in da zemlja da od sebe toliko, kolikor potrebujejo za vsakdan. In če bi ne bilo še srn, divjih svinj in druge divjadi, pa če bi bila tudi cesta malo spodobnejše speljana do doline, bi bilo njuno življenje tam gori pod Bočem še lepše. »Srečna sva tu gori«, de ob slovesu, potem pa še pristavi: »Vsi pač ne moremo biti v dolini.«

MARJELA AGREŽ

MILENA B. POKLIČ

Veselo je bilo na odru ob zaključku revije, ko je iz številnih grl zadonela pesem Od Celja do Žalca.

Veselo popoldne v Libojah

V nedeljo popoldne smo iz daljave odzvali narodnozabavni? Pravite da ne? No ni res. Verjetno smo prisluhnili, kaj se je razleglo od in valčkov, ki so igrali srca številnih mlcev 14. libojske narodnozabavnih an-

valcev je vsako leto da so morali prireditelji kar dve revije popoldnevu. Libojska sprejme namreč tudi, toda v nedeljo bi lahko napolnili Golovec, toliko je jih, ki so želeli prisluhniti in manj znanim narodnozabavnim

so prireditelji posneli video ter posneli na televiziji, ki v prostorih, kjer so

popoldanskih urah so organizirali pomeno: »Vloga libojske«. Udeležba je bila stodstotna. Na pose dogovorili, da bomo pomagali drug drugu, si izmenjavali nastopali pritegniti še amblov na libojsko

se je predstavilo narodnozabavnih an iz vse Slovenije, so tudi iz avstrijske. Revijo je popestril top vokalne skupine ovčani ter fanfaristi. Vesela pesem je od poznosensko deopoldne. Ne, sonca je res niso priklica-

Dvorana v Libojah je bila premajhna za vse tiste, ki so želeli »v živo« prisluhniti znanim in manj znanim narodnozabavnim višam.

li, izvabili pa so prenekateri nasmeji na usta gledalcev, v kakšnem očesu pa se je tu in tam zaiskrila solza.

»Namen revije je, da nastopajoči igrajo sproščeno, zato revija nima tekmovalnega značaja,« je povedal predsednik organizacijskega odbora, Heri Kuzma. Da je temu res tako, se je lahko prepričal vsakdo, ki je pokukal v sobo, v kateri so se ansambli pripravljali za nastop. Nobene tekmovalne mrzlice ni bilo zaslediti. Člani ansamblov so se prijateljsko pomenkovali, se šalili, da celo zapeli in zaigrali so! Zadonele so melodije in nevedno koliko harmonik, trobent, klari-

netov, kitar in baritonov. In kakšen mogočen zvok je bil to! Podkrajski fantje iz Titovega Velenja pa so, kar tako, za sprostitev, ubrano zapeli nekaj slovenskih narodnih pesmi. Vsi nastopajoči so v en glas zatrjevali, da se libojske revije radi udeležijo ravno zaradi tega, ker je tam prijetno vzdušje. Dajali so ji prednost pred Ptujskim festivalom.

Na libojski reviji so navdušeni aplavz občinstva poželi prav vsi nastopajoči. Od mladih članov ansambla Kogras iz Spodnje Kungote pri Mariboru (najmlajši član Veljko šteje komaj deset let, igra pa kot za stavo melodiko in vi-

olino!), ki so na letošnjem Ptujskem festivalu osvojili srca občinstva in s tem prvo nagrado, pa do koroških Slovencev iz Pliberka, ansambla Francija Zemeta iz Vojnika, ki se je revije letos udeležil že štirinajstič, vse do domačinov, Savinjskih 7...

Na revijo so prišli tudi Veseli planšarji, s svojo značilno planšarsko opremo, pa ansambel Marela iz Mengša, ki je v mesecu maju s pesmijo Kamniške planine priplezal na prvi klin Lojtrce domačin. Marela se je libojskega občinstvu predstavil z novo pesmijo, ki opeva »junake planinskega čaja,« oziroma naše smučarje. Pesmica je šla hitro v uho in verjetno si jo boste že kmalu požvižgavali. V Liboje je prišel tudi mladi Zvone Lipovšek, ki se jezi, ker ga vsi zamenjujejo z Marjanom, iz Vojnika s svojo mlado skupino in še bi lahko naštevali.

Zvoki narodnozabavne glasbe so v naših ušesih odmevali še dolgo v noč. Toda kaj, ko je vsega lepega enkrat konec. Še zadnji prihod vseh nastopajočih na oder ter zvoki pesmi Od Celja do Žalca in že so ugasnile luči v dvorani. Pa ne za vedno. Samo do prihodnjega leta. Ponedeljek je bil pred vrati in s tem nov delovni dan. Instrumente so zamenjala druga orodja, le spomin na veselo nedeljsko popoldne je ostal.

In če se letos niste udeležili libojske revije narodnozabavnih ansamblov, pridite prihodnje leto!

NATAŠA GERKEŠ
Foto: EDI MASNEC
in LJUBO KORBER

Za nacionalizem se nismo borili

Đorđe Bojanović iz Vojnika pri Celju je vpeš tudi v današnjo stvarnost

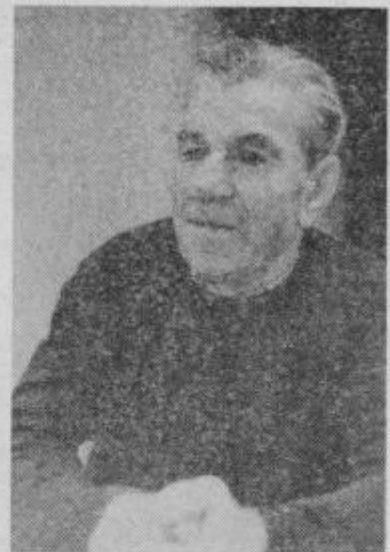
Kislega in umazanega dne smo v Vojniku iskali nekdanjega partizana in danes aktivnega upokojenca Đorđa. Ko smo se spoznali, je s svojim prijaznim, milim nastopom odpodil meglene sape, ki so nas spremljale ta dan.

Visoka postava, čeprav malce usločen hrbet, je izdajala človeka, ki je rasel in zrastel med pokončnimi bosanskimi smrekami. Zelo močan vihar more priti, da se uklonijo, zlomijo. Bosanec Bojanović se ni nikoli, uspešno pa se je privadil na Slovenijo.

Tu si je ustvaril dom in družino. Srečen, zadovoljen je, le malo nad zdravjem se pritoži.

»Predvojna revščina v naši Bosni mi je močno ostala v spominu. Rojen sem bil v vasi Štrpci pri Prnjavoru. Dobro se še vsega spominjam, vendar je vojna pretrgala mojo mladost.

Že prvo leto so me internirali in poslali v Nemčijo na prisilno delo. Transport se je ustavil v Dravogradu. Tu smo izstopili in čakalo nas je delo. Gradili smo elektrarno. Takrat mi je bilo 23 let. Dve leti sem prebil tam, potem pa sem preko zaveznih Slovencev dobil zvezo s partizani. Dodelili so me v Šlandrovo brigado, kjer sem ostal eno leto. Naslednje leto sem prešel k Domnovi četi, ki je imela posebne naloge. Jaz sem jih opravljal kot kurir,

Najtežje mi je bilo takrat, ko je bila Domnova četa zaradi izdaje obkoljena. Takrat je štela osemnajst borcev, iz obroča smo se prebili le trije. Videl sem kako mi tovariše, še žive, mečejo v ogenj...

Potem smo se prebijali na Svinjsko planino. Čez deročo Dravo je čoln komaj zdržal. Prenašal sem pošto in pomagal reševati ranjene soborce.

Sem se že odlikoval, da sem postal komandir čete, vse do konca vojne.

Miličnik in vodja asfalta

Ko je Đorđe v miru slekel vojaško suknjo, je oblekel miličniško in kot komandir miličniških postaj v različnih krajih Slovenije, končno pristal v Vojniku pri Celju. Umiril se je, se oženil in istega leta napravil temeljito prenovo v svojem življenju: zapustil je vse, kar je dišalo po orožju in se zaposlil pri Cestah in kanalizacijah kot vodja asfalta. Tu je ostal polnih enaindeset let. Medtem so mu zrastle trije otroci, ti pa so tudi dobili naraščaj.

Z ženo Marijo skrbita za vnuke. Babica Marija jih varuje, dedek Jurij pa jim pripoveduje »pravljice«, ki so se nekoč resnično zgodile.

V prostem času veže trnje v svojem vrtu. To je njegov intim-

ni svet, v katerega nikogar ne spusti. Tu obuja spomine, dela obračune, ločuje med dobrim in zlim.

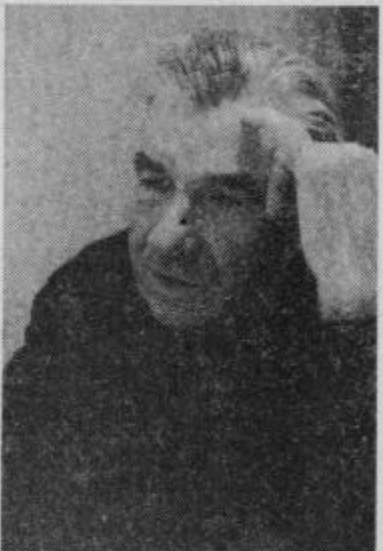
Nisem delal za odlikovanja

Vojnik je poln zagnanih ljudi. Med njimi je tudi Đorđe. Ves čas, kar je v Vojniku, dela tudi politično. Ne manjka ga v krajevni skupnosti, zvezi rezervnih oficirjev, pri splošnem ljudskem odporu. Je predsednik Zveze borcev, gasilskega društva in še marsičesa. Za svoje delo je prejel veliko odlikovanj in priznanj. Niti naštetih jih ne zna, kar ni čudno, saj jih je za dve pesti.

»Zanje nisem nikoli delal, niti mislil nisem nanje.« Sicer je ponosen, a v svoji skromnosti zatrjuje, da je sicer res dobro delal, je pa opravljal le svojo dolžnost.

Bosanec in Slovenec, vse v enem

»V Vojniku me imajo za Vojničana, ko pa grem v Bosno sem spet Bosanec. Odločno obsojam nacionalizem, ki se širi med republikami. Za takšno stanje se v partizanih nismo borili. Niti za tolikšne razlike med ljudmi. Te se vsak dan bolj poglobljajo, namesto da bi jih bilo vedno manj. V obdobju pred Titovo smrtjo je bilo bolje, imel je do-

volj avtoritete, da je obdržal mir, mir med narodi. Kljub temu sem velik optimist, saj nam nikoli ni šlo bolje kot zdaj. Dosegli smo standard in moramo ga obdržati.

Z ljudmi je treba znati delati, vendar se ne potrudimo. To je narebe, naš sistem je idealen za ustvarjanje, moramo ga približati ljudem. Včasih pozabljamo, da se lahko človek piše z veliko začetnico.

ZDENKA STOPAR
FOTO: EDI MASNEC

Je izgledalo »zakulisje« revije. Tam je bilo še bolj zanimivo in veselo kot na prizorišču. Iz skoraj vseh nastopajočih ansamblov so zaigrali in zapeli, da jih je težje poslušati...

**ATELJE, TISKARNA,
TRGOVINA, RAZGLEDNICE**

Pionirji fotografirajo

Lani so se prvič priključili naši akciji Pionirji fotografirajo na osnovni šoli v Podčetrtru in pri svojem delu dosegli tudi zavidljive rezultate. Zato so tudi prejeli nagrado – povečevalnik – ki ga že s pridom uporabljajo in so se pred kratkim v svojem laboratoriju tudi postavili pred fotografski objektiv. Pod sliko pa pripisali »NASE DELO NI BILO ZAMAN«.

Če se boste naši akciji priključili tudi vi, vam obljublamo še druge nagrade, predvsem pa bi radi, da se skozi fotografijo pokaže življenje v vašem kraju ali šoli, zanimivi dogodki in ljudje, kjer živite. Poleg nagrad, ki jih tudi letos prispeva Fotolika, bomo ob zaključku šolskega leta pripravili tudi razstavo s 60 najuspešnejšimi fotografijami. In ne pozabite se podpisati, kot se je to zgodilo avtorju današnje objavljene fotografije iz Podčetrtra.

UREDNIK FOTOGRAFIJE

Boj proti alkoholizmu

Alkohol – znan po celem svetu
uničuje nam življenje na tem planetu.
Proti njemu smo, to vemo.
A kaj nam pomaga ta boj?
Tovarne, ki delajo ga,
ne bodo zaprle vrat kar takoj.
In alkoholizem bo ostal?!

ANDREJA CVERLE, 8. b
OŠ Franja Vrnčiča
SLIVNICA PRI CELJU

Spomin na kostanjev piknik. Narisala
MOJCA RAK, 3. b OŠ Boris Vinter,
ZREČE.

Svet Prve osnovne šole Celje

razpisuje prosta dela in naloge

ravnatelj šole

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev, določenih z zakonom o združenem delu in zakonom o osnovni šoli ter z Družbenim dogovorom o oblikovanju in izvajanju kadrovske politike v občini Celje, izpolnjevati še te pogoje:

- višja ali visoka izobrazba pedagoške smeri,
- najmanj 5 let delovnih izkušenj v vzgojnoizobraževalnem delu po opravljenem strokovnem izpitu,
- predložiti morajo koncept razvojnega programa šole.

Kandidat bo imenovan za 4 leta.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev naj kandidati pošljejo v 15. dneh po objavi razpisa

Svetu Prve osnovne šole Celje, Vrnčeva 13, s pripisom »za razpisno komisijo«.

O izidu razpisa bodo kandidati obveščeni v 15. dneh po izbiri.

SOZD HMEZAD DO MLEKARNA ARJA VAS PETROVČE

Začasni kolektivni poslovodni organ DO Mlekarna Arja vas razpisuje dela in naloge s posebnimi pooblastili in odgovornostmi

Vodenje kontrole kakovosti

Pogoji:

- Za vodjo je lahko imenovan kandidat, ki poleg splošnih, z zakonom določenih pogojev izpolnjuje še naslednje:
- da ima visoko strokovno izobrazbo živilsko-tehnoške, ekonomske ali organizacijske smeri
- da ima 4 leta delovnih izkušenj na podobnih delih in nalogah
- da aktivno obvlada en tuj jezik
- da je družbeno in politično aktiven.

Kandidat bo na dela in naloge imenovan za dobo 4 let.

Kandidati naj pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev pošljejo v roku 15 dni od dneva objave na naslov:

SOZD Hmezad – DO Mlekarna Arja vas, 63301 PETROVČE (za razpisno komisijo).

O izbiri bodo kandidati obveščeni v roku 30 dni po opravljeni izbiri.

Dragi dopisniki!

Tokrat je moje sporočilo namenjeno predvsem prvošolčkom, ki bodo v teh dneh (ponekod kakšen dan prej, drugod kakšen dan kasneje) cicibanski stan zamenjali s pionirskim. Postalni bodo torej pravi pionirji z rdečimi rutilami in modrimi kapicami, predvsem pa z novimi, bolj zahtevnimi dolžnostmi. Vsem iskreno čestitam, obenem pa tudi iskrene čestitke vsem ostalim učencem in učiteljem ob Dnevu republike!

Vaša Nadja

Kaj mi pomeni domovina?

Učenci iz osnovne šole v Štorkah so odgovarjali na dve vprašanji o domovini. Takšni pa so njihovi odgovori:

Domovina je:

... sreča, zdravje, bogastvo. (Darja)

... to so očka, mamica, zeleni travniki, temni gozdovi, slovenski jezik, ki ga govorimo. (Tatjana)

Naša domovina je svobodna, njej lepo živimo. Zato jo imamo radi in nikomur je ne bomo dali. (Franci)

... je moj rojstni kraj. Če bi moral v tujino, bi se vedno vračal nazaj. (Marko)

... je kakor veliko srce, ki združuje polja, mesta, delovne dlani vseh pridnih ljudi. (Nataša)

... modro nebo, sinje morje, v katerem se poleti kopamo, polja, ki nam dajejo hrano, hribi, kjer rastejo cvetice in pojejo ptice. (Klavdija)

... je vse, kar imam rad. (Blaž)

... so lepi spomini na tovariša Tita (Jelka)

Kaj (si) želiš (v) domovini?

... da ne bi bilo več potresov, požarov, prometnih nesreč, in da ne bi onesnaževali okolja (Blaž)

... da ne bi bilo preveč bolezni (Metka)

... čisto okolje in mir (Željka)

... da bi bilo dovolj hrane za vse državljane (Marko)

... da bi bil mir na svetu (Franci)

... da bi živeli brez strahu pred bombami (Klavdija)

... da bi se vsi ljudje med seboj razumeli (Lea)

... da bi vsi ljudje mirno spali (Nataša)

... da bi svobodno hodili v slovensko šolo (Darja)

... da bi se domovina razvijala zdravo v miru. (Marjan)

... da bi se v miru učili, delali in spali (Boštjan)

... da bi se dobro učil in kasneje z delom pomagal k razvoju naše lepe domovine (Vili)

Moja domovina je lepa

V naši domovini je vse tako lepo. Slovenija je zelo slikovita dežela zaradi jezer, Alp, kraških jam in gozdov. Jugoslavija je predvsem znana po narodno-osvobodilnem boju. V Jugoslaviji je tudi veliko naravnih znamenitosti, ki jih pozna veliko ljudi v svetu. Turisti prihajajo sem, da si ogledajo muzeje, spomenike, bolnišnice in stare cerkve. Mnogo pa še gradijo, da bodo mesta lepša, da prihajajo turisti. Naša jadranska obala je bolj čista in privlačna kot italijanska. Ob Jadranski obali imamo veliko kampov, hotelov. Kampi pa so tudi na otokih. Želel bi, da bi vse to bogastvo dolgo ohranili. Rad bi spoznal te kraje, ki sem jih videl v knjigah in v filmih. Še premalo poznamo svojo domovino.

DEJAN PREDIČ, 8. r.
OŠ XIV. divizije
TITOV VOLENJE

Tudi meteorologi se zmotijo

Bila sem na meteorološki postaji. Gledala sem, kako merijo temperaturo zraka, pritisk ...

Vprašala sem enega od uslužbencev, kakšno bo jutri vreme. Napotil se je proti neki napravi, ki je bila zelo čudna. Nekaj časa je stal tam in opazoval številke v uri in na zaslonu se je pojavilo sonce, ko je pritisnil na gumb. Rekel je, da bo jutri lepo in sončno vreme. Z veseljem sem to povedala tudi prijateljicam, zato smo se odpravile na bazen. Sredi dopoldneva pa se je ulilo kot iz škafe. Bile smo mokre in čisto premražene. Ena od deklet je rekla: »Na, pa je šel eden od lepih dni po gobe!«

Jaz pa sem odgovorila: »Tudi meteorologi se lahko zmotijo.«

Dekleta so me napadla kot nora, jaz pa sem jim hotela zbežati. Tekla sem in tekla tako močno, da sem se takoj zbudila.

BARBARA KLINC, 7. b
OŠ Fran Roš CELJE

Na krosu

Ponedeljek je bil za nas poseben dan, saj smo se udeležili občinskega tekmovanja v krosu. Avtobus, ki nas je pripeljal, je ustavil blizu tovarne Aero. Stadijon je bil podoben mravljišču.

Bilo nas je veliko. Presenečeni smo gledali po vrstnikih, ki so se nam zdeli pravi velikani in sprasevali smo se, če sodelujejo tudi srednješolci. Startali so mlajši pionirji in takoj na startu se je poskušoval Danko iz petega razreda. To je povzročilo veliko zmede, saj je moral tovariš s poskušovanjem učencem k zdravniku. Kljub neizgodi smo nadaljevali s tekmovanjem in na vrsto smo prišli pionirke. Izkazala se je Andreja, ki je dosegla najboljšo uvrstitev, peto mesto. Bili smo srečni in navdušeni smo ji čestitali. Navijanje, tekmovanje in žalost zaradi Dankove neizgode pa so nas popolnoma izčrpali in bili smo tako žejni, da smo komaj dočakali tovariša, ki nas je srečno pripeljal domov. Čeprav brez medalje, smo bili srečni, saj smo preživeli lep dan na športnem tekmovanju. Počutili smo se kot pravi športniki, saj smo s seboj imeli tudi svoje navijače.

NATALIJA PODJAVORSEK
in ANDREJA KRAČUN, 6. r
MIHELA KRAČUN, 5. r
OŠ FRANKOLOVO

Turizem smo (čudni) ljudje ali je za otroke res vse dobro?

Oh, če samo pomislim, kako smo se veselili ekskurzije. Bili smo zelo razposajeni. Želeli smo izvedeti kaj o reformaciji, Trubarju, prvi slovenski knjigi ...

Toliko pričakovanja za prazen nič! Vodič v rojstni hiši Primoža Trubarja nas je razočaral.

Takrat sem se vprašala: »Ali je za otroke res vse dobro?«

Pravijo, da smo turizem ljudje. To je res, vendar kakšni?

Naloga vsakega turističnega delavca je, da pove zanimivosti, ki bi jih želeli turisti slišati, ne glede na to, ali so to otroci ali starejši ljudje. Vsaj jaz mislim tako.

Ta »frajer« pa je sedel na klopi in pričel nakladati: »Ta tip je ... no, ta sedaj ni pomemben.«

Tale je škof Bonomo, sicer pa si kaj več o njem lahko prebereš, je zopet dejal. Potem ni bilo pomembno to in ono, tako, da smo nazadnje ugotovili, da ni smo izvedeli ničesar.

Bili smo prepričani, da so ga na to delovno mesto postavili le začasno, ker pač trenutno niso imeli drugega. Toda zmotili smo se. Pred kratkim sem bila na dopisniškem srečanju v Ljubljani. Obiskali smo tudi Rašičo. Zopet je bil tam ta frajer in zopet se je vsaj toliko potrudil kot prvič. Neki skupini je celo rekel, da niso na isti valovni dolžini in zato jim ne bo nič povedal.

Tovarišice so celo nagnali iz lokala zraven Trubarjeve hiše, češ da odpirajo od desetih. Najbolj čudno se mi zdi, da je lastnik obrtnik. Precej bi lahko iztržil od turistov, toda če jih celo sam odganja ... No, sedaj pa lahko vidite, kakšen turizem imamo.

In kako se počuti gost?

Bolje, da o tem ne premišljamo.

Če bomo tako delali, ne vem, če bo turizem še sploh obstajal. Če pa bo, se bojim, da ne bo turistov.

JASNA LEVART, 8. a
OŠ Ljubo Šercer
LOČE

Ko bi bilo še tisto poletje

Poletje je moj najljubši poletni čas. Posebno takrat, ko gremo na morje. Predlansko leto smo šli na morje v Rabac. Vožnja je bila prijetna. Ko smo prispeli tja, sem že zagledala morje. Takoj sem skočila iz avtomobila, pospravila prtljago v prikolico, potem pa odšla z mamico na plažo. Dva dni je bilo tako, potem pa se je vse obrnilo. Opazila sem, da se je neki lepote zaljublil vame. Kadar sem šla na plažo, je gledal za mano. Tudi jaz sem mu začela vračati poglede. In potem se je začelo ...

Srce mi je kar hrepenelo po njem. Ko smo bili na plaži, sva drug drugega opazovala. Šel je počasi v vodo in gledal vame. Skoraj se je spotaknil. Ko sem šla v trgovino, je šel za mano in mi kupil lučko. Tudi predstavil se mi je.

Igrala sva tenis. Oh, kako lepo je bilo takrat. Gledala sva drug drugega in komaj odbijala žogico. Nekega dne me je povabil v kino. Odklonila sem, saj sem vedela, da sem še premлада.

Minilo je deset vročih dni in potem je bilo vsega konec. Odšla sem domov, on je še ostal nekaj dni. Doma sem ga imela še sedem dni v očeh, sedaj pa je ostal le spomin.

LEANDRA FLORJAN, 6. b
OŠ Bratov Juhart
SEMPETER

**NAGRAJUJE
ATKINE
IZZREBANCE**

Atkina zanka

Moj dežnik je lahko balon
Martin Krpan
Pet kužkov išče pravega
Kekec nad samotnim breznom
Luček in njegov škopec

Fran Levstik
France Bevk
Ela Peroci
Polona Kovač
Josip Vandot

Pet slovenskih knjižnih del za mladino je tiskarski škrtat pomešal, tako da so pisatelji ob njih na nepravilnih mestih. Boš znal povezati prave avtorje s pravimi naslovi?

Rešitev pošlji na dopisnico do torka, 2. decembra 1986 na naslov: NOVI TEDNIK, Trg V. kongresa 3a, 63000 CELJE. Med praviimi rešitvami bomo izžrebali nagrajenca AERO.

Ko smo že pri knjigah: prihodnji teden bomo objavili prvo lestvico vaših najljubših knjig. Zato še imate nekaj časa, da nam pošljete naslov svoje najljubše knjige. Pohitite!

Zdaj pa še rešitev iz prejšnje številke: Sličici se razlikujeta v sedmih podrobnostih. Različni sta rozi na sliki, Atkini ogrlici, manjkata dva svinčnika na omarici, spodnji rob omarice pri Atkinih nogah, črte na obešenem šalu in dva dela na obešalniku. Nagrado pa tokrat dobi: Srečko Potočnik, Prijateljstva 8, 63230 Sentjur pri Celju.

NOČNE
CVETKE

• Jože L. je v torek zvečer vinsko razgret doma razbijal. Kaže pa, da za to ni imel pravnih družbe, zato se je odpravil pred hišo. Pa ne praznih rok, ampak s pravcato sabljo. Z njo je napadel mimojdčega Miroslava K., ki pa se mu je spretno izmikal, tako da ni utrpel hujših posledic. Te bodo bržkone bolj usodne za napadalca, ki se bo zagovarjal na sodišču.

• Agata P. in Ana K. sta si skočili v lase. Seveda sta prepričljivo dobro podkrepili z dobro kapljico. Bolj razjarjena je bila Ana, ki se je Agate hotela lotiti kar z nožem. O vzroku in posledicah njunega nesporazuma bo razpravljalo sodišče.

• Milan H. iz Pregrade si je oni dan privoščil malce veseljačenja. Ko je bilo alkohola le preveč pa se je modro odločil za pot proti domu. Vendar je bila domača postelja za vinsko utrujenega Milana le predaleč, tako da je omagal že na celjski avtobusni postaji. Reševalci so ga odpeljali v bolnišnico.

N. K.

Podkupljiva nabavna referenta

Višje sodišče v Celju je zvišalo kazni 44-letnemu nabavnemu referentu v EMO Celje Viliju Kastelicu na leto dni in 2 meseca zapora, 35-letnemu Antonu Vrancu z Dobrne, ki je bil prav tako referent v nabavi v EMO, pa na leto dni zapora. Oba sta bila obsojena zaradi sprejemanja denarja od obrtnika kot protiusluga za sklenitev poslova.

Vili Kastelic je na sojenju na prvostopenjskem sodišču zanikal, da bi zahteval denar oziroma bil prisoten pri izročanju podkupnine, medtem ko je Anton Vranc očitano mu kaznivo dejanje delno priznal.

Poslovanje z obrtnikom A. K. s podkupninami se je začelo konec leta 1983. A. K. je takrat delal za EMO lopute, Kastelic pa je Vranca seznanil s tem, da se jima bo obrtnik oddolžil za sklenjene posle.

Ko kasneje A. K. enkrat ni prinesel denarja, je Kastelic izjavil, da mu ne bosta več dajala naročilnic. Sicer pa je A. K. na sodišču izjavil, da je moral obema obtožencema dajati po 10 odstotkov od vrednosti vsakega sklenjenega posla. Na takšne pogoje je pristal, ker je bil v stiski oziroma ker je imel premalo drugih naročil. Denar sta si razdelila oba nabavna referenta, glede podkupnine pa se je z obrtnikom A. K. vedno pogovarjal le Anton

Vranc, medtem ko je bil nekakšen »šef v ozadju« Vili Kastelic.

Lani pa se je obrtnik A. K. znašel v težavah in ni mogel več plačevati 10-odstotne provizije. Posvetoval se je tudi z ženo in z delavcem, ki je bil zaposlen pri njem, nazadnje pa se je tudi odločil, da bo oba referenta ovadil. Tako so 25. oktobra lani prišli v motel v Tepanju poleg obeh referentov in obrtnika tudi celjski kriminalisti in takoj potem, ko je A. K. izročil Antonu Vrancu zahtevanih 150.000 dinarjev, za mesec dni priprli oba referenta. Preiskava je pokazala, da sta oba nabavna referenta do takrat spravila v žep najmanj za 600.000 dinarjev podkupnin.

Prvostopenjsko sodišče je Vilija Kastelica obsodilo na 10 mesecev zapora, Antona Vranca pa na 8 mesecev zapora zaradi neupravičenega sprejemanja daril. Po pritožbi javnega tožilca je senat celjskega višjega sodišča menil, da so kazni premile,

zato so Kastelicu zvišali kaznen za 6 mesecev (na leto dni in 2 meseca zapora), Vrancu pa za 4 mesece zapora (na leto dni zapora). Višje sodišče je menilo, da sta bolj strogi kazni potrebni, ker sta obtoženca pokazala precejšnjo vztrajnost, trdovratnost in neusmiljenost, ko sta zahtevala svoj »davek«. Zahtevala sta tudi sorazmerno visoke zneske in pri tem zlorabila pooblastila, ki sta jih imela kot nabavna referenta. Skratka, šlo je za izkoriščanje stiske obrtnika, ki ni imel dovolj naročil, in za zlorabo pooblastil, kar zahteva strožje kaznovanje, je menil senat Višjega sodišča.

Ker sta obtoženca zlorabila svoj delovni položaj v službi in ker obstaja nevarnost, da bi takšna kazniva dejanja ponavljala, jima je sodišče izreklo tudi varnostni ukrep prepovedi opravljanja vseh dejavnosti in dolžnosti povezanih z razpolaganjem z družbenim premoženjem za 2 leti.

S. Š.

Otrok utonil v
potoku

Do tragične nesreče je prišlo v ponedeljek zjutraj, nekaj pred sedmo uro v Rogaški Slatini, ko je v potoku Rakovec utonil šestletna T. D. iz Rogaške Slatine.

Nivo, toz VNG, ki v ulici XIV. divizije v Rogaški Slatini gradi kolektor, je čez potok Rakovec postavil improvizirano brv. Čez njo je v ponedeljek zjutraj šla 29 letna Darinka D. iz Rogaške Slatine, ki je v naročju držala štiri-letnega sina, spremljala pa je še šestletno hčerko in sosedovega šestletnega sina. Ko so prišli na sredo brvi, se je zaradi razmočenega terena na obrežju brv spodmaknila in vsi so padli v narasli potok. Mati je rešila sina in sosedovega fanta iz dročnega potoka, medtem ko je hčerko voda odnesla. Kljub vsem prizadevanjem T. D. do torka opoldan še niso našli. Preiskovalni organi so ugotovili, da mostiček ni bil grajen po predpisih, zato bodo zoper odgovorne dali ovadbo.

RP

Trčil je v tovornjak

Po magistralni cesti iz Ljubljane je vozil proti Celju voznik osebnega avtomobila MARJAN ŠTEFANČIČ, 40, iz Teharja. Pri gostilni Čvan v Prekopi je zapeljal v levo in trčil v tovornjak, ki ga je nasproti pripeljal ZORAN CVETKOVIČ, 28, iz Nove Gorice. Voznika Štefančiča so s hujšimi poškodbami prepeljali v celjsko bolnišnico, škoda pa so ocenili na dva milijona in dvestotisoč dinarjev.

Kolesar zapeljal
pred avtomobil

Skozi Tepanje je vozil z osebnim avtomobilom FRANC KROPE, 40, iz Slovenske Bistrice. Z njegove desne strani, pri hiši št. 43, je nenadoma zapeljal predenj kolesar FRANC GOBEC, 67, iz Tepanje, ki se je zaletel v avtomobil ter padel in se pri tem hujše ranil.

Izsiljevanje v
križišču

Po Kidričevi cesti v Titovem Velenju je pripeljal do križišča s Koroško cesto voznik osebnega avtomobila VOJKO LEMPL, 27, iz T. Velenja ter v križišču zavil v levo ter s tem zaprl pot vozniku kolesa na pomožni motor JOŽETU KOČEVARJU, 48, iz Titovega Velenja, ki se je peljal skozi križišče naravnost. Kolesar je padel in se hujše poškodoval.

Oba sta vozila po
sredini cestišča

Na Ljubljanski cesti v Šentjurju sta trčila osebna avtomobila, ki sta ju vozila JOSIP GRILEC, 25, iz Hromca pri Kapini in LADO OBAR, 23, iz Grobelnega. Oba sta vozila po sredini cestišča in prišlo je do čelnega trčenja. Pri nesreči se je lažje poškodoval voznik Grilec, težje poškodbe pa imajo voznik Kolar ter trije sopotniki v Grilčevem vozilu. Škode na vozilih je za dva milijona dinarjev.

ČGP DELO
PODRUŽNICA
CELJE

Gregorčičeva 6
išče

RAZNAŠALCA

za raznašanje dnevnika DELO na območju Dolgega polja in Nove vasi.

Informacije po tel. 22-800 ali osebno v Podružnici na Gregorčičevi 6.

Kazen za onesnaženje

Na celjskem sodišču so obsodili na pogojno kaznen 2 meseca in 15 dni zapora 49-letnega Petra V. iz celjske Cinkarne, toz Metalurgija. Peter V. je bil obsojen za kaznivo dejanje onesnaženja in uničenja človekovega življenjskega okolja iz malomarnosti.

Leta 1983, 23. januarja dopoldne ob 9. uri, je Peter V. kot vodja izmene izvedel, da je prišlo v sušilnici ferosulfata do okvare na mokrem pralcu. Zamašila se je alkatenska cev po kateri teče pralna voda v nevtralizacijski bazen, zamašili pa so se tudi izpusti za spuščanje pralne vode iz mokrega pralca. Zaradi tega je ušlo iz dimnika sušilnice vsako uro približno 35 kilogramov neочиščenega ferosulfata, ki je povzročil precejšnjo škodo v okoliških naseljih Teharje, Bukovžlak, Slance in Vrhe.

Peter V. se sicer ni zavedel, vendar bi se kot vodja izmene moral zavedati, da takšne okvare lahko povzročijo slabše čiščenje plinov in bi moral ustaviti obratovanje sušilnice.

Sodbo in izrečeno kaznen prvostopenjskega sodišča je potrdilo tudi celjsko Višje sodišče.

S. Š.

Razvojni center Celje

63000 Celje, Ulica XIV. divizije 14
Telefon: 063/28-611
Telex: 33663 yu rcc

Komisija za delovna razmerja

Delovne skupnosti skupnih del

objavlja potrebo po delavki za opravljanje del in nalog

čiščenje prostorov

Pogoji:

- dokončana osemletka
- zaželeno delovno izkušnje
Dela in naloge objavljamo za nedoločen čas s polnim delovnim časom.
Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidatke pošljejo v 8 dneh po objavi na naslov: RAZVOJNI CENTER CELJE, 63000 Celje, Ulica XIV. divizije 14.

LESNINA Ljubljana,

proizvodno in trgovsko podjetje z lesom, lesnimi izdelki, pohištvo in gradbenim materialom, n. sol. o. Ljubljana, Parmova 53

Komisija za delovna razmerja

TOZD NOTRANJA TRGOVINA PRODAJNA MREŽA Ljubljana, n. sub. o. Ljubljana, Parmova 53

objavlja

za prodajni center v Celju, Levec pri Celju 18
prosta dela in naloge

1. SAMOSTOJNEGA PRODAJALCA
2. KOMERCIJALNEGA REFERENTA
3. SAMOSTOJNEGA SKLADIŠČNIKA

Pogoji:

pod tč. 1.:
- srednja izobrazba (V. ali IV. stopnja) komercialne, lesne ali trgovske usmeritve
- 3 leta delovnih izkušenj v stroki
- usposobljenost za vodenje evidenc in poročil
pod tč. 2.:
- srednja strokovna izobrazba (V. stopnja) komercialne ali ekonomske usmeritve
- 3 leta delovnih izkušenj v stroki
- znanje strojepisja
pod tč. 3.:
- srednja izobrazba (V. ali IV. stopnja) komercialne, lesarske, ekonomske ali trgovske usmeritve
- 3 leta delovnih izkušenj v stroki
- usposobljenost za vodenje skladiščnih evidenc

Za dela in naloge pod tč. 1. in 3. sklepamo delovno razmerje za nedoločen čas s polnim delovnim časom, pod tč. 2. pa sklepamo delovno razmerje za nedoločen čas. Pod tč. 2. zahtevamo trimesečno, pod tč. 1. in 3. pa dvomesečno poskusno delo.

Kandidate vabimo, da pošljejo svoje ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15. dneh po objavi na naslov: Lesnina Ljubljana, kadrovske splošni sektor Ljubljana, Parmova 53.
Kandidate bomo o izbiri obvestili v 30. dneh po sklepu pristojnega samoupravnega organa.

Devet let za umor

Višje sodišče v Celju je zvišalo za tri leta zaporno kaznen 30-letnemu Matu Jagarju s Titovega trga 5 v Celju in ga za umor obsodilo na 9 let zapora. Jagar je ponoči 10. prila letos v svojem stanovanju s kuhinjskim nožem zabodel Vinka Jajčevića.

Obtoženec in žrtev sta se poznala že dlje časa in tudi usodnega desetega aprila sta bila čez dan skupaj. Zvečer sta se sporekla, ob približno 20.30 uri pa je prišel Jajčević v Jagarjevo stanovanje. Tam je Jagarju začel očitati, da je pokvaril hišni zvonec v njegovem stanovanju. Prišlo je do prepira in prerivanja, med katerim je Jagar pograbil nož in zabodel Jajčevića.

Na prvostopenjsko sodbo sta se pritožila zagovornik

obtoženca in javni tožilec. Senat višjega sodišča je menil, da je pritožba zagovornika neutemeljena, pritožba javnega tožilca pa upravičena glede višine izrečene kazni.

Višje sodišče je namreč menilo, da je šlo v tem primeru za direkten naklep in da je Jagar v popolnoma prištevem stanju brez potrebe segel po nožu in Jajčeviću zadal smrtni udarec. Upoštevali so tudi, da je bil Mato Jagar že pred tem kaznovan, kar je ob generalno preventivnem namenu kazni eden izmed pomembnejših razlogov za izrečeno višjo kaznen. Jagarju so v kaznen 9 let zapora všteli tudi čas prebit v priporu.

S. Š.

KDOR IŠČE - TA NAJDE

Bliža se čas predprazničnih nakupov. Da bo vaš nakup cenejši, smo vam pripravili ugoden nakup živil:

- mesne izdelke	- vina
- konzerve	- žgane pijače
- pecivo	- čistilna sredstva in še kaj
- čokolado	

lahko dobite po znatno NIŽJIH AKCIJSKIH CENAH.

V Blagovnici Nova vas brezplačna pokušina izdelkov PIK Neretva.

Cenen nakup je lahko dober nakup!

Vabi vas DO POTROŠNIK CELJE!

MERX

POTROŠNIK CELJE

bodeči NOVI TEDNIK

Zemlja še velja

Pa naj še kdo reče, da zemlje ne spoštujemo več: Hmezd celo toži krajevno skupnost Medlog, ker je postavila avtobusno postajo na njihovo zemljišče.

Nekateri menijo, da zato, ker so s tem zasedli priljubljeno parkirišče traktoristov!

???

Spet se je začel beli cirkus.

Še en cirkus gor al dol!

Bolj ko se bliža zima, bolj so razmere podobne našim splošnim. Vse bolj je spolzko!

Seveda smo za ekologijo!

Samo, če nam ni treba za to nič prispevati.

Več za malice

Zvezni izvršni svet je prisluhnul pobudi sindikata, naj za malice namenijo v delovnih organizacijah več denarja.

To je prav – saj ob nizkih osebnih dohodkih in visokih cenah za hrano ostaja vse manj denarja za – kosila!

SLABO POSLOVANJE SE SLIŠI DALJ KOT DOBRA REKLAMA!

Vse za otroke

Denar iz samoprispevkov marsikje še vedno v veliki meri uporabljajo za otroke.

Najprej so ga za gradnjo šol, zdaj še za delovna mesta, da bodo lahko otroci kje delali!

Preveč in premalo

V Titovem Velenju je kar precej zavrelo med avtoprevozniki, ki razvažajo premog. Jezili so se predvsem zato, ker so imela vozila rudniške organizacije pri prevozi prednost. Težav seveda ne bi bilo, če bi bilo na voljo dovolj premoga.

Ali če bi bilo manj prevoznikov!

ZRCALO

Riše Borl Zupančič

Boljšnice nove vsi smo veseli – a eni se tako za bolne ozde bi si želeli

FRAN SALEŠKI-FINŽGAR

Pod svobodnim soncem

V pretrganih stavkih je ihteč šepetala psalme in prošila Kristusa, naj ga otme, naj ji prizanese, naj se je usmili... Polagoma se je umirila. Otrla si je rošne oči.

»Motim se, preprosta,« je premišljevala. »Čemu se žalostim. Saj je že prišel. Moja duša ga je čutila v sanjah. Tiho je dvignil zaveso, pogledal name in odšel. Ni me budil, ni si upal, predobri. A sedaj pride; kmalu se zgane zagrinjalo, dvoje žarečih oči se bo ozrlo name. Počakam ga. Se treniti nočem z očesom. Najini pogledi se bodo srečali. In on bo bral v mojih očeh, da sem ga čakala, da sem hrepenela po njem in se bala zanj. Povem mu, kako sem jokala, on pa se bo smehljaj; pogladi mi lase, poljubi me na oči ter poreče: Slavček moj, česa se plašiš?«

Tedaj se je resnično zganilo težko zagrinjalo pri vhodu. Irena je zakoprnela od radosti: Prihaja! On je! Moj Iztok!

Toda namesto Iztoka so se pojavile drobne oči Epafroditove. »Pozdravljena v lepem jutru, prejasna dvorjanica!«

Starec se je ponižno, dvorjanski priklonil.

»Pozdravljen, dobri gospod! Kje je Iztok?«

»Odjezdil je v vojašnico; visoko je njegovo odlikovanje in rodilo mu je posla in skrbi. Vrne se kmalu.«

»Kajne, da je bil že tukaj? V sanjah sem občutila njegovo navzočnost.«

Grk ni za trenutek pomislil. Lagal je, da bi je ne preplašil.

»Seveda je bil. Kako bi odletel golob, da bi ne pogrill golobici.«

»Ah, in jaz sem mislila, da ga še ni, da ga je zaseglo zlo v palači!«

»Ljubezen vidi noč, kjer sije beli dan!«

»Kako sem preprosta!«

Irena je zakrila obraz z rokama in se veselo zasmejala.

»Prosim, prejasna dvorjanica, ne zapuščaj sobe. Epafrodit je tvoj najskrbnejši hlapec. Ničesar ne boš pogrešala, hčerka moja. Ali ven ne smeš, zlati otrok. V Bizancu vse gleda, vse toži, gluhe stene slišijo!«

Naglo se je Epafrodit priklonil, zagrinjalo se je strnilo in njegova glava je izginila.

Ko je prehodil drugo in tretjo sobo, se je ustavil v dvorani Merkurja, kjer je bilo mnogo dragocenih kipov, izklesanih od grških umetnikov. Stopil je pred kip Atene, udaril se po glavi in izpregovoril:

»Na tebe, Palada, utelešena modrost mojega naroda, naj bo moja pamet majhna kakor črnega murna v travi, če se ni nocoj nekaj zgodilo z Iztokom. Prekletstvo iz zadnjega pekla na despojno, če si je drznila...«

Nato je odšel naglo iz dvorane, kjer se mu je zdelo, da so vsi marmorni kipi zganili z glavami in pritrjevali:

»Resnico govoriš, zgodilo se je.«

Tako jasen in dozorel je bil ves načrt v njegovi glavi, da ni bilo mogoče prekreniti mrvice več v njem. Pa nenaden sunek, zamah z mečem skozi vse niti in vse je bilo raztrgano, vse uničeno.

Zazdelo se mu je to nekaj nenavadnega, tako nemogočega, da je potoma stvar iznova premišljeval in prehteval.

»Ne, ni mogoče, vendarle ni mogoče! Tako predrzna ni. Pirovanje je bilo v palači. Po polnoči je bil bakanal, orgije na vrtovih. Zakaj noč je bila gorka. Iztok je prišel tja do polnoči. Dobro je bil oborožen. Kak hrup bi bil, ko bi ga bili napadli. Ne, ne! Epafrodit, misli trezno in modro!«

Čutil je, da so mu živci utrujeni. Noč brez spanja, toliko važnih ukrepov, prenapeto premišljevanje – ne, samo pretruden je; zato bi videl noč, kjer je dan, kot od ljubezni omamljeni.

Potreboval je oddiha.

Na vrtu sredi rož, v hladnem zraku jasnega jutra se je naglo umiril. Njegov korak je postal zopet resen in počasen kakor tedaj, ko je na vrtu zamišljal najnevarnejša podjetja. Z vsakim korakom je prebil novo misel, z vsako kretnjo je naznanil svoj odločni, večni: Naprej, naprej! Vse ali nič! Življenje ali smrt!

Ko je tako razglabljal dospel bližje Iztokovega stanovanja, je obstal, zamahnil z roko in odločno sklenil svojo sodbo:

»Ne, ni mogoče! Zmotil sem se, Palada! Tako predrzna ni!«

Kakor bi rešil težek načrt, se je svobodno oddahnil in krenil v stan, da bi pogledal po Radovanu. Treba je bilo očku razodeti naklepe in ga opozoriti, da bi ne izdal pričaš vina v predmestni taberni važnih stvari. Pogubil bi jih neprevidni godec.

Radovan je ležal prebujen vznak na mehki preprogi z rokami pod glavo. Gledal je v strop in se ni ozrl, kdo je vstopil.

»Numida!« Godčevo grlo je bilo kosmato, da je zahrkal in ponovil:

»Numida! Zakaj pozabljaš, kaj ti je velel snod gospod? Zakaj, he! Numida je tvoj hlapec – je rekel. Tebe pa ni blizu. In jaz, Radovan, oče Iztokov, katerega hvalijo vsi po tabernah, ki sem Epafroditu otel življenje ležim tu lačen in žejen. O, Numida, Numida!«

Trgovec se je smehljaj za vrati. Zakaj Numida je pred satanom pokorno čakal vse jutro, kdaj ga pozove Radovan. »Z bičem ga pretepi, Radovane!«

Godec se je naglo sklonil in se prestrašil, ko je zagledal Epafrodita.

»Gospod, odpusti, ne zameri! Da je Numida, sem mislil. Star človek je neroden in razžali, da ne ve, kdaj.«

Vstal je in se globoko priklanjal pred Grkom.

»Le sedi, očka! Poveš mi novic s potovanja. Numida bo takoj prinesel zajtrk.«

»Saj ni take sile, gospod! Človek se rad usti, kadar se naklepiči takole, kakor se je meni pri tebi. Odkar sem šel, nisem enkrat mogel veleti: Numida, jesti mi daj Numida, žejen sem. Nikoli! Sam prosim, sam išči in vrta, da se za silo oteščaš. Poglej, kako sem shujšal!«

»Pri Epafroditu se zrediš –!«

»Prijetno bi bilo, pa se ne bom. Ne utegnem, gospod.«

»Zakaj bi ne utegnil?«

»Seveda, ti ne veš, čemu sem se vrnil. Ob letu, sem mislil, pa sem moral takoj nazaj.«

»Najbolje bi bilo, da bi bil ostal tu. Zakaj si odšel?«

»Vprašaj bogove, zakaj se godec klati po svetu, vprašaj, če ti povedo. Ne povedo ti, tudi tvoji ne. Pa vendar mora na cesto, nima miru; bogovi ga ženo in ne povedo, zakaj. Komaj sede in se naje, pa se oglasi v njegovem srcu: Hodi! – In gre.«

»Zakaj si se torej vrnil?«

»Saj sem naprej vedel. Vse sem povedal Iztoku že tedaj – Kje pa je, da ga še ni k očetu? Lep sin. Koliko trp oče!«

KOVINSKA
INDUSTRIJA
VRANSKO p. o.

Veliko uspeha pri reševanju in prijetne praznike!

1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12
13	14	15	16		

kovinotehna	LAHEK TEKMOVALNI ČOLN	LATINEC	INDIJSKI PISATELJ Muhi Radž	SLINASTA ŽIVALCA	kovinotehna	PRIŠTINA			VRSTA RAKA								SMETANA DRUŽBE	DOMAČE MOŠKO IME
								NADLEŽNA ŽUŽELKA										
OBLIKA VODNEGA IZVIRA					AFRIŠKA DRŽAVA	OSEBNI ZAJMEK			LJUBE- ZENSKO PEŠNIŠTVO	kovinotehna	ZVITI GRŠKI JUNAK							9
TOP					DVOŽIVKE				2	KRAJ PRI OPATJI	ETIOPSKI POGLAVAR	NIKALNICA		BANTU GOVORICA				
					SKUPINA PTIC							ORGAN NA OBRAZJU		OTROK V ŠOLI				
SOSEDNJA DRŽAVA								ROMAN CLAUDA ANETA					UMIKANJE		17			
SLOVENSKI PISATELJ Fran Saleški				13				ZDRAVNIK			14		GEPARD	15				
								NORDIJSKA GOSPODARICA MORJA					BERLIJ					
kovinotehna	NICOLAS DAVIDUD			HLAPLJIVA TEKOČINA	8			MESTO V TEKSASU				HADARSKI KRALJ						kovinotehna
	JAPONSKO MESTO NA OTOKU HONŠU	IZ JERMEŃOV SPLETEN BIČ	BURMANSKA REKA	BOJNI STRUP				DARILO				DRŽAVA S PREKOPOM						
			FR. PISEC Louis							SOPRA- NISTKA OTTA	ČRNOGORSKI VLADIKA IN PEŠNIK	POJAV NA VODI				GLAVNO MESTO TURČIJE		
GOZDNA ŽIRAFÄ					J. AMERIŠKA KAČA					12				GRŠKA ČRIKA			PARTIZANSKA ENOTA	
					LATINSKI VEZNIK									DOBA, VEK.				
PREDIVALEC KOREJE				16				RANJENA OSEBA								NOBELIJ		6
TURŠKA GORA																AMERIŠKA VESOLJSKA AGENCIJA	KULTURNO DRUŠTVO	
INDIJSKI FAKIR					ČRTA, KI SPAJA NOTNO CRTOVJE											ALOJZ REBULA	ŽENSKI GLAS	
SMEŠNICA, SALA						GLAVNO MESTO ARMENSKE SSR	VELIKI LAŠKI KOSTANJI	PREDIVALEC TURŠKEGA MESTA	POZITIVNA ELEKTRODA					PRITOK RENA				
								LESKOVAC						GRAD NA NAŠI REKI				
IRSKI OTOK					TURŠKI VODITELJ ATATURK		3						ZDR. ZEL močvirski					
ANTON CEHOV				kovinotehna	ROMUNSKO MESTO					kovinotehna	NAVEDEK						ZIDARSKA ŽILICA	GOST NA SVATBI
										kovinotehna	STRIJAJ							
										JOSIP BROZ			4	ŠUBIC	KRAJEVNA SKUPNOST			
										OJAČANJE			7		ZMIKAVT			
										FINSKI NARODNI EP								
										kovinotehna		SOL OCETNE KISLINE						

Sozd Merx dokazuje poslovno uspešnost

Praksa je dokazala, da je delovna in poslovna uspešnost odvisna od usposobljenih ljudi

Gospodarska nestabilnost preteklega obdobja je močno vplivala tako na učinkovitost gospodarjenja v proizvodnji, kakor v blagovnem prometu. Pogoji gospodarjenja so se z administrativnimi ukrepi tako hitro spreminjali, da gospodarskega razvoja nismo mogli načrtovati, menijo v sozdu Merx Celje, kjer so prav te dni ob Dnevu Merxa ocenjevali delovno uspešnost sozda in njegovih delovnih organizacij v preteklem letu.

V sozdu Merx so na primer v kmetijski proizvodnji in predelovalni industriji izredno pospešeno vlagali zadnjih pet let v razvoj. Naložbena sredstva so težko pridobivali, vendar so jih kljub temu finančno uspeli zaokrožiti. Navzoč je bil tudi interes, tako v družbenem kot zasebnem sektorju. Zaradi visokih obresti pa je danes naložbena dejavnost zaostala, četudi je denarja, seveda, dragega, dovolj. Povsem logično je, da je vse manj tistih, ki bi najemali posojila za takšen denar. Tudi s tem primerom želijo v sozdu Merx osvetliti probleme ob razmišljanjih, kako naprej, kako delati v prihodnjem obdobju. V bistvu opozarjajo na konkretne probleme pogojev gospodarjenja, ki so se spremenili, predvsem poslabšali.

Samo od dobre organiziranosti in poslovne prožnosti je odvisno, kako težave prebroditi. V sozdu Merx trdijo, da jim to zaenkrat še uspeva. Tako so kljub slabšim pogojem gospodarjenja intenzivno pospeševali proizvodnjo na vseh področjih. V kmetijski proizvodnji se bodo posebej in predvsem usmerili v pridobivanje zemljišč in boljše izkoriščanje obstoječih zmogljivosti.

Poseben poudarek velja pospeševalni dejavnosti in službi, uvajali bodo nove programe v kooperaciji (kunčereje, konje-

reja, ostrigarji), v mlinsko predelovalni in klavni industriji pa zaključili dokaj usklajen tehnološki proces.

Na področju organizacije in razvoja v sozdu Merx prav tako ocenjujejo, da so v primerjavi s prejšnjim obdobjem in kljub težjim pogojem gospodarjenja naredili pomemben korak naprej. Pri tem mislijo tako na politiko naložbene dejavnosti, četudi na vsakem koraku primanjkuje likvidnega kapitala, uspešno financiranje tekoče dejavnosti, na vodenje blagovnih pretokov in skupaj z delovnimi organizacijami sozda izkazujejo ekonomsko uspešnost.

Tudi dejavnost gostinstva in turizma je še vedno preveč razdrobljena, saj jo v ok-

viru sozda predstavlja še vedno sedem delovnih organizacij oziroma osem temeljnih organizacij združenega dela. V naslednjem obdobju bo potrebno več narediti na ekonomski čvrstosti, še močnejši povezanosti s trgovsko in kmetijsko-predelovalnim kompleksom ter na združevanju dela in sredstev tudi s predlogi za drugačno organiziranost. Drugače povedano: hitrejši razvoj oziroma zastavljene cilje bodo lahko dosegli s statusno, organizacijsko, kadrovsko, finančno, informacijsko in ponudbeno utrditvijo gostinstvo-turistične dejavnosti v okviru sozda Merx, pa tudi širše na območju koroške in celjske regije ter Slovenije.

Interna banka sozda Merx opravlja prav

gotovo eno izmed pomembnih skupnodogovorjenih funkcij v sozdu. Banka je imela pred kratkim svoj zbor, na katerem so ocenili uspešnost opravljanja njene finančne funkcije. Letos je interna banka sozda v devetmesečju dosegla 4363 milijarde skupnega dohodka. Ocena o poslovni uspešnosti je bila ugodna, poslovni odbor pa je priporočil v prihodnje še večje skrb varnosti plasmaja sredstev in rednemu plačevanju obresti.

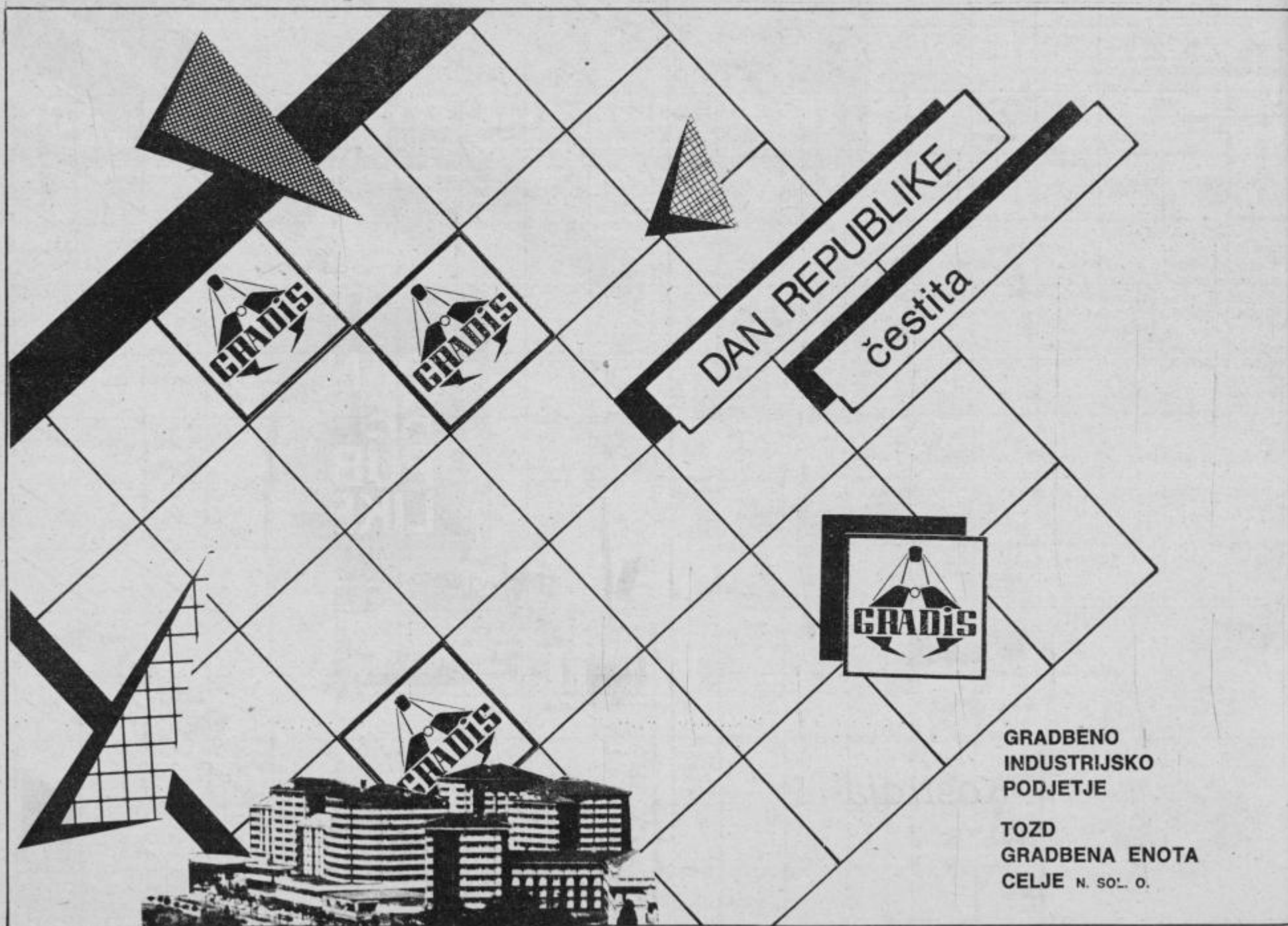
Največji problem je minimalna reprodukcijska sposobnost oziroma oblikovanje minimalnih reprodukcijskih sredstev iz tekočega poslovanja. To ima za posledico, da nekatere organizacije združenega dela v okviru sozda Merx niso sposobne dolgoročno, nekatere pa niti kratkoročno, vlagati sredstva v enostavno, še manj pa v razširjeno reprodukcijo, razen, seveda, iz sredstev za amortizacijo.

V prihodnjem obdobju bodo v Interni banki sozda Merx namenili poseben poudarek krepitevi in izboljšanju kvalifikacijske sestave zaposlenih oziroma izboljšanju ustvarjalnega dela v banki, za kar pa se bo potrebno tudi kadrovsko okrepiti. Poseben problem za izboljšanje kakovosti poslovanja so tudi prostori, vendar bodo s preselitvijo v prostore LB rešili to vprašanje, s tem pa odpravili razdrobljenost in izboljšali večjo dnevno obveščenost med delavci interne banke.

Kadrovsko bo potrebno okrepiti predvsem tudi ključne položaje v blagovnem prometu, kajti praksa je pokazala, da po- sle vendarle opravljajo ljudje in je od dobre kadrovske zasedbe ključnih mest pričakovati boljše rezultate.

**Delavci
vseh delovnih organizacij
sozda Merx
čestitajo
za praznik republike,
29. november**

Turizem smo ljudje – tudi v zreški blagovnici

Dobro obiskani dnevi Emone se v Zrečah imenujejo maxi četrtki

Trgovska hiša maximarket – blagovnica Zreče, je 24. novembra slavila peti rojstni dan. Pod Pohorjem so jo postavili zato, da bi zagotovili boljšo preskrbo ljudi v kraju, predvsem pa, da bi stopili korak dlje k popolnejši turistični ponudbi.

Takšna razmišljanja in nerti so se kmalu obrestovali, predvsem po zaslugi trgovcev oziroma vseh zaposlenih v blagovnici Zreče. Več kot 50 parov rok se je sklenilo v verigo, ki je nenehno sklenjena. Niti en člen v njej ne sme popustiti, ne sme narediti napake. To bi potrošnik prehitro občutil, prehitro opazil, si zapomnil: se zavedajo v Emonini trgovski hiši maximarket – blagovnici Zreče.

Na približno 1000 kvadratnih metrih prodajnih površin lahko kupite vse, ali skoraj vse: od šivanke do steklenega slona. Ob blizu in daleč hodijo kupci v kovaške Zreče po nakupih. Zdaj že dobro vedo tudi za maxi četrtke, za dan, ko je v zreški blagovnici vse znatno ceneje. Popust je 20 ali 25 odstoten in ker je velik izbor blaga s tovarniškim ali kakšnim drugim popustom, potrošnik na maxi četrtku tudi varčuje.

Pa ne samo to! V Zrečah so november razglasili za mesec Gorenja in drobne gospodinjske aparate ter belo tehniko prodajajo 20 odstotkov ceneje.

V blagovnici v Zrečah je na lično urejenih gondolah in pultih kupcem na voljo več tisoč izdelkov, med katerimi je precej uvoženih: grške olive, tabasco, školjke, raki, žgane pijače, vrhunska kozmetika, športna oprema.

V blagovnici imajo tudi posebno urejen pult za posebno prodajo volnenih in tekstilnih izdelkov. Ob ostalih nenehnih ugodnostih, ki jih ponuja trgovska hiša maximarket-blagovnica Zreče, je na dlani, da je kupcem, med njimi je tudi veliko turistov, prirasla k srcu. Vse na enem mestu in še več je mogoče kupiti v tej hiši zaupanja.

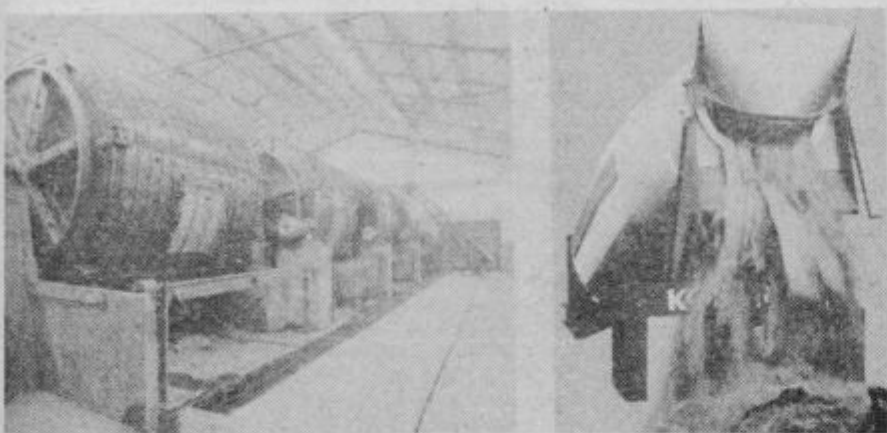

trgovska hiša
maximarket

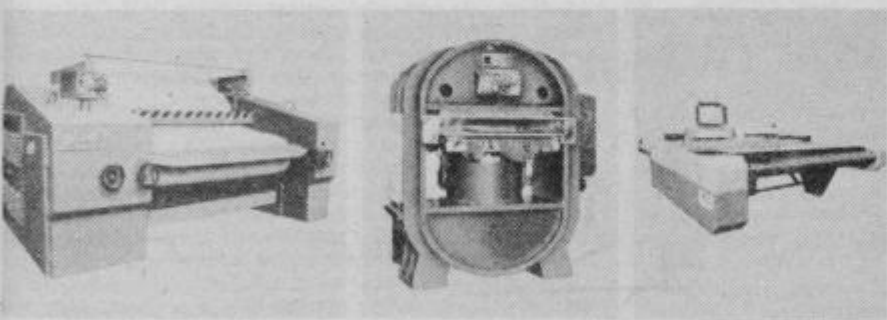
**Maximarket –
blagovnica
Zreče
čestita
kupcem za
Dan
republike
in se
priporoča!**

Proizvodnja strojev in plastičnih izdelkov
n. sol. o.
63 210 Slovenske Konjice • Tovarniška 3
Telefon: 063/751-911 • Telex: 33 566

Detalj strojev iz usnjarskega programa Kostroj

**Delavci Kostroja
čestitajo za
Dan republike**

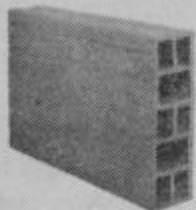
**DAN
RE
PUB
LIKE**

ČESTITAMO

CINKARNA
METALURSKO KEMIČNA INDUSTRIJA

Ljubečna Celje

Porolit 8
za
predelne
stene

velikost
390 x 80 x 245
teža za kom
5 kg
poraba za 1 m²
10 kom.
število na paleto
205 kom.

Inf. tel. 33-421

RECEPT TEDNA

Gobji zrezki

Sestavine: Kuhano testo: 20 dag vode, 6 dag margarine, 10 dag moke, 2 jajci, sol, poper, muškatni oreh, zelen peteršilj, 50-70 dag gobe ostrigar ali mešanih gob, drobtine za oblikovanje zrezkov, 10 dag masčobe za pečenje.

Priprava: Vodo, sol, margarino zavremo, vsujemo moko in mešamo da dobimo gladek cmok. Ohladimo, dodamo jajci, začimbe in prekuhane (5-10 minut) na kocke zrezane gobe. Oblikujemo zrezke in spečemo v ponvi. Zraven ponudimo paradižnikovo, smetanovo ali vinsko omako.

HOROSKOP

• OVEN 21. 3.–20. 4.

Nekdo vas bo oviral pri vaših načrtih, samo zato ker ste preveč ambiciozni. Pri vsem tem vam ne preostane nič drugega, kot da ostanete vztrajni in zmagali boste vi. Denarja bo nekoliko več. Če ne boste previdni, vam bo nekdo ušel.

• BIK 20. 4.–21. 5.

Službene dejavnosti vas ne bodo razveseljevale, nastopil bo celo trenutek, ko boste iz službe bežali. Če morete, končajte vsaj tisto, kar morate, v nasprotnem primeru vas bo vse skupaj počakalo in spremljal vas bo zelo neugoden občutek. Vdajte se!

• DVOJČEK 21. 5.–21. 6.

Občasna zadovoljstva še niso dovolj, da bi se sprostili in veselo gledali v prihodnost. V trenutkih sreče uživajte, saj bodo prav kmalu minili. V neki osebni zadevi pazljivo uporabite energijo. Nekdo je rešitev za vse. Dvignite svoj glas.

• RAK 22. 6.–22. 7.

Pred vami so ugodnosti, ki niso niti materialnega niti osebnega značaja. Samo vi veste, kako jih boste v najbližji prihodnosti izkoristili. V osebnem življenju vas neke neugodnosti ne bodo spravile iz ravnotežja. Ne oklevajte niti za hip.

• LEV 23. 7.–23. 8.

Ceprav boste kmalu spoznali, da imate prav, ne boste našli pravega načina, da bi to dokazali. Čeprav se vam to pogosto dogaja, boste tokrat doživeli nekaj neugodnega. Obisk prinaša ugodne novice. Ne igrajte se, postaja nevarno.

• DEVICA 24. 8.–23. 9.

Ambicij bo manj, vendar se to ne bo poznalo v vsakdanjem življenju. Vse skupaj pa vam bo vseeno zagrenilo življenje oziroma vas bo spravilo v slabo voljo. Najboljše bo, da se ne prepustite čustvom. Zdržite še malo in vse bo tako kot je bilo.

• TEHTNICA 24. 9.–23. 10.

Pred vami so naloge in obveznosti, ki jih boste mirno in zanesljivo reševali. V vaši naravi je, da ničesar ne delate na pol ali površno, kar se bo prav te dni posebej pokazalo. Družabni stiki bodo pogostejši in zadovoljni boste. Nič naj vas ne uspava.

• ŠKORPION 24. 10.–22. 11.

Pred vami je izredno ugodno obdobje. Popolno aktivnost in rezultate boste dočakali nekoliko pozneje, kljub vsemu pa ne izpustite nobene priložnosti, tudi tistih ne, ki se vam zdijo neznatne. Mlajša oseba vas bo razvedrila. Nič ni spremenjeno, vsaj kar zadeva drugo polovico.

• STRELEC 23. 11.–21. 2.

Pred vami je ugodno obdobje, seveda pa boste morali še nekoliko počakati, predvsem pa delati in dokazovati, da imate prav. To se bo izplačalo, čeprav bodo nastopili trenutki, ko boste že obupovali. Denarja bo več. Vedno sumite le druge!

• KOZOROG 22. 12.–20. 1.

Okoliščine so na vaši strani. Če želite uspeti, se boste morali potruditi. Kmalu vam bo neka oseba iz sorodstva dajala nasvete. Čeprav ne boste navdušeni, nasvet sprejmite. To kar ste dali, je več kot dovolj.

• VODNAR 21. 1.–19. 2.

V kolikor boste sodelavce prepričali, da imate prav edino vi, bo vse narobe. Čeprav se okoli vas vrti veliko ljudi, jim vseeno dovolite, da gredo tudi svojo pot. V neki zadevi se zanesite na mlajšo osebo. Zmagali boste, ko boste dokončno razčistili s samim seboj.

• RIBI 20. 2.–20. 3.

Z deli, ki ste jih začeli, nadaljujte, vendar oprezo. Ni potrebno da se povsem umaknete, stopite le za korak nazaj. Zunanje okoliščine bi vam lahko resno ogrozile začetek, vsaka trmoglavost pa bi zadevo le poslabšala še za naprej. Ne sanjarite, resnica je kruta.

MODNI KOTIČEK

priljublja VLASTA ARČAN-CAH

Irena iz Celja in Metka iz Zaleca bi radi idejo za model zimskega plašča. Prva je visoka 171 cm, tehta 70 kg in je nekoliko močnejša čez boke, druga nekaj cm nižja, skladno grajena in navdušena nad letošnjo oprieto modo.

Zopet so, kdo ve kolikokrat, modni plašči 3/4 dolžine ali pa dolgi do členkov, ki spominjajo na nekdanje maxi plašče iz sedemdesetih let. Ireni predlagam plašč v udobnem tuba kroju z reglan rokavi, velikimi našitimi že-

pi ter nizko postavljenimi reverji. Rokavi imajo široke zavihke. Zelo primeren, moden in predvsem ne predrag material za ta model je pleteno krzno, ki se lahko nabavi tudi v naših trgovinah.

Za Metko pa je kot nalašč letos močno aktualen reden-got, krojen po telesu z močno podloženimi rameni in ozkimi rokavi. Na bokih se zvonasto bogato razširi prav do členkov. Najbolj udgovarjajoč material za takšen plašč je čista volna z gladko tkano površino.

HORTIKULTURNI KOTIČEK

Oskrba sobnih rastlin (2)

Nadvse ugodne razmere, v katerih imamo običajno lončnice, so prav primerne tudi za razvoj rastlinskih bolezni in zajedalcev. Bolje je vsekakor, da zdrave rastline preventivno zaščitimo, če pa se kljub temu pojavijo bolezni in škodljivci, jih moramo seveda zatreti.

Preprečevanje bolezni in raznih škodljivcev je sestavni del pravilne oskrbe rastlin, zato je prav, da omenimo nekaj sredstev, ki preprečujejo bolezni in onemogočajo razvoj škodljivcev.

Že sam cvetlični lonček je včasih pravo leglo rastlinskih bolezni, zato naj bo prvi preprečevalni ukrep uporaba čistih, dezinficiranih cvetličnih lončkov in podstavkov. Zadoštuje, da jih pomijemo z ostro ščetko ter jih natopimo v vodo. Če namočimo lončke v dvo odstotni formalin, ki je za to odlično sredstvo, jih smemo uporabljati šele po dveh tednih. Dober uspeh dosežemo tudi z uporabo pare.

Preventivna zaščita rastlin je tudi odstranjevanje vseh vzrokov, ki bi slabili rastline in hkrati zmanjševali njihovo odpornost. Mednje sodijo »svetlobni šok«, ko prehitro prenesemo rastlino iz temnega prostora na močno svetlobo. Sončni ožig je lahko prav tako usoden in nastopi, takrat, ko prenesemo rastlino iz zaprtega prostora na sonce, preden se vodne kapljice posuše. Nič manj nevarni niso fizični udarci ali poškodbe, ki jih lahko povzročijo industrijski plini ali pa vremenske nepravilnosti, kot so toča, sneg. Tudi pomarančkanje posameznih mikroelementov v zemlji lahko neugodno vpliva na naše lonč-

nice. Vse te neprijetnosti slabijo odpornost rastlin in omogočajo hitrejši in lažji razvoj bolezni in zajedalcev.

Ce z zaščitnimi sredstvi, ki jih imamo na voljo, rastline ne moremo ozdraviti, jo moramo žal zavreči. Ker napadajo sobne rastline različne bolezni in škodljivci, bi bilo dokaj neprijetno, če bi morali imeti za vsakega izmed njih posebno zaščitno sredstvo. Delo in marsikakšno razočaranje si prihranimo z uporabo kombiniranih sredstev.

Tako je Pirox-P prašivo, ki zatira glivične bolezni, listne uši, gosenice in hrošče. Lahko ga dobimo tudi kot tekoči pripravek.

Aerofleur je tekoč pripravek s katerim uničujemo listne in ščitne uši. Ker vsebuje posebno sredstvo za lep sijaj, ga uporabljamo tudi za čiščenje fiksov in drugih listnatih lončnic.

Orthocid je fungicid, ki ga uporabljamo preprečevalno, ki je zelo primeren tudi zato, ker ne poškoduje niti zelo občutljivih rastlin. Dithan je sredstvo proti glivičnim boleznim, rji, ožigom, kodravosti, pegavosti in luknjičavosti. Karathane je zelo primeren proti vsem vrstam plesni, metasytosi pa so sredstva, s katerimi zatiramo listne uši, grizlice, rdečega pajka in pršice.

Uspeh pri vzgoji lončnic pa je v veliki meri odvisen od pravočasne uporabe pravih gnojil. Ker smo ta v posebnem poglavju že obravnavali, naštejmo le nekatere: bioter, torbon, humovit, cvetla, flovit in foliar so sredstva, ki jih najpogosteje uporabljamo.

TRGOVSKA DELOVNA ORGANIZACIJA

MIERX

TEKO

Lestvici Radia Celje

Zabavne melodije:

1. TRUE BLUE – MADONNA
2. GERONIMO'S CADILLAC – MODERN TALKING
3. SLOW MOTION – DŽORDŽE BALASEVIČ
4. HIGHER LOVE – STEVIE WINWOOD
5. SANDY – MIKI ŠARAC
6. THORN IN MY SIDE – EURHYTHMICS
7. THROWING IT ALL AWAY – GENESIS
8. MANDARINA – DON JUAN
9. LOVE TOUCH – ROD STEWART
10. TAKE MY BREATH AWAY – BERLIN

Lestvica zabavnih melodij je na sporedu Radia Celje vsako soboto ob 17.15 uri.

Domače melodije:

1. JANEZ, JANEZ – ŠTAJERSKIH 7
2. JURJA MI DAJ – ŠTIRJE KOVAČI
3. LJUBEZEN JE VEČNA ZVEZDA – SLAK
4. PODOKNICA – ŠKOBERNE
5. NAJBOLJŠA MAMICA – KOGRAS
6. MOJE CELJE – CELJSKI INSTRUMENTALNI KVINTET
7. LE LUNCA VE ZA NAJNO LJUBEZEN – SAVINJSKIH 7
8. PLANINSKI CVET – AVSENIK
9. ZADNJI POLETNI DAN – FANTJE Z VSEH VETROV
10. KOZJANSKA DOLINA – KLAUŽAR

Lestvica domačih melodij je na sporedu Radia Celje vsak ponedeljek ob 17.15 uri.

KUPON

lestvica zabavnih melodij _____

izvajalec _____

lestvica domačih melodij _____

izvajalec _____

ime in priimek _____

naslov _____

Nagrajenca: Ivan Zalokar, Heroja Staneta 5, Žalec
Gabrijela Škorja, Valentiničeva 21, Laško

Pišite na naslov: Novi tednik – Radio Celje,
Trg V. kongresa 3a, 63000 Celje
Vsakič nagrada – velika plošča, ki jo izžrebanci izberejo
v prodajalni MELODIJA v Celju.

RADIO CELJE

Četrtek, 27. 11.: 8.00 Poročila, 8.10 Dopoldne z vami, vmes 8.30 Obvestila, 9.00 Poročila, 9.30 Srečanje z leti, 10.00 Zaključek, 15.00 Poročila in obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Kronika in osmrtnice, 17.00 V živo: o samoprispevku, 18.00 Zaključek.

Petek, 28. 11.: 8.00 Poročila, 8.10 Petkov mozaik, 9.00 Druga poročila, 9.30 Obvestila, 9.40 Zveplometer, 10.00 Zaključek, 15.00 Poročila in obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Sport ob koncu tedna, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbo vam izbirajo, 17.45 Turistična oddaja, 18.00 Zaključek.

Sobota, 29. 11.: NI SPOREDA

Nedelja, 30. 11.: NI SPOREDA

Ponedeljek, 1. 12.: Poročila, 8.10 Športno dopoldne, vmes 8.30 Obvestila, 9.00 Poročila, 9.40 Koledar prireditve, 10.00 Zaključek, 15.00 Poročila in obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Reportaže, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica domačih viš, 17.45 Sportni pregled, 18.00 Zaključek.

Torek, 2. 12.: 8.00 Poročila, 8.10 Iz sveta glasbe, vmes 8.30 Obvestila, 9.00 Poročila, 10.00 Zaključek, 15.00 Poročila in obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Rezerviran čas, 17.00 Kronika in osmrtnice, 17.15 Iz arhiva resne glasbe, 17.45 Krajinski skupnosti, 18.00 Zaključek.

Sreda, 3. 12.: 8.00 Poročila, 8.10 Pokličite in vprašajte, 9.00 Poročila, 9.30 Obvestila, 9.40 Koledar prireditve, 10.00 Zaključek, 15.00 Poročila in obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Rezerviran čas, 17.00 Kronika in osmrtnice, 17.15 Glasbeni vzporednice, 17.45 Kulturni feljton, 18.00 Zaključek.

zavaruje
triglav

PROSIM, PRIPRITE SE!

CE OB NESRECI NISTE PRIVEZANI Z VARNOSTNIM PASOM,
IZGUBITE DOLOČENE PRAVICE IZ NASLOVA UVELJAVLJANJA
ODŠKODNINE ZA TELESNE POŠKODBE.
ZATO UPORABLJAJTE VARNOSTNI PAS,
DA BOSTE OHRANILI ŽIVLJENJE.

VSI NJENI

»Pod lapuhom sva se vzela«

Biserna poroka zakoncev Grobelšek iz Celja

Življenjski jubileji so mejniki v popotovanju skozi čas. Če je to v dvoje, predvsem takšno, ki temelji na razumevanju in spoštovanju, je lažje kot če krmariš sam.

Zakonca Marija in Ivan Grobelšek iz Lopate v Celju sta oba istih let – štiriinsemdešet jih imata, vendar jih deset let zelo lahko skrije-ta. Oba sta tiste vrste srečne-ža, ki sta šestdeset let skupnega življenja prehodila sku-paj, v dobrem in zlem.

Ta visoki jubilej sta praznovala letos, ko se je na nju-ni biserni poroki nabralo petinpetdeset svatov. Med njimi je bilo še nekaj tistih, ki so bili na njuni prvi, po-tem zlati in zdaj biserni po-roki.

Ko sta se vzela v Račah pri Podčetrtku, sta bila revna kot cerkvena miš. Eno samo dragoceno stvarco sta pre-mogla – otroka. Zaradi njega sta pohitela s poroko, ki je bila skromna, zato oče Ivan z nasmehom pripoveduje, »da sta se vzela pod lapuhom«, ki je bil še nekaj časa njun dom.

S trebuhom za kruhom sta se podala v svet in se ustavi-la v Čarodaru na Hrvaškem, kjer je oče Ivan dobil zapo-slitev v rudniku.

Po enem letu sta se vrnila v domače kraje in s prihra-

njenim denarjem kupila vi-nograd v Virštajnu. Ko sta dedovala posestvo, sta začela kmetovati, kar jima ni bilo težko, saj sta znoj zemlje in radost pridelka poznala od doma. Na svet so pričeli pri-hajati otroci – štirje so jima napolnili hišo in se podili po vinogradu ter bližnjih lesah.

Oba zakonca se dobro spo-minjata prve svetovne vojne, med katero so bili lačni. Vse drugače je bilo med drugo vojno. Stradali sicer niso, so pa pogrešali očeta, ki je par-tizani v koroškem odredu.

Po vojni so bili otroci god-ni za šolo. Zeleli so študirati, zato so Grobelškova prodala posestvo na Kozjanskem in leta 1960 prišla v Celje. V Lo-

pati sta začela staviti nov dom, največ z lastnimi roka-mi, pa tudi otroci so že po-magali. »Ko so začeli odhaja-ti od doma, je bilo najhuje,« pravi mati Marija in še doda, da imata z možem zlate otro-ke. Živita pri sinu Ivanu in snahi Martini, imata šest vnukov in najlepše jima je takrat, ko pridejo vsi skupaj.

»V življenju je bila ena sa-ma mešanica slabega in hu-dega. Kadar mi je bilo najhu-je, sem si kar zapela. To sto-rim še danes, le da je takšen čas bolj redek. Zelo nama je lepo, vsi skrbijo za naju, še vedno skupaj gospodinjimo, delamo kolikor moremo. Kaj je lahko lepše?« Modrovanje matere Marije potrjuje mož Ivan, ki vse skupaj zabeli z dobro šalo. Zresni se le ta-krat, ko pove, da nikoli ni bil na sodnji, ker si je pravico vedno izboril sam.

Lep vrt imajo Grobelško-vi. Na njem posedata mama in ata, še raje pa poprimeta za delo, ker se nista za staro šaro. Če bosta takšna ostala še naprej, bosta prav gotovo dočakala še kakšen visok ju-bilej. Takrat ju bomo ponov-no obiskali, čeprav sta nam recept za takšno življenje že izdala. Imenuje se delo, ki je tlakovano z optimizmom in grajeno na medsebojnem ra-zumevanju.

ZDENKA STOPAR

Janez, Janez prvi na Lojtr'ci domačih

Ansambel Štajerskih 7 iz Slovenskih Konjic je celi vrsti uspehov v zadnjih letih dodal še enega, to je uvrstitev na zaključno prireditev Lojtr'ca domačih, ki jo pripravlja uredništvo tabloida Kaj Njihova skladba Janez, Janez je ta mesec osvojila prvo mesto na tej lestvici in tako bodo člani tega ansambla skupaj z Veselimi hmeljarji in Slovenijo zastopali barve naše regije na letošnjem zaključku, ki bo 20. decembra v Mariboru. Na fotografiji so: Rudi Šantl, Boris Rošker, Vito Prel, Boris Pokorn, Samo Pokorn, Branimir Klevže in Boris Magdič.

Osnovna šola za znanje

V preboldski osnovni šoli so pripravili svojevrsten praznik, ki je znova dokazal, da šola zares živi s svojim krajem. Ob dnevu šole so se učenci, ki obiskujejo posamezne krožke, znova podali v združeno delo in med obrtnike, kjer tudi sicer niso redki gostje.

Nekateri so delovni dan preživeli ob strojih v tekstilni tovarni, drugi v Miku, tretji pri slaščičarju, kjer so pekli slaščice, v fotokrožku so vse to beležili s fotoaparati in še isti dan izdelali fotografije, mladi novinarji pa so takoj izdali tudi časopis, v katerem so bili opisani vsi dogodki in opremljeni s fotografijami. Na sliki je skupina učencev, ki so učni dan preživeli v frizerskem salonu Marje Vozlič.

JANEZ VEDENIK, Foto: LJUBO KORBER

Nasmeh gobje družine

Takole se je našemu objektivu nasmehnila gobja družina, ki jo je v našo redakcijo prinesla Hilda Muhovec iz Celja. Gre za dežnike, ki jih v tem času in v takšni obliki le redko vidimo, Hilda pa jih je našla v bližini Vojnika. Menda rastejo v teh dneh tudi podmahovci, ki jih je v svojem gobjem pohodu tudi nekaj našla.

EDI MASNEC

FRANČEK FRAKELJ

»Hm, kaj se ti Fifi, razumeš na politiko. Če bi se, bi ti povedal, da bo tale najin odhod na praznični vikend točno merilo našega razvoja, ko imava sicer potrebe, nimava pa zaslug.«

(Novi tednik, 26. novembra 1969)

V prikazu plesnih ritmov je nastopila tudi plesna skupina Panda iz Trnave, ki jo vodi Jolanda Ušen. Nastopile pa so Božena Potočnik, Lidija Rajh, Marina Plajh in Irena Fendre.

Pregled plesne dejavnosti v Žalcu

V Žalcu so konec tedna pripravili 3. občinsko plesno revijo. Predstavilo se je osem domačih plesnih skupin, s prikazom klasičnih latinskoameriških plesnih ritmov pa so reviji popestrili člani Plesnega kluba iz Titovega Velenja.

Organizatorja plesne revije, odbor za ples pri Zvezi kulturnih organizacij občine Žalec in občinska konferenca mladih, sta k sodelovanju povabila različne plesne skupine. Na reviji je bilo mogoče videti pregled plesne dejavnosti od preprostih kooreografij na disco glasbo v izvedbi osnovnošolcev do zahtevnih izraznih plesov, ki so jih predstavile domače plesne skupine. Sicer pa so revijo zasnovali prav na pestrem sporedu, ki je vključeval tudi kanček folklorne in modernega break-dance ritma. Ob koncu plesne revije pa so po podiju v žalskem kulturnem domu zakorakale tudi mlade manekenke iz Polzele, ki so predstavile modna oblačila butik Dana iz Vrbja in Nitke iz Titovega Velenja. Prikazale so modna oblačila za slovenske priložnosti, ki jih mladi radi nosijo.

IVANA FILDER, Foto: TONE TAVČAR

Koledar s posnetki Frančka Kneza

»Narava ima vselej prav,« pravi Franček Knez. »Vedno znova nas očara s svojimi tisočeriimi obrazy.«

Franček Knez je na svojih poteh v domačih in tujih gorah dokazal, da ima oko za naravne lepote in smisel za fotografiranje. Delček teh tisočeri obrazov narave je predstavil v koledarju za leto 1987, kjer je zbranih 13 posnetkov tega našega vrhunskega alpinista. Koledar je založil celjski Fotolik, izkupiček od prodaje pa je namenjen za financiranje novih plezalskih podvigov Frančka Kneza. Cena iz-voda je 870 dinarjev, naročila pa sprejema Fotolik, Muzejski trg 8, Celje, ali po telefonu (063) 27-221 in 27-212.